

Lys avtrykk i gjøрма

Ved Emilio de la Peña Gorjón

Church of the Assumption .- Famoselle. Zamora. (Spain)

Intensjon

Sant, han forsøkte å skrive, søker å finne et tema som ville interessere størst mulig gruppe lesere: enkle problemet bedre hvis universelle, forankret i den populære figurer, og en hovedperson som representerer sin egen episke i tabellene som teater. Og ingen karakter-skuespilleren som det ikke er arbeid, er det viktigste at leseren er nedsenket i den iboende styrken i arbeidet, engasjerte mandel knuten med, karakter og rytme, slik at utveksling rampelyset som en leser og vil motivere deg til å dirigere blikket til emnet. Deretter tar karakter, tilslørt ved realismen i arbeidet, en baksetet og styrke din følelse med hamring påfølgende situasjoner til utfallet. Forfatteren når sin største bragd når materie og karakter smelte inn i nett av handlingen. Det er hva som skjer her, fra begynnelse til slutt, karakteren, innebygd i en avis, ikke bare snakke om hvert øyeblikk av sin opptreden, men i parallell, selve arbeidet. I tillegg må saken være troverdig og ikke noe mer troverdig enn sannheten den uttrykker virkeligheten rett ut, glatt, flat, med god samvittighet. Ingen kan få at bevissthet utelate sine feil, og kriminalitet, med straff eller tilgivelse er universelle kategorier.

Designet unhurried litterære skriver i sin fritid, scribbles er enkle innsamling av personopplysninger, visse, ikke oppfunnet, hentet fra dypet av minnet og husket i lys av nylige erfaringer om etterfølgende år, hvorav forfatteren tilstår bare notar. Riktignok er de private arrangementer, små elementer av uferdige historien om livet til en person av tomte, men nettopp fordi det flyter, det kan også ha skjedd for leseren. Of course, til hver persons historie er, og bør være, den viktigste fordi, som mannen er han og hans omstendigheter, betingelser, alltid tas i betraktning, selv om han noen ganger overskredet. Simple narrative, de har bare absolutt ekstraordinære virkelige. Observert hver hendelse selvstendig, kunne anses uforenlig, men de fleste av dem, gitt repetisjon og parallellitet av situasjoner og forhold, og stereoskopisk forstørret visning, kan leseren endre sin opprinnelige vurdering og anser dem som avhengige av hverandre. Videre, ved å ikke late som å være et paradigme av noe, det minste de kan være for noen, fordi de er bare eksempler på det motsatte. Hvis, derimot, er brakt hit fordi forfatteren mener han ser på dem en mystisk symbolikk. Dette skjer som i historien om de gamle visdom, i fullt dagslys, blir hjulpet av hans lampe, gater og torg for en mann med et flagg, med sitt symbol tatovert ikke, vel vitende om at symbolet er en av flere stier gjennom som passerer Guds visdom i sin evige jakt etter mannen. Og til hver hendelse i våre liv, Gud selv signere og gest, som har en skjult mening, lagt. Det viktigste er at vår ånd er oppmerksom på slike hendelser i individuelle deres lesing dens symbolikk, mystiske Sjema høre din samtale og tilbakekalling og forventer at våre personlige møte med lyset som klargjør alt. Det er vektlagt å sikre at ingenting skjer for ingenting: vi vet at for sikkert, er sjansen guden på dårer. Saken handler om

noe, men vet ikke hvorfor. Når jeg prøver å finne årsaken til de ulike hendelsene i vår eksistens et bilde kommer av en type som ved repetisjon eller annet, og subjugates oss, til slutt, driver oss til å heve til den status symbol. Oppdaget symbolet, for å prøve å tolke det, går vi inn i en mørk brønn, ufattelig, mystiske, som fyller ånd stillhet og venter ivrig. Så, plutselig, kommer lyset fordi hun ønsker det og vi innser at i spillet vårt, fikk vi gult kort for nåde, men vi vet at lenge siden vi måtte vise en rød finale.

Ingen fakta ble fortalt som kuet forfatteren å skrive, men dens underliggende symbolikk og det presserende behovet for å gjøre dem kjent. Merknadene, personlige ekko av situasjoner i konstant avstå, har blitt transkribert etter å ha passert filteret virkningsløs fornuften og uforståelige gjennomskinnelig linsen.

Kort sagt er dette den biografiske historien om en pilegrim, en pilegrim på leting etter shell-merket milepæler i klippene som markerer ruten din, prøv å finne en trygg vei. De som leser det vil finne en dobbel tråd, ikke parallelt, men tettvevd stoff, og på en slik måte, at noen ganger er ikke klart hva som hører til riket av virkeligheten slutter og hvor rike fantasi. Historiene er nettopp det, kuriositeter, men absolutt ikke det viktigste. Han innrømmer at dette heftet disordered ark, selv gjorde Rasting og at en roman ikke ville nøle med å kaste inn i ilden, har ett formål: å vise milepæler tilsørt og uforståelig for dødelig blikk, men transparent synlig i lys av noen av sine steler. Hvis leseren vil tjene til å møte sine egne, de to endene, men ville føle seg veldig trøstet.

Book I kapittel I: A Retrospective

Faktisk, for å omskrive Ortega sikkert mann er alltid seg selv og sine omstendigheter. Uten tvil, den beste vinduet for å se essensen av hver mann studiet av sin egen historie, som hun setter enhver omstendighet daglige deres. Dessuten, ingen notater, med rette, det håndgripelig, sannheten da, å behandle selv de mest enkle, bruker et forstørrelsesglass, regissert, her om fattige til den rike fortiden, med riktig utseende fokusert på gjenstanden, emne eller omstendighet. Videre er mangler som er oppdaget av vanlige Serna, ignorert, noe som resulterer i observasjonen blir bare gjetninger. Derfor, selv om vi kan konkludere med Calderon, allegorien, at enhver spekulasjon om livet bare er drøm og fantasi, hvis du ignorerer den kritikerroste komikeren snudde objektivet forskjellig fra den vanlige måten, for eksempel, opp ned, som en speil. Det er klokt å si at historien om livet ikke alltid har vært godt fortalt av sammenkjedet strengen sammen hver hendelse til den neste, fortalt alltid fremover og aldri bakover. Det er hendelser som inviterer deg til å være vaksom øye og hvem som helst kan søke ovenfor historien som tyder på at uregelmessig type tilnærming.

Dette skjedde til vår karakter, Emilio, med noen gimmick. Hans gamle briller, utdatert med passering av tid, ikke lov til å se godt og måtte byttes ut. Han hadde to sett i bruk: en for fjern og nær med andre krystaller å mørkne så lett, om overdreven, mesteparten av tiden hindret ham i å se klart. Jeg hadde hørt at den progressive var store. Så var det en øyelege. Fysiske resept trengte ikke bare til optikeren turen, men også for den gjensidige samfunnet, og gir den med faktura, å betale av protesen. Klinikken var vakker, utstyrt med alle de tekniske og hjelpere hadde de unge guttene som ristet sin hestehale gjennom rommene og korridorene for å gjøre fly spill med sine hvite frakker. Sprawled i stolen, gjorde legen det vanlige første-pjokk test: funduscopy og ekstra linse montering, peker i hånden, i et fremmed alfabet reflektert dårlig på veggen. Med oppskriften i lommen, nådde en optisk anbefalt av legen. En kontorist tar din bestilling, velge krystaller i et hjerteslag klassifisert på forhånd på en hylle og passer i salen. Være montert og testet en gang, ikke at ser bra eller dårlig, er at det ikke var kake og sa det. Optikeren sa det var normalt, så var progressive linser, bifokale ikke: ta deg tid til å tilpasse seg dem. Han senket hodet og forlot rommet. Teknikeren vil være rett, men det var klart var at skille dem hvis du aldri har hatt en kort spasertur fra nesen hans var hekk, statue eller esel kors. Tre dager tilbringes i den tiltenkte tilpasning: fortsatt ikke kunne se det hele tatt. Brummende, retraced han banen.

Han vendte tilbake til den optiske verksted, uten mer, sett oppskriften i hånden. Forbanna eieren av feiltrinn gjorde ham komme bort til en butikk og kjeller i hans nærvær, grundig kontrollert punkt for punkt alle notater og symboler av oppskriften.

Resultatet av maskinen forlot ikke rom for tvil. Alt var rett ved konfirmasjonen: den diopter sylindrisk, sfærisk, deres tideler og hundredeler. Gi og snu, endelig oppdaget fadesen: han var i skiltet. Ett mer for mindre, eller vice versa, som i dette tilfellet ingen rolle, midt i karakterene nøyaktig plassere akselen. Det var så mange grader, men mindre noen. Dermed må legen komme tilbake å endre måten konfirmasjonen. Men det bør fortelle deg hvordan og av hvem har lært, som legen gir optiske etter år, mange vanskelig å vinne, og også ha deg som venn. Han må gå, lage nye, for å gjøre korreksjonen. Da han kom tilbake til legen, var det som en basilisk. Maskinen er ikke galt: Han har de beste på markedet.

Etter å ha slåss med nebb og klør med ham, fortalte ham at kanskje det var skiltet. Uten å rikke, når du sjekker, blottet legen papp og sendte sin sekretær til remake. Med den nye konfirmasjonen, regisserte han sin skritt til butikken og eieren satt opp krystaller. Miracle!, Og så. Putting hånden på skulderen til kunden, fulgte ham til døren, og avviste ham med en smirk, å se med briller av yore, måtte snu den over, pin forover og bakover. Han var foreskrevet briller som ser fremover, så etter halsen. De var ikke nære, ikke engang i nærheten, ikke progressive: det hadde i sine hender oppfinnelsen av århundret, glass regressiv. Faktisk var situasjonen illevarslende. Det lignet en bil som kjører om natten holde vårt blikk, ikke forover, som forebygging av en annen nærmer seg, ville det være normalt, men må kontinuerlig skråningen av speilet: det viktigste er å være den måle av kjøretøyet lys den beveger seg bort, forsvinner og blander inn i natten av ryggen din. Alt i alt, så det vil være umulig for deg å imponere, men det er sannsynlig at, vant til konstant mørke, aldri i stand til å skanne selv de minste hvite stråle av lys.

Denne hendelsen, trivielt i seg selv, var dannelsen av lange timer å støtte hodet i hendene. Hva ville det bety, hva ville ditt budskap? Hadde hun refererer til tidligere eller nåværende? Var fortiden for fremtiden? Eller, kanskje, begge samtidig? Fordi, hvis så, sikkerheten ved en uoppnåelig lykke forsvinne takket være den usikre fremtiden, så de kunne se for seg slike frynsegoder punctilious og nøye gjennomgang av individuelle og kollektive historie. Det finnes skjulte sannheter for mennesker som stadig tvinges til å spørre: er mennesket selv og sin situasjon? Eller annet, han og hans historie, er det samme? Fordi vår historie, ankret vi på bunnen av minne og alle kan få tilgang til den enkelt. Med det ville komme til denne konklusjonen: bare din historie gir en full grunn for din eksistens. Men hver manns historie er en serie historier intetsigende og blottet for substans eller innhold, derimot, er verdifull, viktig, ofte vanskelig å gjenkjenne og avsløre? Er ikke menneskehetens historie opphopning av individuelle historier flettet sammen i tid og rom, innebygd, i sin tur den totale tiden og hver personlige omstendighet innebygd i selve historien og universell?

Kapittel II: Historien ufullstendig

Mens det er sant at hver person har historien om hans liv, er ikke mindre enn hver dag av livet ditt er fylt med blad av en drøm historie. Det er drømmer som varer i mer, andre betydelig mindre. Kort eller lang, er ikke overførbar, fingeravtrykk egne unike, alle har sitt eget og forskjellig fra naboen. Dessuten, ikke bare skiller seg i kvantitet men i kvalitet og nøyaktighet av tid, fordi drømmer er ingenting som livet til ungdom med de av passiv søvnighet hos eldre. Med damper av natten, er alle en skuespillers drøm at drømmen hans egen historie: alle drømmer om å forbedre sine resultater i den personlige teateret provisorisk bord, ingen kan unnslippe sin spell. På natten av hver liv vi drømmer så ofte at mange av drømmene, ubestemt, flykter og gjemmer seg spøkelser og hva de viktige og rektor. Ved å våkne hver morgen, er hver kroppsliggjøre drømmen ikke forskjellig fra det som hadde sovnet, men perfekt knotted da hadde dagen før, mens våken. Når vi tror på drømmen vår endelig får vi smake på kake at vi har for hånden og ta av på den daglige smålighet, våknet uten å vite slutten, og etterlater en bitter ettersmak for impotens. I diffuse skyen mellom virkelighet og fantasi, skulle vi gå tilbake å sove, akkurat på det punktet der den slapp å avslutte med gode ting, men når de mislykkes, mistenker vi, ikke uten et snev av misunnelse, har som alltid drømmen om naboen vært bedre enn vår.

Som alle andre, hadde Emilio sin drøm, lenge siden, lenge, fortsatte dag etter dag i Azaro SA natt i hans liv. Begge drømt om uten noen gang å nå slutten får vite at du leter etter en forklaring, han følte, for mange av sine funksjoner, som var den uferdige fortellingen om sin historie. Han bemerket at brøt logikken ordninger og var helt forvirret: Jeg forsto ikke i begynnelsen, vet den endelige og hadde bare løse data, middels, ekte eller fantastisk, repeterende, merkelig og tilslørt betydninger. Jeg skulle sove, historie, historie, selv, ikke eksisterer. Men det er realiteter, vever stoffet av sitt liv uten å vite hva årsaken er, bekrefter den uutgrunnelige mysterium som omgir menneskets eksistens.

* * *

For lenge siden, det var en gang en konge som styrte et langt godmodig land og at det var effektivt rådgiver til en venn av barndommen spill. Kongen var svært kraftig monarken som alle hans undersåtter ønsket han hadde gitt mange bevis på hans kjærlighet til vanlige folk, særlig de fattigste. I alle hjørner av riket var det mange

historier om ham og alle gikk i den retningen. Men på den tiden, fylt spesielt en hver munn er sagt at en kveld da kongen kjørte sin daglige tur med henne rådgiveren og en liten entourage, funnet liggende ved siden av noen busker til et barn. Som konge observerer omgivelsene og bestemmer at barnet hadde blitt forlatt, bestemte han seg for å plukke og ta til slottet for å ta vare på det. Hans følgesvenn, fast bestemt på å fraråde ham, ga ham alle slags grunner: personlig og som ville opprørt foreldrene da de gikk for å søke ham, som ikke fant ham, ville bli fylt med angst og til slutt ville dø av sorg, og årsaker staten, hadde som retten ikke likte kongens forkjærlighet for alle kluter som han møtte, og hva ville dronningen å se barnet som bor i slottet og se den oppmerksomheten de ville få på bekostning av sine egne som tilhørte prinser, sønner av hans eget blod, og endte med andre tredd på snor, først, at hvis Patatin, da, at hvis poteter. Alle ble ignorert av Hans Majestet, og rådgiveren, bitende tungen, måtte han bidra til å heve barnet til den virkelige hestens rygg. Castle Road, rådgiver, gjenstridige, og ladet igjen, så tung ble satt i sine betraktninger, og så sikker var han av sine grunner, som ble spilt på bålet den beste paret av kastanje hester i stallen hans. Kongen, uten å blunke, aksepterte han bet. Var å finne ut om, over tid, vil barnet lage gode de populære sa: galer, skal du trekke øynene, som hevdet av rådgiveren, eller sømløst oppfylle løftet om vennlighet som reflekterte barnets øyne, som godt sikret kongen. Dette, framsyn, beordret at barnet hadde ingen mangel på noe i livet hans og det var rådgiveren som vil gi ly, å håndheve sine ordrer raskt og rapportere sine fremskritt, som han sa ville være svært ventende. Så spørsmålet var avgjort. Ved å gå hovedtorget i slottet, partiet delt i to: kongen, som etterlater deg ved inngangen til beholde, hvor hans eskorte følger ham til hans kvartalene, og rådgiver, med barnet i varetekt, går han til sitt palass, kongelige gaver, som ligger i sentrum av en hage.

Den første handlingen tatt av Salim, rådgiveren, som ingen anerkjent dens opprinnelse, ble omdøpt r gir barnet, bestemte han seg for å ringe Salof. Han gjorde ordninger for å overlate barnet til Rossi familien, som tjente under kommando av en av de mest verdsatte riddere av kongen. Denne familien består av mann og kone og deres syv barn bodde i lokaler som ligger i nærheten av slottet, dermed uskarpe sin tidligere identitet i dette enorme familien. Det var ingen offisiell presentasjon av de nye medlemslandene. Salof han sa til seg selv at alt var sagt på forhånd. Fra begynnelsen følte en slags paraply skjermet ham til alle tider i deres nye hjem, kanskje opprettholdes av den usynlige hånd mor, men noen ganger ment å være en kilde til avvisning av eventuelle barn. Fordi Salof var et annet barn, og har nådd den siste, ble ansett som den første, og ble betrodd med varetekt og omsorg av andre uten deres foreldre for å være den eldste. Snart innså at moren, siden han heller måtte ivareta avkom, faren, full-time arbeideren, som er nær munnen så mye mat, og at hvert barns arbeid representerte et hjem hjelp, så Heller ikke bør han bli liggende igjen i husarbeid.

Han aldri forklarte opprinnelsen til barnet. Ingen ba om det. Verken i første øyeblikk

av funn eller for resten av sitt liv Salof ga seg litt informasjon. Ment å være hospits eller noe. Som enhver forelder hevdet han, trodde alle det samme: det har vært overlatt til sin skjebne.

Salof vokste i familien miljø av arbeidere, med problemene og gledene som innebærer mange av de tidligere og mindre av andre. Hvis det i løpet av dagen er opptatt med å bære vann fra våren sted eller se etter feltet matforsyninger å tjene svinekjøtt, som alltid produserer avsky, teller hvert sekund som gjenstår før ankomsten av skumring, er det tid barn samles på torget for å starte sine spill og gi utløp for deres frihet. Men der det virkelig føles virkelig lykkelig er når de sender i selskap med Evodius, sønn av master baker av stedet, skogen for å samle ved. Der hans eventyrlyst er treading varmer og den autentiske landet fantasi der alt er oppnådd. Hvis du går gjennom skogen på jakt etter eventyr av dyrene var en fiasko, aldri å se henne, og mistet i skogen forgjeves søk, men jeg pleide å kjenne hver tomme av skogen, finne hvert reir og hule, satte Navnet til denne strømmen, til grotten. Det er sant at lammet med vekten tilbake strålen, men selv i slike tider, har fullt og styrker sin kampvilje som omgår torrents noensinne krysser opp eller skalere trær til toppen av glasset for å telle hver hekker egg duen som Coos i neste treet, faktisk, avbrutt av besøk av inntrengeren.

Det er ung og noen bestemmer seg for at de ikke vokser krokete trær com eller avejeo feltet, lediggang er mor til alle vice. Så du gi det et klokt didacta å instruere i ulike grener av vitenskapen da, starter med latin, er det grunnlag av kulturer. Vokste i vekst og hun dannet didaktiske bildet. Tilbring en lang tid med forberedelser og annen lange, praksisplasser. Salof et alter gutt, med abbeder og munk er, når du trener som en side med flere herrer. Frequenting behandling av slike personer, nå og mer tid i retten enn i fjellet, og dermed møtte datter av en gentleman. Deres forhold var et lykkelig ekteskap endte, og hun fødte ham fire barn. Han snart forlot hytta av hans foreldre plass i herskapshuset til sin far og en gang forandret status og rang, ble utnevnt kontorist i sekretariatet av palasset.

Aldri lurt på hvordan han kunne komme så høyt. Han innså at ja, han var heldig å komme over tegn som steg som bobler av skum på vingene av en mild vind. Hun tenkte med seg selv at sjansen hadde så villet, og som ikke trenger å tenke mer. Og så han fortalte alle som ville høre. Men misunnelse er en dårlig rådgiver, hans fiender ble fortalt at deres språk, forvrent, nådde ørene av Salim. Han undersøkte situasjonen og følte at anledningen oppsto identisk, uventede og trygt aktivum. Han skyndte seg å fortelle Kongen den tilsynelatende mangelen på anerkjennelse av hans protesjé: Korea hele folket trenger bare å sette ham i sangene, var så offentlig og beryktede! Stemmen av folket var enig med ham og ønsket å samle innsatsen. Kongen formante ham for utålmodighet hans, noe som indikerer at den slukker hvis jeg ga det tid, gir hvem og tar bort grunner. Han hadde bestemt seg for å sette den ultimate testen av merkevarer

oppkomlingen som ville vise at Salim er smakfullt galt. Denne klassen ønsket å vite test ville avsløre ham å arrangere unnskyldning, men kongen svarte at han trengte å vite: han som ville være direkte konkret ender, og at ferdig, vil resultatet bli analysert: kun da ville de to røde hester til slutt blokk. Like etter fikk Salim at kongen hadde innkalt de klokeste tryllekunstneren reiste noen domstol etter domstol og som, alene på rommet sitt, hadde betrodd oppgaven, noe som gir presise instruksjoner og hemmelig.

Det mystiske møtet markerte spissen på det før og etter liv Salof. Plutselig kom noe opp. Det var ukjent, mystisk, umulig å skjelne betong og subtilt gjennomsyret hver erfaring, hvert øyeblikk. En merkelig slags aura av ondskap hadde kommet over ham og ga ham en sjelden sykdom. Salim, redd Salof staten og selvsagt redd for at kongen ba du bryr regninger han hadde med protesje sin, leide den mest kjente leger å behandle deres sykdom. Men alt forgjeves, som det ble verre og verre med hver dag. Kom hans elev til å være mystiske og mørke hallusinasjoner trodde ånd, bolig i en kropp uten kjøtt og ben, og folk antok at de fattige led av en kraftig spell som hadde ham hjelpeløs. Da hans sinn, mer og mer skjult, ble de mest utrolige dårskap, antas å være døde, som tilhørte en verden av levende og at hans ånd vandret av merkelige spøkelsesaktige som spekteret områder og steder. Det er da alle trodde at noen onde hadde gitt ham en unik sniking listig og giftige concoction, for ikke som visste veldig godt, og ingen tvilte på at han hadde mistet under den gamle virkelige, for et liv basert på både dårskap måtte minst beklaget av kongen. Hans brødre åpenlyst hånte ham og selv hans egen mor bebreidet synder, selv eksternt huske å ha begått. Som hans minne vaklet, antok han at anklagerne ville være riktig, være riktig. Hans sinn, i en slik prekær tilstand, er fullstendig sinnsforvirret da, ved klimaks av ulykke, ble han informert om at hans kone hadde blitt drept av en klippe på bunnen av en kløft: den stille bukt kanel løp gal riding, racing, kastet det ut i verdensrommet. Lamslått, ikke en eneste tåre renner i øynene, ikke en klage kommer til våre lepper. Han tenkte: sjansen er solgt i øynene til Fortune. Crazy flaks, endring og hvor blind du er! I går, skinte på toppen i dag, spottet, jeg kaster en mørk grop. Hva kunne jeg gjøre? Ingenting. Du vil måtte være, bare så, sa han resignert.

Bare en våknet dette punktet. Tilbake i virkeligheten, var tankefull og trøstet: det var bare en drøm. Imidlertid forble det bekymret fordi han trodde kongens hemmelige bevis. Men mer innsats du legger inn gjetter hva resultatet ville ha vært like gåtefull endelig kaste, klarte ikke å finne verken den kvelden eller i rekkefølge. Og venter fortsatt på om, i en lykkelig sjanse, er mysteriet avslørt i en av nettene av sitt liv. Det store spørsmålet, som var vinneren av spillet?, Ignorerer han henne og grep. Det er naturlig, men mannen, at han invaderer en permanent uro å ignorere slutten av drømmen som teller mest.

Avejeo, Solano motsatt felt, dvs sjelden utsatt for solen.

Kapittel III: Prolegomena

Så, ja, kan bare vitne om opplevelser etter at de har funnet sted og reflekterer et liv bak å leve, kan det være nyttig i begynnelsen beskrivelsen av visse biografiske data som gikk, fremhever prosjekter og kommer til å passere er søyler og banet vei for å bedre betjene global forståelse fulgt. Det er velkjent at en historie ikke er verdt en tøddel å imitere, men å tenke på det rolig og gjentatte ganger.

Vår helt kommer til verden i en fattig familie, arbeid, ekte tomrom, uten eiendom, eldste av åtte barn. Hans eldre gir privilegium og plikt til omsorg og mindre hus i fravær av sine foreldre. Hans barndom er at av en annen bror og det sosiale miljøet, først fiendtlig, blir lovende gunstig takket være inngripen av forskjellige karakterer som kommer til liv: læreren D. Fabriciano, presten Don Basilio. Et småskala skritt i ulike arbeid seksjoner: hjemmet, et alter gutt, knapper, assistent i et spinneri, en student og til slutt mestre. I permanent smi videre på jakt etter sårbare sta sannheter, pilotering hans seilbåt svake usikker uregelmessig mast til pusten nye prosjekter: novizgo, ekteskap, kunnskap, fritid.

Nedsenket i hendelser klassifisert som varsler, ikke i seg selv, men fordi slutten av dem ville ha vært en annen med enkle statistisk sammenheng, klarer den å komme uskadd fra dem alle. Uten slutter å være av samme vesen, handling fylle i livet ditt, og hvis ikke gitt skikkelig oppmerksomhet, her er paradokset, er det nettopp på grunn av sin reiteración, dens frekvens. Noen er knyttet til de ulike elementene: vann, luft, jord, ild og himmel. Så, har sitt grunnlag i vannet begivenheter som Piélago baho av av påfunn eller Ribadelago Dam, i luften, som i seilerfugler eller berøring av sjeler på jorden, som i Madrid Bee hest eller okse, i brann, som den første død, kroppen uvesentlig, skjærsilden, i himmelen, som tåke, uventet avslutning eller kyss.

Konsentrer deg, i ensomhet, refleksjon, blir klar over fortiden og oppdag det stadiet hvor han tilbrakte sitt liv, synes han tid til å være styrt av en klokke på timeviseren er raskere enn minuttviseren. Kjenn dine faste skritt på plattformen, men når, passasjer tog, gå i korridorene på jakt etter setet merket på billetten, blir klønete ben, blir

ustabilt, snubler ofte og maskinen som kjørte med normal gange i en langsom roll sine enheter dobler plutselig sin hurtighet og bilene flyr så meningsløs, bak, sinnsykt fort, i forkant av den første. Så all aktivitet bremser forsinket avtagende, sakte gjenvinne sin normale tempo. Akselerasjon og bremsing hverandre uten å vite hvorfor.

På samme måte som en husmor bestemmer seg for å møblere rommet med nye modulære elementer, fornyer ankomst av neste sesong eller erstattes som mote som råder, og er opptatt i tusen prosjekter, for å bli kvitt sine hender som svake korthus, kaste dem én etter én, over tid, for å slå innover med en ny etter den bitre høsting av ineffektivitet i forrige forgjeves. Designer arketype svikt, å endelig oppnå en forståelse av hvordan flyktig det er noen form for framsyn og det presserende behovet for å flytte ror og endrer kurs, så, hvis ikke garvede sjømann, bare å være solbrune i tusen stormer og uvær, er en sjømann anbefales at realisere forestående storm, bestemmer han seg for å senke seilene og hove hans skip til gjeldende forlater reconduzca fordelaktig til den eneste havnen i massevis, der i horisonten. Med hjelp, tålmodighet og ydmykhet vil være trygg reise. Jeg har bestemt meg: det er ditt endelige utkastet, som vil vie all sin innsats, til siste åndedrag.

* * *

Er det viktig nå at vugge fødselen sin var Fermoselle, ble født i nabolaget av Santa Colomba klokken 3 om natten til 17. desember, to år før starten av krigen eller som har feiret ankomsten av det nye århundret år to tusen? Nei, spiller det liten rolle. Hvor og når spilte ingen rolle. På 75 år, femten i ensomhet, disse detaljene er bagateller. Bare bryr seg som kom til verden i en familie. Og nå, selv det, fordi de viktigste sløyfen er brutt, og bare bryr seg om minnet om en hands tett grep, de av sine foreldre, som fikk døden seg løs, og at hans liv endte som de hadde levd sammen med hjertet bankende i kor. Var dilaterte livene deres over 90 år sier påminnelsen. Men tanken på hvor nær man kan bare barnet er fødsel og død for mange år eller livet på kort tid i det hele tatt og det er på tide du minst forventer: fødsel og død er sanne som knyttnever, noen fra nærliggende stasjoner og stopper nødvendig sorg og fravær.

Opprett miljøet, men ikke nok, er stoffet av alle fødsler. Han mener verden kommer til å bli med ham og, gitt våre naturlige ustabilitet i total avhengighet. Vi ankom i en familie miljø begrenset til visse sosiale status, celle bredere sirkler som gjør byer, provinser, nasjoner. Vi er, ja, den eneste intelligente og sosiale dyr i verden, og som sådan, som kreves gjensidig underordning. Statusen som ønsker oss velkommen, hans sirkel av større eller mindre rikdom og velstand, som er i dag og i morgen, ikke stor nok for oss å klamre seg til det. Ikke engang du, hvis kam er bare så arvelig etternavn i

varetekt, som pant. Hver fødsel er referert til av et sett av foreldrene innenfor sitt område og når som medium, uansett årsak, er forvrent og forgjengere er borte, koblingen ikke lenger eksisterer etternavnet lure, kommer født til liv meningsløst, det er utvannet og legge ingenting. Sikrer at for alle foreldre og naturlig, men å dø, født av kjøtt, er bare kjøtt fra begynnelsen av livet er ingenting og vil tilbringe livet sitt i prekær ugyldig. Han sier at hvis noen tror han kan bli gjenfødt akkurat sånn, stiger med en enorm personlig innsats på asken som phoenix, begår en feil og vil skje som Icarus, i sin iver etter å fly til solen, ikke hadde forutsett at fjærene hans vinger, sveiset med voks, på tilnærming til sola, ville smelte, og skjebnesvangert, ville falle ned i avgrunnen. Gjør positive innsats for å tenke, men konkluderer med at all virkelighet er negativ ramme: Hvert personlig innsats er nytteløst fordi en forferdelig fatalisme ser ut til å presidere over sin stjerne. Mindre dette er hans håp at noen, fremmede, kraftig, hjelpe deg ut av ringen-pass. Han gjentatte ganger spurt om hvorfor han kom til eksistens innenfor sin familie der, og ikke andre, for eksempel, i hjertet av Afrika? Hva er årsaken? Hvem var interessert i hendelsene i hans liv som arrangement?

I løpet av de første dagene av sin eksistens, hadde Emilio å bruke så ille, var det eller ikke morens bryst, eller melk i det var imidlertid sterk eller utvannede, ikke går bra. Og gråt og gråt, dag og natt. Hans far, som kom hjem å sove etter å ha tilbrakt natten jobber i fabrikken Regojo ånder, kan ikke sove så babyens gråt og moren går ut med ham i armene til taushet ham mens far sover. Og han, som erre erre, fremdeles gråter. Kanskje gråte av forlegenhet, må jeg ha lettmelk, mener hans mor, men som setter flere bukter, fremdeles gråter. Kanskje det er på grunn av ormer, men mer lombricinas det gir deg, det løser ingenting går ropet. Er det sult? Total besluttet å endre spenene, og til han var tre måneder, lånte en nabo som bakte brød i Santa Colomba, som da også hadde født. Endringen trådte i kraft, etterbehandling tantrum: hva barnet hadde premiere dager og ingen mat fra melk av moren dersom konkurransen ikke hadde funnet sin mors melk?

* * *

Alle vet at vann er den mest tallrike stoffet på jordens overflate, okkuperte et område på cirka trekvart og det er store mengder oppløste stoffer, som rapporterer sine egenskaper: altså, saltholdighet av havet, med sykluser av tidevann og strøm, ikke blir ødelagt. Det sies også at levende vesen består hovedsakelig av vann, slik at i enkelte arter blir 99 prosent av vekten: vann er vesentlig og uerstattelig rolle, uten at dette elementet kunne ikke susbsistir.

Siden før begynnelsen, avhenger eksistensen av mannen på tilstedeværelsen av dette elementet. Hard er ankomsten av mannen i verden. Før baby, foregår den lykkeligste i hans liv i perfekt intimitet med moren flyter i amniotic rolig sjø i Raft av morkaken

leverer samme blod du har erfaringer parallelliserte, fordi det gleder deres gleder, sine sorger sorg: kjent kontakter smiler stein vugge livmoren eller stemmer kompliment ham "sønn av min livmor" og gråter, gråter ja da han stemplet som fremmed fosteret. Men, som det må alltid ut med en slik knuse, går blodet til hodet og det røde, føler at han kommer til å eksplodere. Jeg ønsker å gå tilbake til livmoren, men tvinge deg til å komme til verden bryte farvann. Det har å puste og slo ham, hans første ordentlige luft Bocona sang protest. Ikke til å stole på sin mor, men hun definitivt skille deg fra å kutte ledningen som forener dem: Dette er prisen for din første leksjon, at liv i frihet. Skal kontrollere senere at mannen, siden hans lysene til sin død uten å etterlate lærling.

Liggende hvis jeg sa at Emilio minnes hans dåp. Ha ham gjennomgang av fjerne samtaler, sporadisk eller dokumentar, da ble redusert, og navnet på sin gudfar, fant sted to måneder etter fødselen da gudmor, tante Asunción, søster av sin far, og hennes ektemann, Emilio, ledet Dodge Sordo ham til døpefonten. Hvis du husker, i drapet, hans gudmor veldig stolt sto nær ilden bjellen til Godson hans en choricico å gi Reyes dagen før da det var å be om bonus, samt de varme potetene med blandede spise kjøtt med chili espurriadas syllabicate putaparió imøtekommende hver bit var så krydret lunsj. Det har perfekt kunnskap om First Communion dagen. Ni år ville jeg husker vagt, uten mye glede, som han fullfører en forpliktelse. Illusion satt moren til å bli en stor gruppe barn og som fremdeles husker å ta ham med til kirken, grep hånden hennes og holdt i den andre nye hvite rosenkrans og en bok med perle pasta. Heldig du! Hadde foreldre og faddere: Moor var det ikke.

Den total hjelpeløshet mann er funnet selv i viktige øyeblikk av sin eksistens, er som behovet for vekkelse sin daglig. I den daglige kampen for simple living, og at impalpable mystiske gjenfødelse, må vi lede ved hånden og ledet ham, hvis du er velgjørere, vil de være under egentlig gaver ånd som bor i vannet og brød, ikke der kan de ha sine egne drivere eller den personlige innsatsen til neophyte. Og at mennesket kommer til verden som tørket frø av en blomst, unik, ja, men å utvide sin Corolla og puster deres parfyme, like før såmannen, deres omsorg, vann og varme det til å spire i solen han utviklet og sikret som å bære frukter. Men akk, hvor mye frø går tapt ved ikke å finne en gartner, manglende omsorg, blir maten av fugler, land semba lys eller bli kvalt av ugress, varmen av sommeren i dette livet og bli fortært, til sist, uten røtter eller bli nye frø.

Book II: barnslig

Bare et barn har vokst ut av sin barndom, og hans sinn gjorde den første sammenligning, og er villig til å dykke inn i det ukjente, sparken på grunn av alt som omgir ham. Men han sanser som er gjort ved å gå, men stirrer på inngangen og spurte hvorfor maurene alltid gå i enkelt fil, løfter blikket til den enorme blå guirlios og jeg alltid lurt på hvorfor bryllupet, se reiret Tern under gesims og spytter derfor du alltid har sin sang contest før daggry på lyset ledninger, eller rastløs simulerer flytur av en spurv gjennom gatene bestreber at armene byttehandel fjærkledd vinger bein. Hans mangel på formell logikk modning fylles den med sin rene og rike fantasifulle barn.

Før noen logisk formulering finnes i barnets overveldende ønske håndtering, body balanse nødvendig supplement, og spill bidrar til dette formål. Med det, er sansene utvikles og observasjon av det uvanlige som omgir ham bidrar til drivstoff hans fantasi. Så, hva har barnet ikke gjort og uoppredd med lo kuler av ull på sjelen av katt gut? Er ikke den mest sprett? Hvem har ikke eid en barndom som fanger godt kurvene i en serpentin sti malt på gulvet? Som ikke vet at de ikke får en barndom tyngt, og selv meget sakte, med dem kommer frem mer? Hvem har ikke innhentet synspunkter av kamper eller leire fargede baller å leke med Gua chiquilí bekymret eller har brutt en flaske brus til å ha en krystallkule, til å sprette, ikke bryte og også en del av I stedet for leire? Eller rett og slett, hvem har vært fratatt erobre nye domener å slå eller kjøre jincache Byways stang etter at hodet av en rakett flyr? Se, ser ut som at ungen er på vei til smeden til offiseren en jern ring sveis og bøy guiden groove til å konkurrere i de endeløse race gjennom gatene i stedet for å konkurrere med andre barn, som har deres ræva av merkevarebygging. Se hvor kort toppen av toppklubb å danse mer og få mer sløv spiker for fortau og erstatte den med en annen Weevil, slep å spille tyver, observere deres evne, som spytt enden av tauet slik at det ikke slip, wraps økende sirkler og stram fra spikeren, og at hans herre kaster på en topp straffet i innskrevet sirkel på bakken fordi de ikke danse eller sats raste. Se ham nå i feltene under trærne.

Søk flekken etterlater et reir, og når oppdaget, klatre grenene uavhengig av riper og blåmerker, og har egg. Hvis den kvinnelige ikke hater reiret ved sin gjentatte tilstedeværelse, vil vokse avkommet, født til ham pelomalo, canyons og fjær spire til å være tramp. I mellomtiden, klippe grener av fikentrær å gjøre rød-tipped stud, en gren av eik årsgamle til håndtaket og begge har en hagle klar til å skyte biter av papir i spytt understrekes hendene godt å varme eller ild mot øret hans Ellers, amen at den ene foten kan vare en neger rett grep eller skurken å hjelpe ham i hans vandringer. Se ham som forfølger øgler, fluer jakt threading i et strå å fange veps, som deretter innkapslet i en pit dekket med et glass eller Se ham ut av armen som stikk av en bie som i bite sint, mistet sin livet. Se hvordan du ser på slakteriet goat horn å utvinne lage mocha og spikre en ku tyrefekter i tabeller. Se ham i skolegården eller på torget i skumringen. Nå er hammeren spillet, leapfrog, pinner, kongen av monumentet, de små skritt av St. Andrew, den engelske esconderite alle fire hjørner, mor, tau, pumpe, så kua, med nedleggelse og løper, en krykke fille og pinner med flagg, og alltid tusen symfonier av nursery rhymes gjentas inntil den når en større bestilling ham å returnere hjem, da middagen blir servert. Hvorfor vil ikke stoppe livet i barndommen! Hans univers er redusert til et kvadrat og et spill. Og han er så glad!

Guirlio, rask. Hans navn er onomatopoeia av "guirl" som er den lyden som høres når voksen seilerfugler, flying samfunnet, passerte han reiret. **Jincache**, vinner spillet som består av deler av land ved suksessive blåser en spyd eller tips om graver inn i feltet. **Mocha**, er intern marg hentet fra hornet på geit og en ku til å være konstruert for å spille av okser. **Ratera** spillet topper med spesielle spiker er å lansere seg selv på toppen av rival som ikke danse, straffet fordi rate.

Kapittel I: Den krukke med honning

I disse årene, før roboten aktiviteten med ankomsten av alle typer maskiner, hadde hver jobb i særdeleshet en spesiell nåde. Omfanget av den grove og vaskeri hadde også sin sjarm. Mødre og en flokk barn tilnærming bekken Oljeberget, nær landsbyen stream, som har i sin nærhet alt du trenger: skygge av alm, fet og oliventrær, og steiner, mange steiner, forbundet med grønt for Oreo . De, i den ene hånden, furer den butte synke i den andre, knelende Tajuelo og hode, sink bøtte full av klær. Party er deres, en del av andre. Den vasket fast pris: a real-dusin andre små deler for ark kamera. Såpe hverandre, like tynn som vann, sprer små og store stykker, slitt, er redusert til tynne skall. Det er billig: dens vekslende iriserende rapportere sine fabrikk kommer fra restene av harsk smør og begrunnelse av innhøstingen av olje, som samsvarer med risiko for kaustisk soda i en kobber gryte, kna blandingen med vann og sakte og for ikke å kutte, bevege seg i den samme følelsen av klokken ved hjelp av en kjepp, som hang i gryten Llares synkende gjennom skorsteinen. Dette, peisen, tilbringe inaktiv timer skrivebordet, etter middagen.

En episode som fant Emilio i spenning i månedsvis, skjedde i dette scenariet: honning. Mediært falle når, og hjelper moren å bringe Tajuelo, ledsaget ham til strømmen av Oljeberget. I stedet for å bo i cadozo i veikanten, gikk de til en annen, mer bevoktet, mindre overfylt, der vannet er klart, og rikelig med ballast, er Oreo raskt. Etter økende bassenget med steiner og gress, begynner moren å vaske mens barnet forsøker å lage en stokk for å navigere stryk av bekken i kontinuerlig oppturer og nedturer på stier tilstøtende. Flere kvinner og barn nå samme mål. Mellom dem kommer snakke. Enkelte barns lek blir en pågående kollektiv scampering i nærheten. Først jakt veps, øgler og så, endelig, leter forgjeves for llorga eller en kanin sti.

Men se, ekspedisjonsleder Otea, bak veggen som definerer en gård, den flagre av en sverm av bier. Med øynene vidt, alle se og se, i nærliggende trær, svermer hengende fra greinene og seks tårnene overfylte honning kam på et stort bord. Alle rundt, flokk mange flere bier til kammer, suge honning go nowhere, gjør et øredøvende støy.

Nærliggende ikke se noen. Noen sa hvor søtt det er honning, hvordan biene og de gjentatte uavlatelig og med beklagelse, til ingen! Men hvem er den kjekke som tør å hoppe gjerdet? Den minste, Emilio, en refleks handling, klatrer, og uten å si et ord, blir hjulpet av andre til å klatre. Bestemt og ubevisst går, går til bordet, lastet med et par kam og gå tilbake til veggen hvor hans venner vente og samle dem. For seks eller åtte ganger gjentok turen støtte kammer i sin røde trøye som sin lengde ikke passer i armer, og gitt sin vekt og nærheten av bier i kammer hver peiling, andre rundt ham merke som gjorde tyveri av hans innsats, ble han tvunget til å marsjere i små skritt, hold fred. Eventyret endte lykkelig, ikke lide et enkelt pang. Etter gratulasjoner av andre, var han glad, og mer, når lederen bestemt at honning ville gjøre en stor merendola som ble invitert alle som var tilstede sa at et familiemedlem vet mye om å skille honning og voks. Alle ville ha lukket munnen holde hemmelig, fordi datoen ennå ikke var avgjort.

Kan ikke huske som var fartøyet som sønn av Miranda del Arco arrangeres panelene, men at gruppen spredt på en gang, kanskje i frykt for at kjærligheten til honning blir presentert eller en vakt med carbine hans dukket opp plutselig. Den utnytte ble oppdaget da hennes mor, som var ute etter ham, fant han tilbake med den røde trøyen og dryppende med en klebrig gulaktig væske. Etter skjenn, der han tok jersey, som snike vasket i strømmen nådd. Gutten hadde fortalt hva som skjedde, men jeg gjemte alt om te.

Med brød forberedt, gikk mye tid mellom angst og strangeness. Det vil være i dag, så i morgen, men møtet nådde ikke vanskelig væsken av honning endelig lært at møtet ville være i Muradales ved mørkets frembrudd. Overall, en liten krukke med honning skiver fordelt på mange barn, ble angst i frysninger, honning ga ikke noe. Dessuten, da hadde allerede passert vinne.

. **Llares**, jern kjeder påvente midten av peisen å henge en container, vanligvis en kjele **Llorga**, gjør kaninhullet som en seng, og gjemmer seg: det forblir i det i løpet av dagen. **Tajuella**, sittende eller knelende benk, bord rekker å vaske.

Kapittel II: Rumpetroll tjern

Naturligvis vil man forvente, også livet hans var alltid gjenstand for flo og fjære av vann bevegelse i en konstant kamp mellom falle ned i avgrunnen eller lagret i Extremis, som en som går de fine sirkus balansekunstner.

En ting som ikke passer på noen måte i hodet av barn er hvorfor de må ligge på lur: tidlig ettermiddag barn sover ikke! Drømmen gjennomsyrrer de blir slitne. Den siesta er en ting av eldre arbeidstakere, og ikke barn som leker. Og, ja, må være på formiddagen, umiddelbart etter å ha spist. De uttrykker sin skuffelse med vendingene gjemt mellom folder av laken. I denne nød oppstår, ubotelige, frigjørende opprør.

Gratis Emilio var følte da, etter mistanke om at foreldrene ville bli sover, glir stille ut av sengen, og i trinn på feline vakt tilgang til portalen, stille åpnet inngangsdøren uten å flytte på lukkeren, som ikke er det knirker av hengslene på gaten delate. Ya du må semi øyelokkene øynene, vant til mørket, før blende av ettermiddagen. Deretter styrer uncage, kjører sted og den møter andre slike de forbereder seg til å bade i charca. Están diskutere hvis de går til Santo Cristo eller Ages på en måte det er flatt og den andre nødt til å klatre en bakke. "Bedre gå til Cicutina i Tormes, som har rent vann, ikke drikk eller muldyr og ingen betyr flyt." "Men elva er langt unna, og se etter min mor ikke jeg kommer til Bridge. For bading, er dammen mer enn nok. " Endelig gjør de andre, som Santo Cristo kirkegården grenser og gir repelús. Emilio sier at han ikke kan svømme. Verken jeg, sier Antonio Vacico. Med en "som du lærer" alt er avgjort, og i en kompakt gruppe hodet til bassenget av Ages.

Snart gruppen er brutt: stemmen til "hva som kommer først, er natten mor, den siste, seilet" start fiendtligheter med en karriere ukontrollert. Den van er så flink og så raskt at, passerer korset av fengsel, og ta skjorten hans sammen. Crossing the Plaza Vieja: her, en sjangler å gå av seler foreshortening, der en annen, på ett ben, få ut av posete

benet. Og hellig pilindriqui sunt strek, klærne deres hånd flagg, ligner imaginære sykkel guide, tørr vind stige og nådde dammen i en amen, og uten å tenke to ganger, dykke inn i det.

I god tid, føtter soaking, ser Emilio på stunts som er utført, før øynene: dykking fra siden av veien til Manzanal eller mage med perfekt dykk for å løfte et hav skum, demonstrasjoner, hund stil, bryst og tilbake, og utholdenhet konkurranser under vann. Endelig, engstelig, nykommere hoppe i dammen og gjør de første trinnene i ønske om emulering, men uten å løfte føttene fra bakken, dra gjennom gjørma på kysten, deretter spenne som unge i reiret for første gang å flytte sine vinger og dykke flyter, synker de og stiger, gjenta spillet over og over igjen. Fordi fugler føler Tramp og sikkerhet banken ikke ha det gøy. Denne kule, selv om igjen alene, bestemme seg for å sjekke fremgangen. De svømmer, flytte, gå og gjøre rare munnfull av vann gjør dem hoste. De beveger seg på, ingenting stopper og hendene gjemt i sprekker av steinene av veggen, kaste vannsprut til land, som vokser videre. Det er ikke kjent om det var tretthet eller overdreven, er slik at mens Antonio underlagt veggen til midten av dammen, Emilio startet tilbake til land tar et stort sprang: væske trengte inn i nesen og sank. På samme måte som en ball spretter og spretter vertikalt, uten avvikende en tøddel av deres opprinnelse og destinasjon i stadig korte pauser og treg, og castaway når bunnen stiger til overflaten, gjentatt og sliten, shortness , og noen ganger svelge vann vil renne ut av styrke. Situasjonen er håpløs, og ingenting kan gjøre partneren din, prøver å håndtere det å skyve mens svømming beskjed om å hvile ryggen. Lille blir og frykt, som er en dårlig rådgiver, synker det. I et annet slag, heldigvis, vasker og dykk, fjern hodet, dykking og gjentatt inntil foten føler mykheten av gjørmen på kysten. Er lagret. En skjelving kjøle invaderer ham, og blir med to tjern rumpetroll. Jeg vet at min mor! Frykt ikke, for meg, ingen vil vite: det vil være vår hemmelighet.

Kapittel III: En dag med fiske

Det sies at, hvem vet kombinere arbeid med fritid er kampen vunnet for den lykke det er hevdet, er fritiden ikke en utgift, men latent inntekt differensial økte med resten, lagt tretthet motstand og endringer fremtidig arbeid Tidligere tretthet av denne eufori. Vitenskapelig sannhet som fluer i ansiktet med virkeligheten, fordi arbeidet er knappe og økonomi innsats som fører ingensteds. Mange bruker fritid, ikke som et våpen, men som en siste utvei, fordi mangelen på arbeid, selv midlertidig, noen har å gjøre, og tilbringer sin fritid på jobb, sier neddykket, men bedre kan kalles overlevelse.

Hvert barn er sterkt avhengig av sin far. Dersom morens følsomhet, ømhet og kjærlighet, fars kraft, styrke, sikkerhet, omsorgsfull og kjærlig mor er nyttig hverdagen far, den idealiserte modell for fremtiden. Hun vil gå den veien som markerer den virkelige roller mor, forfulgte barnets far retningslinjene, sublimert, er jenta flittige maur, kontrollere tid for sauser på kjøkkenet, den broderi ramme i stuen, barnet, bie i selskaper uten kresne eventyrer, en prins av tiden, verden og føler at du har på hånden en beskyttende paraply.

En dag ved lunsjtid faren sa til ham: «Kom med meg i kveld Tormes": Emilio ante begynnelsen på nye eventyr og mer, ved læring som ville ta sekker med ull madrasser og vaske plenklipping, antatt et par fridager. Midten av ettermiddagen når de nådde den steinete elva og en svømmetur i det krystallklare element lettet varmen fra solen. Da faren velger en cadozo og er dedikert til bukten primet med larver som hadde blitt funnet under steiner våt. Han trakk seg ut av pardejós alfarjuelas fisk og ål strenger, barnet fant sted småstein i ballast i bunnen av nøtene mens faren kroker knotted tau og ta agnet. Snart elva ble prydet av kork bøyer på toppen av pardejós og stryke på ryggen, på motsatt side, motvekter. Deretter kastet ser ål tauene i dype og mørke. Deretter vente tid og sinking av flate steiner som skjærer vannet, middag telle stjerner gjenspeiles i små bølger og hvile på teppet liggende på sanden. Ringing tusen iriserende sommerfugl vinger og rykter om elva bukt sovende barn. På sitt ansikt, et kyss i måneskinnet. Alt er fred. Silence.

Et sterkt press på brystet hans var våken: fars hånd for å ta samtaler og streng nettverk: heve fisk. Poenget er hevet, og selv om månen ser nesten ikke kan se. Det er i halvsøvn og alle steiner er fast bestemt på å finne stortåen kakker gjennom hullet åpent sandal. Den ballast er resbalina og ofte, foten utover vannet og nesen av bakre bump henne. Han bryr seg ikke altfor mye snublet: fiske er rikelig og mange barbels og er fengslet i vogas pardejós. I strengen ser to ål! Stor er hans galle glad for å avdekke nettverk og hold den glatte ålen, pusset hendene, prøver å redusere den kraftige halen samtidig som fjernes fra munnen agnet.

Varmen fra den nye dagen convalecerá fisk og må ta den med hjem, vil du ikke gå glipp av. Allerede Emilio oppoverbakke alfarjuelas skulder, mot stedet. Du må skynde seg, før moren kom ut med klær. Forlat banen, som er rodeo, og ta snarveien som fører til lunden. Men om natten, på fjellet, geita stier krysser hverandre, du er forvirret, de klumper er tvillinger, skyggen av gigantiske kosten og bushen garranchos stjele hans nye rød lue. Gå tapt, blir slips, faller, opp og transportert fiske svette med frykt og er belagt med støvet av veien. Lamslått, gjør han sitt trinn, ser på bakken et trygt spor stjerner vil skjule restene og gå tilbake igjen i timevis i den labyrint. Vet ikke hvordan det gikk, men jeg husker hvor lite han veide bena når morgenen kom opp til kirkegården. Med stor lettelse hørte han kjente klokkespill på klokken på torget.

Mentalt, han løp, var seks.

Alfarjuelas, liten Salvesker at bonden henger fra den ene skulderen. **Garrancho**, hard og skarp del av en plante som kan forårsake skade med bare kontakt med noen kroppsdeler. **Pardejo**, mesh eller nettverk for elvefiske, merket med korker, som gjør bøyer, og vektet med elva småstein i bunnen.

Kapittel IV: The Piélago

For dagene hans far, fra toppen av svikt i Moriana, så en portugisisk over Duero. Funnet ut at, takket være ranfuelle, men kanskje også trekke på trubisco trakt plassert i Yelda, klarte å rike fisket på kysten. Underforstått, antatt at det motsatte elvebredden, sunnier, var ly av landsbyer av fisk og besluttet å prøve med deres eget utstyr på den siden av elva, på motsatt side av Armena svikt. Emilio ledet ham til å tjene ham som en assistent. Gleden over det var manifestert i den kontinuerlige hoppene var vridd nedover geit stien som fører til stranden på Piélago Bao. Short ble gjort underveis. Selvfølgelig så bratt bakke og ned, alle de hellige hjelp.

Allerede i sanden, sier faren at han vil gå gjennom badet for å gå til den portugisiske siden og spør ham om han tør å krysse den. Se den villedende ro som speil og gutten svarte ja. Han forklarte at da strålen er svært bredt, gå oppstrøms, hvor det begynner å utvide og derfra, alltid begynne chopping retning til det motsatte, vil svømme strømmen båret bort: dermed ville krysse elva med mindre anstrengelse. Men grafen begynne reisen. Faren, som er foran i sakte slag og jevnt tempo slik at du kan gjøre henne våkner, snur hodet fra tid til annen og se hvordan barnet ditt ligger noen få skritt. Likevel seiler i smult farvann noe, de er to tredjedeler av veien og har falt nesten til midten av strålen. Far angrep midten av elva, sterk strøm, ser tilbake og ser livredd som venen drar sin sønn til å klippe av bergarter som lukker badet. Tiden er kort fordi, etter alle disse kreftene uttømt barnet frykter tragedien. Rask og stor innsats, hjulpet av den kumulative kraften i toppen av venen, returnerer til hånden, bare ta deg får før de bølgete vortex flyt over klippen til å pakke og bein kolliderer og spretter av granitt

hyller . Han var heldig at badet og gjøre venen havn før forræder, spytt til venstre. Kun de kunne fortelle.

Etter den opplevelsen, var faren stille hele dagen og øynene hans tapte i bøyn linje med stangen, mens sønnen sardinske hånd fanget i sanden, der strømmen av Oljeberget renner ut i Duero. Et par dager senere, Angel, hans bror, rapporterte han til Guardia Civil og poaching pardejos tilbake en måned senere, utvunnet. En ting og en annen endte med publikum at faren var fiske. Til slutt, rod og takle kastet i elva slutt, alltid.

Piélago, riktig navn på en av utbetalingene av begrepet. **Ranfuelle har** elvefiske enhet bestående av et nettverk støttes på en sirkulær gaffel en lang fiske varal å bringe **Trubisco**, eksisterende giftige roten rase, som ble brukt til fiske. **Yelda**, satt i Yelda maserasjon, er å forlate, vanligvis 24 timer, knuses og blandes med trubisco veldig våt jord.

Kapittel V: Monaguillo

Stor glede han følte at hans venn Jose senere inviterte ham til å klatre klokketårnet å berøre rosenkransen. Som amatør til å følge ham, presten Don Basilio, spurte om jeg ønsket å være et alter gutt. Moren ga henne tillatelse og ble snart lære Confiteor og andre svar for å hjelpe masse, qui Omnia Regem og Staba Mater å synge i begravelser og begravelse med prester og klokkeren. Ikke bare gjorde sine oppgaver fred, men for å utforske en ny verden åpnet for ham. Han følte seg som det tilbys muligheten for nye eventyr. Fordi jeg jobber, sier noe som virkelig fungerer bare på lørdager og likevel tok det med glede. Ferdig messe i morgen, hadde de tre altergutter, Joseph, Antonio mørtel, og han, og Ramiro, klokkeren, å feie kirken gang delt inn i kvartaler, midtgangen, det sentrale tverrskip, prestegården, sakristiet og alteret. Den lengste tid i feiing, men ikke fjernet og erstattet med benker at hver eneste lille bumped og invaderende skip side altere, som cruise avføring og sentralbanker, vendt mot alteret, for å bli mindre og like langt enkelt flyttes og kunne feie mellom dem. Saken er alltid sammen med sin venn Joseph i et slikt behov, og vi spilte den sentrale skipet var mer omfattende, og som hans følgesvenner ble avsluttet før hjelpe dem. Den dåpskapellet, som ligger i ryggen, sjelden feid i sin helhet eller flytte tunge kister av gamle guilds på begge sider av sideveggene bak kirken.

Hver gang de forble i kirken Emilio var det tid for eventyr. For eventyr var å få ny kunnskap eller nye erfaringer. Hun lærte at jeg måtte sette på brystet i sakristiet, plassert i motsatt rekkefølge som presten har for å si messe, de klærne å feire: først

messehaker og maniple, og farge for hver dag, i henhold til virkelig, beskrevet i boken av helgener, og over dem, hofteholder, alba og amice utplassert at messeskjorte, en slags kort alba, brukes til andre feiringer, panser og takle, når feiringen er ute av kirken, mandig når de utsettes Det hellige sakrament baldakin i prosesjoner med virile, at glør for røkelsen ble brakt fra prestens hus og flytte med nåde som trengs til drivstoff, for å ha arrangert røkelsen i shuttle finmalt, blandet med lite myrra, for presten å strø den over dem, ha klar den står for endringen av missalet, og fremfor alt, være oppmerksom på at salige lampen ikke gå ut, skifte olje parched, overfylt før er fullført.

Hvis distraherert følte oppsyn av klokkeren, var jeg sniffing et stearinlys i hånden, påfølgende hull albertavle, som var stablet helgener, Old Basere, slitte klær og skadet flagg uten dusker, alle ubrukte . Remire så og en helgen skinnende sort kjole, nei øyne, han alltid slo, og prøve så han aldri visste hvem som var representert: ekspeditøren visste ikke. Han lærte det var mer givende å hjelpe masse på høyre side, var det som satte cruets på alteret, helte vann over fingrene på de feirende i vasken og rørte klokken å heve innvielse, og ikke venstre, som bare hjulpet løfte messehaker. Bortsett fra fettete tise som bøyd ende av messen og alba og amice, mottatt i sakristiet av presten Don Manuel, han stjeler, eller den faktiske mottak av Don Basilio. Raskt lært bruk og timing av hvert bell ringing, klokke Angelus bønner eller Mass eller vanlig; pealing av fresing på den høytidelige peals og brylluper og begravelser og sørgmodige begravelse Mass, den gamle klokke klokke og pumpe , vekselvis eller i samklang med Millers i prosesjoner. Han la merke til at Barker bells forrette som finnes i Holy Week, høst iført svart bånd alteret, monumentet, reist for anledningen, fylt med lys og lys og bjeller stille, men rangler blir hørt, de store og jente, av tre, med jern ringer og plater, på de samme stedene i byen hvor byen crier spiller hans tromme å kunngjøre salget av fisk eller bukten.

Kapittel VI: The Bells

Han likte, snarere enn å være Ringer, føler kuk av tårnet. Tårnet, med sine hull, gulv og trapper, ingen hemmeligheter for ham. Han beviste en ferie som, mens du spiller for prosesjonen trukket fra tårnet til gaten en kinesisk ved å sende en kelner, som ga ingen mirakel. Som han skjelte ham, lo ringeren og kastet en annen stein som falt i nærheten, starter en steining fra topp til bunn og vice versa. Realisering av ulike slag, såret i sin stolthet, gutten ble fortvilte og ikke ønsker et barn ville få hans måte: men de kom inn i kirken, gikk til bjelle og prøvde å klatre opp trappene. Men fant ut at dette var off-

limits når en sky av steiner og biter av fliser holdt ham fra fremmarsj. Rasende, bør den handlingen ikke gå ustraffet, rose og trakk seg tilbake før onslaught of kaste materiale. Til slutt fikk tilgang til i første etasje av bjeller, men da fienden var rotfestet i øverste etasje i bjellen på klokken, som bare kan nås ved en gammel tretrapp. Videre var det godt lager med ammunisjon: grevlinger og mørtel shelling tak. Hvis gutten hadde kastet ham til å gi, ville ha havnet der historien om gutten, men bare prøver å skremme forsvars. Kelneren fikk for å nå toppen av tårnet, og etter en kort flørt rundt rekkverk av kuppelen og anta at han hadde fanget, føtter, hvorfor ville du ønsker?, Slapp gutten ut tretrapper, hopper uvørent fra strekningen stein span, drevet av kirken og er låst med en nøkkel i sakristiet. Skremt av slagene at gutten var på døren, kommer inn i rull teppet alter for helligdager og der sover. Da han våknet det var natt, er døren lukket og ut av sakristiet ved et smalt sirkulær utestengt vindu med utsikt over gaten, ikke vært mulig uten fare for å bryte nakken. Aldri visste at det var gutten og hvis prosesjonen endte med eller uten ringing av bjeller.

Kapittel VII: Baller

En annen episode full av eventyr var ballene. Da var veggen i kirken pedimentet der barn leker ball som fungerer som buttresses side grense. Den pedimentet var sant i Castle: altfor langt. Ikke rart at hver feilsendt volley ballen passer i taket. Fra tårnet kan du se mange raketter stenger brylluper og fester og beholdt i kanalene av farget ull baller eller skinn dekket, uten en eier, invitere noen til å plukke dem opp. Fra en av de tomme bell ringers så showet tusen ganger, men alt forgjeves fordi det var umulig å nå dem fordi det var ingen tilgang. Rundt og rundt problemet, så i den første tredjedelen av tårnet, ca 10 meter høy, en lukket dør, blindet av landet siden Gud vet når, som kan nås ved en brygge som gikk fra nær døren til motsatt vegg, i falske diagonal, som sammenfalt nær en av landingene av trappen. Han rapportert sine funn til kolleger som han oppfordret til å gjennomføre: måtte bare gå på strålen hennes, veldig sakte åpne døren og de ville plukke opp baller på taket. De andre altergutter nektet svarte at det var dumdristig og den første til å prøve det ville knuses. I løpet av ukene mellom touch og ringing i bjeller, var Emilio viet til å øve på vakuum: først på en bjelke festet til rekkverket på trappa, så på den første delen av moloen i spørsmålet. Inntil en dag ville han vise til sine kamerater. På spørsmålet "Hvem forteller deg at bryggen er sunt?" Han sa han var perfekt, hadde han funnet. Den første transjen var komplisert: fra landingen klatret ned rekkverket å spankulere når den første strålen, deretter hender og

føtter på veggen i strålen nådde enden av bryggen. Det hender ikke hjelp fordi veggen er langt borte fra treet beveger seg med svært korte steg, balansere med armene, uten å se ned, men stirrer inn i strålen, inntil den berører veggen. Han har tilbrakt en tredjedel av strålen. Så, med hendene på veggen og føttene i strålen skrider raskt frem, ved å være for nær veggen, vil strålen krever mer vanskelig likevel, til likevekt formel uten hender. Kommer til døren og som veggen hindrer svingen på grunn av den smale plassen mellom den og strålen, med en fot prøver å fjerne skitt og rusk som hindrer åpen. Lite materiale ble fjernet, og som han var sliten, retraced han skritt, slik at oppgaven for annen gang. Det var applaus for feat. I likhet med gutten som er overgivelse ikke, for et par dager igjen og kom tilbake på strålen til porten åpnet. For å nå taket, vasset kuppelen på kirken full av due avføring, bein, fjær, fant ikke en due! Trår forsiktig gjennom kanalene, gravde gjennom ballene og han fant var alle ristet av solen, råtne. Nå, ikke rocket stang han ville.

Kapittel VIII: Den guirlios

Har du ikke tør å tro at et mislykket våge å ta motet fra ham, fordi hvis flekken med en grønn bolig er fjernet, rastløs sjel hele eventyret beats. Det er drømmen om selve livet. Og stakkars barn og mann, som lever av drømmer! For dreaming, kan du selv dagdrømme. Dreaming er hva Emilio har en båt å sitte på plassen mens andre lur, ser på bryllupet guirlios fly rundt tårnet av kirken. Som sirkler ligner vakkert! Det vinger så lenge raskt! Chilléis ikke begge, er at kommer til å våkne opp! Mange timer og dager passerer over båten prøver å finne ut hvilke av disse guirlios en mor bord, og at steiner av veggen av tårnet har sine reir. Over tid invaderer den forvirring bare ser guirlios mange som kommer igjen og igjen, sjekk tilbake senere en går inn og ut bare det samme hullet med **Civac** i nebbet. Identifiser hvert av hullene, bestemmer at det skal bli interessant fastslå hvorvidt ung eller reir har eggene bare. Selskapet er ikke lett, fordi det ikke er mulig å finne reir på innsiden av tårnet å være perfekt sammen steiner, ingen arbeid av erosjon, for å undersøke, må vi se på utsiden av tårnet. Eneste tilgang er et lite hull igjen i en gammel ringeren i den østlige delen semitapiada som kan nås fra trapp. Når den har antatt at det finnes muligheter, uten å tenke etter om morgenen messen neste dag, har nøklene. Mellom naps, klatrer opp stigen, klatrer til ringeren, og etter flere tester, innser du at du bare kan gå utenfor krypende tilbake på en båt gjennom et trangt hull, som vil snevert. Ikke uten innsats, la han hodet på utsiden ved å skyve med føttene og hendene i sprekken mellom to søyler, kroppen sakte blir innarbeidet. Med rytmiske bevegelser er en slik distanse, nå plasserer en hånd eller den andre, da den ene foten til den neste i mellomrommene av steiner av granitt, som ble spørjande til å få en mor. Han hadde rett. I et hull, finner to egg og et par av fjær, som hekker så sjelden. Men hvis produksjonen hadde vært komplisert, har

inngangen, ryggen, ingenting å misunne, spesielt av akkumulert stress og tretthet. Men raidet var helt vellykket. Visste ikke slutt der, men det ble gjentatt mange ganger, så mange at en kveld mens i full vegg utflukt på sinnet, se Ricardo, sønn av fru Fortuna, løp å se sin mor og ikke gå med små jenter: Han fortalte at hans sønn hadde falt fra klokketårnet. Hun løp og så ham satte seg, redd, venter på å komme ned: Han løp bort til fjellet ål, eller espadrilles på baksiden. Ikke daunted av disse Emilio men fortsatte på sin idé, og dermed ble født som avl egg, dårlig hår spire og våpen, og da han antok at det ville forlate redet snart, besluttet å ta det og ta det hjem. Selskapet var ikke vanlig seiling, men hadde erfaring klatre på den siden av tårnet til den samme fremover, stakk hånden inn i hullet i reiret er enkelt, men prøver å fange raske tilflukt i bakgrunnen. Deretter holder han ukomfortabel posisjon, må du nå ut, trekk på slutten av en vinge, dra hånden etter guirlio gløtt og det importeres ikke eller skraper på slåsshansker stein eller dype riper fra neglene av fuglen, hold, og gled ned veggen med en hånd og komme tilbake i sin hule klokken ringere. Endelig, svett, er lettet. Eventyret tok slutt da, stolt, stolt vise frem andre erobring nabolaget barn, størrelsen på vingene, skarpe klør, vel vitende om at guirlios ikke fly fra bakken, plasser den landet på gaten, oppoverbakke, og nyt tiden. Man slip og fuglen, snu seg rundt, flagrende sin lange vinger på fortauet, kjører langs gaten, tar av på leting etter sine foreldre og min Emilio frøs og stirrer på den vakre guirlio, inntil han mistet av syne.

Civac, Civac på toppen, er den maten som fuglen tar å hekke gjentatte ganger.

Kapittel IX: Las Animas

I mer enn tre år som tjente som alter gutt funnet mannens sosiale status kan måles nøyaktig med antall og størrelse av lys som ser i begravelser. Hvis man dør en voldelig død, har så blitt kastet i brønnen eller hengt, den nære slektninger begravde ham uten bjeller og kryss, kurere eller stearinlys, ingen gravstein eller nisje: vi synger i den sivile Square, utenfor kirkegården, dersom begravelse er tredjemann presiderer korsets tre, vil kisten ikke stoppe på Via Crucis, mumle et ansvar i kirken kirkegården, ingen stein nisje, trenger du ikke seile eller lys opp og begravelsen er enkel begravelse Mass, ba, kaller bønnen klokken, hvis det er andre, vil boksen stoppe opp og be på hvert kryss, har bønner på kirkegården, har sin nisje med stein og innredet med panelte seil i halvparten begravelse Mass, som innkalle møllere, hvis første, tar sølv korset, ser vi på masse begravelse, leder av hvert kryss, er lysene tent, klokkene ringer av død inntil ankomsten av kisten til sted for hvile, har sang av Dies Irae på kirkegården kirkegård og begravelse er tre dager med så mange lys, og hvis første i første, alt er lik den første, bortsett fra at lysene er stearinlys i et quadroon. Bare én av de første i første tilbudet ba de en novena av messer. Skillet av type begravelse er viktig fordi det

samme antall lys du får presten og klokkeren se på masse begravelse og begravelser, mottar hver medhjelperen: de er å bruke mindre, spesielt klatring klokketårnet av å signalisere starten av messen etter begravelsen Dirge eller forsøker å stenge ned så raskt. Prestene bruke sine egne enden av alteret; sakristan og altergutter i handelen selge dem på lave priser: en lønn.

Han var en vismann som sa "som ønsker et barn som mål rogue altergutt og hvis du vil ha det mer, noe som gjør ham til sakristan." Kanskje det vil komme til Emilio tilstand avløp spesifikasjoner cruets og spiser brød wafere engel, og han kom og kutt utskrivbare formen hans karakter. Eller at, i kraft av å synge litanies og flip bjeller, mens andre sørger over sine døde, er stiv følelse, oppstår ondt menneske og siver gjennom porene i huden din. Ikke at det gode mystikk og frykt har flyktet siden den natten har drømmer om dype se bilde av Nasaret, tatt ned fra alteret, gå rundt kirken, deretter løper etter ham og hans stemme sier noe "Nasaret, Nazarenito", eller frykten for langvarig minne om et dødt bilde, men er fastlåst bak skjold påskudd pretensiøst, som når for innsatsen, ser gjennom et lite vindu motstår obduksjonen av en drukning, se åpne skallen med en hammer for å studere hjernen og brystet revet ved å kutte ribbeina med en sag for å få tilgang til viscera. Ja, måtte han svelge. men motsatte!

Alle dine erfaringer med døden som med de fleste dødelige, var vi ute og langt unna: de er naturlige, oppstår andre. Så, huske de døde på All Souls kveld var ikke å imponere minst. Det var en Brotherhood of Souls i uminnelige tider og i dag brødrene er ikke klar over at når de tok baren år siden, eller reserver av voks som holder en gammel kiste, som ved en tilfeldighet, i dusjen på lørdag, flytte til feie etter får tilbake, etterlot seg en sti av stearinlys Greening og raskt, klokkeren fordeles blant dem som oppdaget finne.

The Feast of All Saints var et krav at butleren som bærer de ansatte tilbyr klokker av behovet for å kjøpe sardiner, brød og vin og altergutter samlet bunter av sine brødre hjemme til du har nok å lage ild, steke med det og ikke holde meg varm om natten. Fordi fra skumring til midnatt, for mer enn fem timer, det høres en anelse treg, sørgmodige, vedvarende, bjeller, og for denne tiden av året, er luften kald siden sola går ned. Om natten, traff vindkast klokken. Hvert slag av Klapper av klokken på klokken, bare falmet bort ringing, svarer en myk bronse som snur tusen gafler Molinera harmonier med mange andre mindre taster, noe som er svært forskjellige sett med lytting med henne, under gulvet i blinde ringeren er slått på ilden. De spilte to timer og nå er det for tur Jose og Emilio: dette, i Clock, som i Fresing. I mellomtiden, sett klokker og Antonio sardiner på grillen. Emilio, snarere enn klokke, Miller, klokke, Fresing, øver Klokke, Milling, Pump, Fresing. Det rotasjon er mer behagelig, og selv om Joseph sier at han er forbudt å berøre Animas Pump natten, fortsetter han helt klokkeren opp og du løs en skjennepreken. Såret i hans stolthet, hver gang du trekker

tauet av klokken på klokken den gjør med alle sine krefter, slik som ender opp med å bryte den rustne skivene akselen gjennom som går repet, som nå glir på søylen av granitt. Fortsetter sitt sterke engasjement for Bell, i sin iver etter å rescolgarse og vinden piske på kinnene. Inntil noen få skritt av trappen som fører til taket og fra kaster den gjentatte ganger tinguinda, tauet mellom hendene i motsatt vegg, steinen rubbing tauet rakner, og etter en stund bryter tauet og han faller gjennom trapperommet gå rundt på trinnene å nå første landing, med hodet ned og hele hans kropp stringing avgrunnen. Ved krysset mellom to tabeller, en fot han er fanget, viklet bare spenne sandal. Et par minutter av overhengende fare som spennen kan bryte fri og faller ned i avgrunnen. Den kontorist blir å holde ham og heise med en hånd på tauet frynsete, som fører til bredden av blind ringeren. Alt var i en skrekk og noen humper. Som et kompliment, var det han som spiste mer sardiner og limonade. For resten av natten, ble klokkene andre til ham. Hans mor aldri funnet ut om denne hendelsen og ikke mirakel redde henne.

Book III: The world of arbeid

Det virker som om naturen som tvinger ydmyke til fysisk avhengighet er overveldende og noen ganger hard. Sult og tørste, tretthet og kaldt, påvirke deres liv, bundet av elementære funksjoner eller fysiologisk tilpasning til miljøet. Hvor vanskelig er å forstå *samfunnet og kulturen* så *fritid* når du er minst nå et stadium i å oppfylle de grunnleggende behov! Motgang og velferd, fattigdom og rikdom er ikke suksessive situasjoner og lukke på en linje, men heller tett, fjern og ukjent hvem som opptar ethvert nivå. Når dessuten rikelig avkom, blir henvist til en død brev barns rettigheter, som tidligere, er retten til liv i fare, og alle andre blir forstyrret av forpliktelsene om hvert medlem til å arbeide på vegne av felles livsopphold . Gitt dette kritiske behov, har mannen en eneste spak som et våpen, styrken i armene og fortsatte

å jobbe hardt: feltet at han vil heve den nedre terskelen i tøffe situasjoner, faren og moren i familien kreves haster av hver natt brainstorming hvordan de kan roe sult til sin egen, oppfinne jobber at de har okkupert i løpet av dagen, hvile om natten og pantry sørge for det harde vinterværet. Dette oppnår et kjæledyr spesiell betydning, fordi grisen fetende porker at han kan eller omsorg for kyllinger, så lettet fra sine stillinger, mat er trygt for levebrød. Her, hvis det er diversifisering av arbeid, planlegging i det hele tatt, stor eller liten, har sitt eget innenfor den totale rammen av gjeldende sesong eller hver enkelt gang. Hvis faren hver dag i året går til feltet for å utføre arbeidet til vingård, olivenlund eller frukthage, mor, etter all hast fullført husarbeid er hans pawn og barn, tvang medtjener av det trangsyn. Det er sant at sannheten ofte fremmedgjør falske venner og alltid elendighet er en avvisning frontveggen trygt. Men for å bli trodd, til tross for all den sorg, må sannheten alltid være fremover.

Kapittel I: Grisen

Barnet er sju år, og blokken gurriato knurrer glemte spill i plaza, ta en pose eller sekk og gangstier, og felt som skal fylles. I dag kommer til å senke sin lille Chancas, bevoktet av **Reviron** i dyrket mark. Skille gode spiselige ville urter: **lambujo**, brønnkarse og **sure** salat, ergot, spesielt for sødme hans, av krukker, til bush bær, drankere, og jordbær almendruco spise på farten. Ikke glem at grisen virkelig liker lecheriegas anbud valmuer voksende dyrkbar ispedd ferskt brød, i hager, blant spirer eller på bakken av jorden beveget seg: Å spre en haug i mellom. Killing sult! I morgen, samle brétulas myra, vill lily pads for entrecocerlos idioter i gryten av Llares med kål og potet skrell, krydret med en håndfull spare dere selv, å sende den i morgen og kveld. Til slutt, se etter de hvite bjeller av convolvulus, og ajunjeras celinchos på vinstokker eller klatring scratch armer og bein å Elms eller alm med en sekk på ryggen, uten frykt for vertigo, til den samme koppen, å gå ned og repelling ark, fordi med vanning måltid tredje grisen spiser opp en skabbete hode. Hvis maten er glupsk, er det mer i avløpet som fyller søppelfylling og stygg lukt gjennomsyrrer. Nye nøyaktig tørr seng og fra posen, Muna nå å fylle grøfter, strå i den andre epoker, veggene tørre acedones, magariza, lavendel og snacks barceo gren, holde den harde røtter av sistnevnte derfor ren og kjemmet, med dem på regnværsdager er laget av slitesterkt børster skrubbe gulv. Om femten dager forblir tørr seng av dump da grisen ser ut til å nyte å lage hull og hauger med det og må re-utvidet. På slutten går Emilio, tur etter tur, med en kurv av møkk muradal veien skulderen hvor frost blir gjødsel for esterca. Selv flettet kurv tildeler de resterende fluffy hodet og merker på huden sin, har til å motstå til slutten av vacating blokken, selv om du blir belastet for mye vekt, og må hvile på veien støtte kurven på en vegg, stå fast ved alle kysten, selv om dryppende rust og

dette vil renne ned i ansiktet, men la i skam for stygg lukt gir den av lasten ødelegge nabolaget har å adlyde. Du kan alltid søke om tildeling av en rescaño kake spres med et stykke bacon i maten igjen fra dagen før.

Lambujo, meluja plante som vokser i bekker brukes i salater. **Reviron**, biter av skinn eller skinn gamle båtføreren som, fordi de inneholder store mengder fisk, brenner godt, spesielt i Pulijón brukt. **Aceda**, sur smak plante, sorrel.

Kapittel II: Treet

På den tiden var en oppgave forbeholdt de eldre barna samle brensel til oppvarming av hjemmet og i vanskeligstilte familier, for videresalg til enker eller rik, ta henne til bakeriet hvor endringer i en kake brød eller til og med brennende planten bunnfall i bytte for brennevin halv halvliter av væsken: seks bjelker fyller flaske eller en lønn verd. For noe må tjene sine fledgling kraft, kan det bli brukt, vil det ikke være alt spiller i plaza eller på lekeplassen, men dette tapet av klasse økter. Noen ganger telles, er veden riktig, uansett hva slags tre er det at alle typer har sine innkvartering til enhver tid, fete, tynne, grønne eller tørt, den tynne, tørre og varme enkelt slå på den grønne, og inviterer til å brenne en tykk koffert, uansett om de er tocorros grener eller bunter av vinstokker, feller, bein, biter av oliven hoppeföll eller beskjæring Ramon selv satte i sin tid, at alle snart vil bli brukt, fordi det er ingenting å spise mye som ild. Dermed Emilio snart måtte lære å plukke **menugas** rundt byen til encendaja, for å strekke på morgenen, og med den friske veien skjærer gjennom, Badea bekker, land går, vinmarker, olivenlunder og fjellene ser tørt tre, som veier mindre, rives opp tallagones kost, ødelagte busker, tørre grener av trær, grønne, snarere enn chop, forming belte, ikke en grønn fot: produserer en forbrytelse, det overbefolkning her og der i små hauger,! med grønn kost, i fravær av Lees, laget to provisoriske sopelime av twisted tau til å binde strålen, oppå fett ved broom kvister som fungerer som vegg og lagre rygg og skuldre garranchos, ryddig sted for hver sort deres grener ikke forstyrre og traff veldig godt sammen for å lage prefabrikkerte lianer og brytes ikke under transport angre knuten som omslutter hele strålen. Hvis arbeidet er klærne, er folk like ved vedskjulet hva det er på slep. Et par ganger i hodet, andre på deres skuldre eller rygg, mellom tvang og kontinuerlig pauser. Verre reiste avstanden flere kilometer, mellom fire og seks, fordi de beste og noen ganger bare tre funnet i bredden av elvene der eierne, så kostbart å vogn hans, la det taper. Det er ikke lett og krever

smidighet og utholdenhet. Det bør skalere opp geit stier fare for å skli på mosen av plater, finne feil korridorer når bringe strålen, et tre eller den kutter ravine, hoppe vadested, opp bakker på alle fire med strålen tilbake. Allerede på sletten, gi tid til å hvile bruised ben og skuldre under en skygge, tørke svetten med baksiden av ermet og drikke creek vann på ansiktet hans, og ikke glem å bli støttet av strålen på en vegg nok høy for å laste den med litt innsats å gjenoppta marsjen. Pauser, først, er lange, fra tid til annen ved bekken, begynte han en bratt stigning, så kommer ca hver lille, slik at hver flisen i kraft. For å sikre strålen til vedskjulet, vel, vel deg varm, fire ganger: én, å starte opp, to, til å lede, tre og fire kutt ved forbrenning. Det hvile. Uten å vite hvorfor, i tider med økt tretthet alltid kom til å tenke en del av bønnen bestefar summet, sitter rolig på kne: "Over de store elvene, ble han kalt til å heve Arise forrædersk hund hvis du ønsker å plukke opp, med det du har esparto tau knytte, tau knop dette har jeg å piske, av galle og eddik må ta ".

Menugas, tre kvister å begynne å brenne fett.

Kapittel III: The kurv med druer

Emilio faren alltid holdt en plikttoppfillende respektere grenser på frykt. Hver jobben krever ham er flittig samsvar orden fordi mandatet ikke støtter replikering. For far har ingen deltid eller måle, er et kontinuum, uten hvile, søndager eller helligdager. Den tretthet av sitt daglige arbeid, permanent: fabrikken nå, etter vingården, at hvis hagen i morgen, deretter oliven, men du døsig, kjører han bort søvn og tilbringer nettene i halv seiling accumulating stress og humør. Det har så mange munner å mette! Om vinteren på slutten, kaster ovnen og brenne dem der sammen med bunt av kost eller favnen full av pakker, og hvis brandy og ferdig sliping, det er alltid en vegg for å komme opp. Men når sommeren kommer i august, ferdig plenklipping, gjennom å høste, angrep rekreasjon deres nerver, undergraver deres helse og et preg av uro gjennomsyrrer huset. Deretter måltider er anspent og stille, at ingen uforutsette, som varme eller kalde, for brus eller salt, hvitløk eller bodajos av, er det slagsmål utløst og hjem blir helvete, frykt regjerer, hvor kun forsonlig språk av mor klarer å glatte over ting.

På en middag i midten av august, sier faren til den eldste sønn ville prøve fiken og druer moden Piso, for middag. Ingen lur og rundt midtsommer, er vår protagonist sett med en kurv av vingården veien. Moren har detaljerte nøyaktig status for stammer av verdejo rødt blekk og theta madrid geit, som forfaller tidligere. Selv motvillig forlater

hjemmet, åtte miles av veien beroligende sitt temperament i den alderen, fordi de glemmer problemene som de er ervervet. Druene var egentlig litt mer enn gravide kvinner, men likevel søkte blant de anses modne, med noen fiken, fylt kurven med cogüelmo, som satte en vegg med vinstokker vinranker så de ikke faller i transport. Verdejo stammer ikke rødt, men hvis du så langs gangene av Tormes to naboer, ser på deres *geiter, åreknuter, Pepe* og Jesus. Jeg ropte og de tilbrakte ettermiddagen lekte med en svømmetur og gjøre alt med flettede seter å mykne, som tjente som den gruppen, som krysset ford. I selskap med Varas kom hjem til middag, da spurte faren for druer, så, sa han hadde søkt noen klynger esbabados og moden, men før blekket madrid var tøffe. Og stemmene begynne. Moren, gjemmer seg, gransket kurven, spurte gutten om han hadde falt, og som denne sa nei, forklarte han, druene var grønne fordi de har tatt som et kors og Malvasia og Verdejo stedet for geit spener. Økt moodiness av faren, som henviser til Verdejo, bebreidet ham som ikke kunne skille disse stammene. På veggen under samlet i nærheten av bassenget. De tok rødmusset, vises Verdejo at du er spredt over hele vingården hadde bare å se på deres Babos er røde. Det marimorena våpen og kommer fra og hva du går tilbake til Piso, og lære. Moren sier at høyere og disse timene er ikke druer. Gutten forlater hjemmet. Adlyder du gjøre? Egentlig redd for juling. Kvelden er kald, skrur på utkanten av byen, søker tilflukt, timene blir evige og til slutt, betaler tretthet og sove en kloakk i veien. Ved daggry, som hennes mor så kurven, søkte han og funnet. Han sier at alt har skjedd, og igjen spurt om å være mer forsiktig med hva du sier, og geiter, som i tillegg veldig flink, noen ganger en tendens til å sette nesen der de ikke burde.

Kapittel IV: The vannkrukke

Nå har hver by eller byen rennende vann, er lett å åpne en tappekran i bad eller kjøkken, setter ingen viktigheten av vann som den oppstår. Men år siden, var det enkle håndbevegelser utenkelig og det var veldig annerledes. Siden Emilio kunne holde i hendene en liten skrøpelige pitcher, er han sett flere ganger om dagen fra den nærliggende veien Mergúvez godt, og senere som vokser opp, til den fjerne kilden til Noria Mary eller neste april. Må hale vann fra brønnen for vask brus kokekar eller stein båt eller plattform, kjelen entrecocer for griser eller endre vann av oliven og **velsmakende** entremozos gjort, i tillegg til vann til drikke og matlaging. Dette er den første oppgaven at barn lærer, hver ettermiddag, etter endt skolegang, etter forordet rescaño brød med pølse, sjokolade pille, eller en appelsin, kommer opp i grupper, hver med sin jar på slep banen til våren. For rik, er den offentlige tjeneste av vannet carrier, med fire tønner i Donkey Cangas, Personsøking gater og serverer ekte pitcher. I dag sier de at vann er mangelvare, og alle har det: glem timene brukt av våren midt på sommeren, kø og venter på jack, ved å samle rive rive med bokser, hagearbeid eller vandre på lur på jakt etter en fontene uten drenering pit, tau, og skodd i hånden til randen, snike seg å komme hjem med en full krukke. Han advarer om at du fyller

pitcher i dag, vil i morgen være tom, rutine dag jobb og barn. Hvordan finne rik kilde til en kilde som aldri går vøren og tilfredsstillende din tørst etter vann en gang for alle? Selv om jeg måtte tilbringe timevis venter på tur i fortauskanten, ville jeg gjøre med glede, da, endelig, ville sorg og arbeid være over. Remedy formidabel. Det ville være full og endelig mirakel!

Tasty, velsmakende, velsmakende etterlatt av suksessive endringer av vann, både oliven og entremozos eller kjærlig.

Kapittel V: Trillique

I løpet av en sommer tilbrakte sin ferie hjemme i Cibanal Manuel Cortes som trilliqui. Ingen lys muldyr kjører rundt lur haug. men åk åk kyr som bærer stien, veldig sakte, veldig sakte. Så det er ingen fare sa han sin mor, som er en venn av datteren, Teotista, senke markedet hver lørdag med sitt esel med en last av paprika eller eikenøtt. Egentlig enige om en gjensidig fordelaktig bytte: send gutten på en sommer trillique og den andre ville gi eselet for høsten arbeidet. Fordi byttehandel er vanlig blant dem uten kontanter, sjekk utveksling serverer arbeidet eller produkter av jorden. Gutten hadde gått flere ganger til Cibanal med sin mor bære frukt selge for poteter eller bønner i pods, tørket, lastet på det ytre og avkastning, oppsatt på svingete veier. The Civil Guard overvåker veien på grunn av smugling og utgivelsen av varer som ikke passerer gjennom boksen for å betale moms octroi tilsig i kommunal coffers. Som alle veier fører til Roma, alle veier ender i en bil: Det ser paret. Stopp!. Ikke snakke, gå, sier moren mykt dempet av foldene av skaut henne. Stopp!, Hvem vil? Hun sier at hvis Zach, at hvis vingården, at hvis vinden: ord uten mening. Leave, som er mattere enn en vegg. Jeg simulerte døvhets fritt til å stoppe ved brakkene om inndragning, folk nær hjemmet deres dyrebare last av mat. Teotista ikke penger til å betale lønn, men eselet vil løse Jera sin far.

Arbeidet med at sommeren ikke var redusert til å kjøre sleden, men trengte å lære utbetalinger av begrepet som mestere hadde enger og stier som fører dem, gjeting kyr og okser i timer siesta i de tidlige dager, fra begynnelsen av innhøstingen, og å være årvåken for at ikke enga, med fly, kyr beiter og stopp, crazy, unnsnapp ved å hoppe gjerdet av stein vegger feilplassert og faller, eller kommer ut i tid av varme , trekke den medtatte hinderet vokter inngangen, eller okse kjøre til naboens plen, at i alt det er å tenke på. Og det, til samme solnedgang at klokt, har returnert, hindrer enhver blanding med andre folks kveg: du er aldri sikker før porten tett bak dem at alle de

viktigste fjærfe huset som stolt foran boareal for eierne. I løpet av de gjenværende dagene, aktiviteten av alle grener og alle synes å fungere stykke uten forvarsel noen oppfattes tretthet. Ikke bare ferdig middag, med litt i munnen, høstfolkene, og vedlikeholdes av dagen, gå til Pajero og viltvoksende på rug eller bunk madrass fylt med tørket mais husks, vil du se hvordan du kan fikse og ikke kaste bort din pysete om å se tiden hvorvidt det opp til nyrene dine øre, som snart du våkner fra dvale for å gå til månen og plenklipping, vet du, ved soloppgang paret har til å være tilbake i tid med en last av **tekke** bunter. Så, for å treske: bjelkene plasseres i sirkelen er brutt enkelt å blåse sin sigd og flail unce paret, i stedet for grener festet til skaftet i tilfelle av muldyr, styres med en stang av biter som, som djevelen, frykt kyrne, deres tunge hover og lett last haugen trillique viltvoksende dovent i at verden rund halm, støv og svette. Friste søvn av tidlig start og vil riste opp tornadera mens emparva, som flint sager og dissekere pellets skjult: solen og vannet trykket Cruse er over: den har å gå til neste kilde for å fylle det er hvile og spise lunsj timer styrer: la dem gå på haugen, kommer eselet med en kurv av ti, en god lunsj med potetsalat med blekksprut og frisk salat og tomat som i går kveld, plukket opp i hagen, bringer boot av vin, som eier perched i skyggen av Facina: det er for menn, dere, drikke av skatten satt til kjølig i skyggen av huset.

Hans arbeid var vanskelig i sommer var høyere som led eselet, som ikke hadde noe ferie. Ingen transport ble redusert til esel masse druer i vintage, men sesongen ble utvidet til innsamling av de bratte kyst bakkene oliven olivenlunder og benyttet anledningen til at vinteren snart ville bli forent til hjemmesiden for feller av tre og oliven Reviejo fillies. Det var ikke rettferdig en tøff sadel skinntrukket ull som lys av eselet iført sayaguesa mye må bli brutt: den garranchos massevis av fyringsved ville skade ham. Fornyet eselet pløyd den pelaeros av oliventrær og Hawthorns ble utarbeidet med tanke på hagen neste vår, da jorden var i sesongen, samlet grønn eller tørt gress for å tjene som en meget god gjødsel eller glør: alle hav av billige.

Tekke, stokk, frokostblandinger, en gang blottet for korn.

Kapittel VI: The bomull mill

Han måtte også fylle morens råd: finn en jobb som vil bistå i kostnaden av studiene, og ikke noe bedre sted, han foreslo, at i et garn fabrikk, koraller, velstående sønner av

folket, var i hovedstaden kan sende til den i Plaza de Viriato, sammen med sykehuset, hjørnet av Sacramento Street, hvor, uten å miste tid etter skoletid, kan det fungere. Vanskelig å ta kontakt med rike: de tilhører en fjern verden, en senior, privilegert, ideelle, og vegeterer deg i kloakk surrealistisk. Når ditt hode ønsker å fremstå på sitt nivå, er det sannsynlig at du kjører rett ut uten. Vanskelig er at du bor i skur koblet med herskaps hus. Men ikke umulig. Og så, etter flere turer til nærheten av Queen Street og gjentatte forsøk på å gå inn i huset buet gate, gjorde intervjuet med herrene, men på den tiden, ingen ansatte for å ha det fabrikk downtown hele malen. Hva han kunne gjøre var å gå til St. Jerome, på den andre siden av Douro, og gjort bestillinger til fabrikk manager, var Mr. Da Pena, som kjente behovene det samme. Tok kontakt med ham, hyret grå karakter, engafado, alvorlig, cagey, og sa først at ikke trengte noen, men da tenker at jenta var en landsmann av eierne, han som lærling, foreløpig, for en time daglig 09:00 til 22:00. Begynn i påfølgende måned. Gratulerer med plystring kom seg hjem. Var i sysselsetting og lønn: det ville ha for sine utgifter.

En halv time før avtalt nådde inngangsdører. Spurt av hovedkontoret og fortalte ham at han var ønsket for skipet fra fabrikk. Ved å skrive det, fyller en enorm støy, mangfoldig, hele skipet fullt av store maskiner. Forventet å være full av menn, men i tillegg til å lade en andre og to mekanikere, som senere lærte, kom fra det gamle støperiet, var kvinner, bare unge jenter fungerer. En av dem spurte, men bråket forhindrer deg fra å høre svaret og tegn leder deg til et kontor. Det er daglig leder, venter på deg. Dette markerer området vil arbeidet og den daglige oppgave: Allegan alpakaer slags bomull presset inn i store karding maskiner og bomull fluff, sjekk at den rød-sirkel trommer sammen med andre medium å gjøre sikringer ikke overflow; Sjekk at spindler forblir i den lange spinnere, erstatte den tomme eller unraveling tråden som har vært fast i guidekabel, og de øyeblikkene da alt var normal, spindler lære å fylle en liten maskin ligger fire blinde flekker. I begynnelsen alt var en merkelig vrøvl navn og andre aktiviteter i fjerntliggende steder som trenger å være på tid og apencar ansvarlig. Etter Odd tabbe, en førsteårsstudent logikk, omgitt av unge jenter, er gutten ferdig med arbeidet situasjonen og er glad for å en gang kommet inn i miljøet. Den dagen var en personlig suksess og jeg ble styrket og økte med den nylige vennskapet med flere unge arbeidstakere. Det tilstand av eufori varte i tre måneder: på slutten av første hevdet en belønning, ventet i den andre å bli forvandlet til lønn, og ser i den tredje at ingenting ville forandre, rapporterte forlate hjemmet umiddelbart fordi arbeidet for hver måned jobbet hadde betalt femti pesetas. Han hadde for et halvt dusin smørbrød. Det var ikke lønn eller bonus: det var hån gjort almisser. Oppsto i brystet opprøret brøt sitt løfte til sin mor og besluttet å holde sin stolthet: hans arbeid måtte være verdt mer enn en fattig almisser.

Responser var umiddelbar i form av hån, var uansvarlig. Det er alltid bedre enn ingenting. Men til ham som, og ingenting var enda. Hån slo en akkord og minnet ham

hver bit som alle levende dratt å studere. Dermed tok en voksende følelse av ansvar hold for å irettesette ham hele tiden å bli brukt i sine studier for å holde huske at tilskuddet måtte overvinne betydelige gjennomsnittlige poengsum som var nødvendig for å beholde den. Of course, i den alderen, som kommer likt ansvar vil derfor ikke overraskende at lange timer med studier være avslappet i mange andre morsomme spill.

Livet smakte en splitter ny utgave av deres tidligere slaver, noe av et avvik fra Egypt til et land som lovet rike honeycombs. Hver så ofte minnet ham om at hans vei måtte gjøre det, ville være full av vanskeligheter og i lang tid, hvis du ønsker å date den ikke kunne handle våren cicada men motstrid med flid og framsyn av maur. Spådd is, og vinterisen ville, men etterlengtede sin første honning. Fire ble da hjørnene av sitt liv: en studie bord i huset til arbeidsgiver, high school klasserommet, møte med venner i klassen og spille i haller av Youth Front. I den alderen, liv og alt chirigota tar følelsen av å spille, men bakgrunnen bak et embryo ansvarlig og varsler for nye opplevelser sammen litt etter litt er vi ferd med å bli voksen.

Book IV: De unge

Den perioden av livet i alderdommen er mer nostalgisk minnes de unge. Den en gang så exultant bloom er nå vissen drømmende skygge av at fascinasjon og dens dristig og leve lys på toppen av skyen flyr i sine egne vinder, har mange år gått!, Er bare svakhet ingen vegetating i tett tåke. Som skyter tusen piler til så mange horisonter, ikke dette synes å sinn eller syn: nei perspektiv eller mål, er bare rutine. One, sapless gammel visdom, meditasjon, passiv, langsom vann konstant liggende stillestående bakevje, sterile husk, den andre kontinuerlig drivkraften, kvotering, ustoppelig: vannstråle som kaskader lett rive i jakten på frodig dal , overstrømmende.

Ingen er ung eller ungdom plutselig kommer ut av det blå, forårsaker tilstanden en rekke opererer med forsinket sikring. Barnet vokser ikke uten mer enkel modifikasjon av hudfarge, høyde og vektøkning og andre fysiske egenskaper som ligner en eldre, men ny person endringer og forvandler hans kropp og ånd tre former sin vekst. Til slutt, den unge føler som brast i hennes blir gal tusen frøplanter våren, ukjent. Frykt det uventede, absolutt mye, gå på en bære. Når man minst ventet det, plutselig tar tak i den nye staten, integrerer med panda og føler seg i stand til å møte fremmede selskaper og utrolige eventyr. Hver dag skaper og utstråler en tusen ideer pilegrimer. Ingenting betyr noe, ingenting daunted. Med livlig fantasi rekonstruerer med dem er forbedret og gjenskapt dem. Herre og tjener samtidig av fantasi hans, i et flash tilbake til virkeligheten og et dypt sukk stiger opp til halsen.

Gullsmid personlighet, adressert til sitt eget speil, se på hver og en av deres kropp endringer, studere hver nye håret: det opphører; undersøker hver kvise eller korn denigrates ham, fantaserer om det generelle bildet som gjenoppretter objektivet og en bjelke stråler vandre i luften: fiolett laser tvetydig vibrere sjelen din gjør minst fornuftig dekompensert invadere den. Nå meisel trist, så animert, prikkete sirkler innsjøen ligger i uberørte, nyter ett med sin skapelse, virkelige eller innbilte. Her meisel konstant oppmuntring er skjult lyder i den andre, vennen, men atenace definitivt prøve å velge mellom alle dine erfaringer. Det jerky eller meisel, styrker overbevisning og andre, svever i reiret i gjengen og det noen ganger sårende punch, andre siste jeksel, å forme det sosiale aspektet og solidaritet. En nådeløs kamp curd minimum nederlag og seire flyktig former livet hans. Det er ambolt og hammer, smi av livet modellert på sine egne indre ild.

Kapittel I: Scholar

Velsignet være den dagen det skjedde til D. Fabriciano, nærmet læreren hennes pult! Han sa han ville snakke med sin mor, som var hjemme den kvelden. Han snudde seg og venstre hjerte alle farger i ansiktet. Som student lærer bemerket i overraskelse, sa

han ikke var en straff, men en mulig jobb. Avgiften overførte dem, men ikke høre noen kommentarer, tilbrakte dagen på glør. Ingen klasse bør vite at han hadde glemt at han hadde lagt merke til i lærerens ansikt en aura av mystikk for ham uforståelige.

Minner årene på skolen, får dere trofaste bilder av steder og mennesker, intervensjoner i en eller annen måte i barndommen, var avgjørende for resten av livet: en prest går Square aquiline, D. Basil, gjentatt tusen prekener som fyller kirken kommer til Canon i biskopsrådet av Zamora, i kjelleren på Rådhuset, barnehagen og fru Restituta, opp, opp trappen, i nisjer, en byste av Galiana, som , riding en hvit hest, tok for vane å håndtere i okseløpet, skapt provisjoner til å delta ferrosellanos innsatsen spredt over hele verden til å heve Tormes og sprutet vann fra offentlige kilder landsbyen tittelen med navnet på nasjoner hvis beboere gitt økonomisk støtte: Portugal, Argentina, Cuba, Venezuela, Chile, etc., i Plaza, rett, hva er nå helsestasjon, barnehage for barn av D. Julio og hans kone, foreldre Julito, radio og fjernsyn, på venstre side, med inngang på gaten fra kapellet til Santa Colomba Kristus på det foregående, Graduate School av små, D. Salvador, mesteren av veien og den eldre, D. Fabriciano, hans lærer, Paseo, i et stille rom før Píriz Antonio, etter Manolo, at av fondet, en skrivemaskin å skrive ...

Sunset middag å lage mat i potten, gikk hans mor hjem lærer for nyheter og kom ikke før mørkets frembrudd. Han sa han var på et bystyre møte, ble det sent, morgen, hadde fortalt D. Fabri, før spising, tilbake med sin sønn. Jeg måtte varme hjelmene: hvis barnet ditt er verdt å studere, og så videre. Som hun sa det med hva? Måtte han forklare noe. Hvem hadde revolusjonert og legemliggjør det var Dona, hvem var han veldig trygg fordi ikke forgjeves gjorde hans vaskerom og bidrar i rengjøringen. I sammendraget, D. Fabri, varaordfører, har reist et forslag om å etablere et stipend for barn av de menneskene de er verdt og mangel på midler, at han hadde snakket med presten, D. Basilio, og han støtter forslaget. Paco Galiana, er ordføreren ikke til å bli mindre. Total, alle kommer ut uten problemer for gutten. Som far tvilte mor toppet: Tenk deg at sponsorer: D. Basilio Sanchez Campano, D. Sastre og D. Marino Fabriciano Galiana Francisco Hernández. Med disse tre ben er godt etablert blokken. I morgen, i god tid, går det med barnet. På den tid eller drømt om prinsippet om lik Muligheter og stipend bare bestemte religiøse institusjoner eller kultur hodet dryppet i privilegerte. Derav viktigheten av dette initiativet, som ild i tørt gress, spre seg til sosiale institusjoner, ankommer senere, den populære arbeidet med tilskudd fra PAD. Ikke rart, da, at Stokes brannen som ønsker å bringe kull til sine sardiner og nyte perks på 3.000 pesetas i året. The City Clerk har en sønn, Yeyo, på samme alder også forespurt. Det vil være en test for å tildele lesing, regnskap og staveferdigheter. Resultatet av partituret var enda. Forskjellen i midler tungen på vektskålen ved siden av Emilio. Sjelden elendighet gir fordeler!

Det er bare forberedt for oppføring i instituttets undervisning gratis hus D. Fabri i

fritiden mellom klasser gir kunngjør Vel, datter av D. John, apoteker av plassen, og César Antonio Montes Vaquero (testen er bestått uten problemer), bruker tid på å studere hardt, da, å holde stipend, har å streve og gjøre hvert kurs med høy-B snitt, åtte minimum, gjelder denne sommeren for å studere latin, som er ukjent, sier læreren vil bli tøff, den koadjutor D. EutiQuiano, som bodde på plassen: lære declensions, indelibly brenne, slik at verken et unntak flukt: soul, Capra, Dea, datterselskaper, gratis, aequo, FemDom, ASIN den dativ og ablativ er flertall i ABUS- , ikke-er, å skille dem fra deres menn i det andre de gjør i-er, kommer til å skreddersy opp gaten, på motsatt side den stramme, blå dress å teste knappene på Society of Castillo og vinn fett tisper i sommer: bare forholde seg til kontroll av bibliotekbøker og oppfyller kravene til partnerne, og finne et pensjonat: Mrs. Manuela, gaten ovenfor, noe som gir fiken og nøtter ved å plassere buntene i Tellerinas låven, som har en vertshuset ved 12 San Miguel Gardiner i Zamora: hans mor, der han fungerte som en ungdom, hevet sin datter, Nena, derav vennskapet hadde også middag hver Pinilla octroi natt ved inngangen til steinbrua, Berdión Thomas, hennes mann, som fungerer som en samler av forbruk, en trofast vanlig malt, brent bygg blanding av sikori, en altnuligmann av møllen, som ga mañuzo fyr en seddel av DM 100 000 tyske nasjonale gjeld i tider med en slik Nazi ....

Kapittel II: Social Assistance

Tror ikke at bare i tider med økonomisk krise besøk containere med avfall fra offentlige fortau av gater til sankning av avfall og suppekjøkken er fylt med sultne folk ivrige etter en skål med suppe, eller tilhører en del av kirken, eller organiseringen av regimet. Det sies at barnet kommer til verden bringe et brød under armen, og også det motsatte, hvis elendighet sjelden banker på døren ved fødselen, kommer med tildelingen av kaken under armen: i dette tilfellet hadde de lykken på sin side: fødselen, og tjente til å bli med på listen spisesteder sosialhjelp, ligger i kjelleren av det som var kaffe og senere Birria Dans og Casino. Det er sant at, bedre å falle i nåde til å være morsom og enda bedre, har venner, selv i helvete. Av disse sannheter, fordi alle kan søke, enten fordi manager, Traffic, (a) Den Taratolas utenfor hjemmet eller venn på grunn Philo vaske klær, eller styremedlem, som bor i hjørnet av torget, rett er at som medlem av familien, er en diner fra noen flere måneder. Selv om hans hukommelse ikke går så siden, ikke lenge siden og på den tiden, har sønn av Philo gitt ham et bilde vitner så: det vår helt er på et spisebord, sitter og spiser sammen med andre barn, sammen med en frontispiece, som er svært synlige emblem av Eagle of St. John, åk og bunten av piler. Philo, datter av Manelao, aldri skjult at fra en tidlig alder, fange spedbarn, som kaller sin Emilito siden.

Når vår karakter for studiet Zamora gikk hjem også, for et år, besøkte for lunsj og middag, akkompagnert av Manito, høvdingen budbringer av arbeid og andre hjelpere av det samme, enheter av kalt Gota de Leche, sosialhjelp, ligger i El Riego Street, ved siden av lokalene til retten, der nå står en bolig for eldre funksjonshemmede. I dette tilfellet virkelig vite hvem som kan ha hatt for å tillate ham å motta slike matvarehjelp: betyr at gjennom mesteren D, Fabri var han korrespondent i Femoselle Falange og samle medlemsavgifter.

Kapittel III: The Payas

Ville være sju på kvelden en dag i nærheten av San Pedro da en gruppe unge mennesker chatting i skyggen av The Elms at linjen banen til påfunn. De feirer med en matbit sørget for utnevnelsen av Angelita estudiantina som gudmor. Guttene forlot komforten av benker, bord og friskhet i skyggen av de tre trær Moreras og gikk opp til der det er tapt i frukthagene og gjerder laget sti som fører til farlige påfunn vat . Foretrekker å varme, bade og nyte festen, med sang og gitar, alene, før han ble oppslukt av massen av publikum som fyller rides. Mens jentene strekk under en alm tre, halv tørt gress, duker og få dem snack bestående av tortillas, paprika og pølse og forberede brus og brus, barn, nye Robinsons, går gjennom den tette siv som fører til Drowned strand med fin sand. Når du er der, ha det gøy og plask. Den tykke stammen av en gammel Cottonwood på vannet fungerer som provisoriske trampoline. Sittende på den, noe som fugler kalde, tørre sine dresser. Hver kaster hans overmot for å være den raskeste og innsatsen som vil komme før jentene der de er. Flyttet som en fjær, uten å navngi dommeren å gi kick-off, står på stammen, svaiende ham til å tjene dem shuttle pol og driver dem: grenen, lei av utholdende, plutselig, knirker, creaks og pauser, som fører til Emilio etter dem, uvitende, vasker den og forsvinner under vann absorbert av virvel av potten. Hans følgesvenner, ivrige etter å slåss konkurransen og absorbert i varmen deres, eller lære om uhell. Når de når land fortsetter med sin latter og vitser. Senere Emilio valuta som går opp stien, nedstrøms, går blek og sliten. Odd spurte hvordan det blir der. Han forklarer bryte av grenen, hans fall til vannet midt i en dal, og som den prøvde gjentatte ganger til overflaten svømming sterkt, men mislyktes fordi alle forsøk fikk jeg sterke virvlende dypere og dypere. Da oppstår i gruppen de vanlige spørsmålene om hva, hvordan og hvorfor, og forventer svar. En virvel av vann er så kraftig fordi det er en tornado snudd opp ned, hvis du starter opp trær og tak, til en person, mer villig. Bassenget er et stort dagbrudd i rockelåter rullende beats inne i århundrer: noen ganger fungerer som et basseng av døde. En vask full av vann, kaste en flue i den, Fjern dreneringspluggen, hva vil bli på flua. Hvordan kom du deg ut? Han sier at uten styrke eller luft i lungene, forkortet svømte nedstrøms og etterlot noen femti meter fra treet. Noen sa han hadde vært heldig, fordi det var fornuftig å ha noen mening etter å ha blitt slått og ikke selv virvel tangential tvinge løse deg fra dypet av pit expulsándote av kjever og lagres i Extremis.

Book V: Man Kapittel I: Ribadelago

Etter siste løpet av rase, besluttet å søke arbeid. Først be om en skole og er inkludert i venteliste for midlertidig Provincial direktoratet, deretter marsjere Ribadelago Sanabria, hvor selskapet har åpnet Moncabril arbeider i ulike groper. Nå sine kontorer møtt forvirret og spurte om han er spesialist stonemason, forskaling, armering eller murer. Som studier har sagt, er sendt til stabssjef, Mr. Mochón. Dette informerer deg om at det ikke er arbeid for sine personlige egenskaper, men hvis du ønsker kan du dekke et kvadrat dagligvareforretning på Camp One, ovenfor, i fjellene. Tilgang og stabssjef gir et håndskrevet notat til møte ham ansvaret for arbeidet. Hadde signert notatet under døren åpen, fordi, i sitt du raskt gå opp, sammen med en forsendelse av poser med sement, til taubanen plattform som knytter tilbøyelig flyet, foten av fjellene, med landing i toppen, kalt Base Camp. Det er taubanen i kommando og formann av gjengen av arbeidere som last lastebiler frakte materialer til å lage dem på stedet. Formannen hjelper deg å nå dine mål klatret inn i en av disse lastebilene. Den hese sniffet luktende dieselmotor markerer ruten nylig ryddet felt og hjulene, maur bena overbelastet vei blant mose, koster og steiner over fjellene. De forklarer at kuttet opp lastebiler for å legge ut på skråning, men de får det ved å gå rundt å Verin, ned veien fra Puebla til Orense.

Manolo, Manager, Guardia Civil som hadde forlatt Guard Corps og sønn, litt eldre enn han er en omgjengelige ung mann som leder gruppen av arbeidere fra Camp ene leiren består av flere tre brakker: dette, for kontoret det, en jernvarehandel, en dobbel, en, en for spisestue og soverom av arbeiderne. Kontoret har tre enheter: kontoret selv, andre med køyesenger for leder og den tredje, med to andre, en for kafeteriaen manager og en for kjøpmann nykommer. Lederen beskrevet av en skisse av situasjonen, er det materiale fra Central høye Ribadelago Base Camp lagret i One og derfra distribuert til Vega de Tera dam, som ligger svært nær, og de Vega Conde, Two Camp og en halv miles fjernt, oppstrøms. Han forklarte at jobben hans ville holde styr på butikken innganger og utganger av sementen. Han vil ta seg av resten av materialer. Tre måneder var kilden til elven så Tera, som siterer bare fire ting: at arbeidet var lys, nesten alltid andre på kontoret han ble betalt veldig godt, den forferdelige stormen av hagl og gjennomboret stein taket av brakker og lederens avskjedsfest, samtidig med Civil Guard Patron: gå til Amerika. Samme dag telegram kom fra provinshovedstaden å ta ansvaret for en skole i mellomtiden. Opt for utøvelsen av sin karriere, sier farvel til alle, inkludert Mr. Mochón og la Moncabril.

Kapittel II: Faramontanos of Tábara

Redd og forventningsfull, åpner kontor!, Få i bilen linje Puebla. Pozuelo de Tabara kommer. Den lokale presten forventet daglig korrespondanse samleobjekt hender, som alltid be om nye. Denne endringen med rutine og legge til ord som fører til læreren Faramontanos og presenterer. Presten, faderlig, sa han: Son, tar kofferten din, Get ned, bo på mitt hus i kveld og i morgen, uten mer, kom tilbake. Ikke gå til byen fordi det er et rot Morrocotudo: skolen brent. Selv om det gir all kreditt til prestens ord, takker for din interesse, men bestemmer seg for å fortsette sin marsj mot mennesker, minst, for å ta besittelse.

Tabara og får ut på å gjøre rampen som fører til Faramontanos Table. To-plus miles skille mill av Faramontanos Tabara, gå langt, spesielt hvis du går bak en bil av kyr returnere lastet med mel og fôr. Åpne opp en kamerat av partiet, holde seg til skulderen, som slår og stikk en lav oppløsning for å øke hastigheten opp eller sørge for at bilen ikke tipper over i grøfta, bilen knirker og bak et esel har hengt to sekker på ryggen bundet håndtak, bak ham, Mr. Emilio og lav, gamle, shuffling, små skritt, virker det dumme. Turen, endelig bryter det gamle tungen, D. Joseph, en skolelærer, evigvarende interim rant inkludert administrative data: en dag av tjenesten er viktig å flytte opp i gradene og kjører skalaer. Den kvelden, sendes til ordfører, tar kontoret i bystyret, forrette tre eksemplarer av brevet flid og ta posten i morgen.

Ordfører forteller dem: folk har ingen inn eller tavernaen eller hus lærere. Esmeralda, slakteren, gift, ingen barn, var beskytter av den tidligere mesteren. Tjuefem pesetas en dag kommer, det er dagens pris, helpensjon. Det er to, siden 1149 lønn per måned til hver enkelt på en topp. Don Jose, omdøpt av Esmeralda som Don Pepe, er et enkelt individ, er det uklart om hans alderdom, å leve i hennes verden bortsett fra virkeligheten eller hvorfor. Til tross for sin videre forsøk, vil skytshelgen aldri få vite navnet på sin kone eller hvis gift, eller skilt skjev. Det lukkede boks med tusen ansikter uforutsigbar, som viste at natten for å spørre hvordan Esmeralda foretrukket biff eller om etter hver tur, spør han henne til å gi ham et pund kjøtt mumie. Hun og han fyller så, mens alle spise middag, gjøre kvadrater av kjøtt Mallet med helgenaktig tålmodighet, prikket med en gaffel og høflig, tilbyr Diners, og oppdage hemmeligheten om at olje er rikere. Hva er slående er, fremfor alt, hennes antrekk og merkelige vaner som fører til komiske situasjoner.

Nå fordi klimaet er ekstrem Castilla eller fordi hjemmene sine bare å ha oppvarming

eller matlaging grue fylt med halm trykket, er sannheten at vår karakter, big kjølig, forklarer hans enestående skikkelse iført lang frakk, balaclava masker og at en uforholdsmessig skjult for øynene, i slike kloke, som inneholder de største dem fra en diskret latter, sette frykt i hjertene til sine studenter og alle eksplodere av latter. Hans svart skjegg vokst hvite dusker ser bra ut når det renses. Når spørsmålstegn ved at marmorering, forklarer at i vinter, ski maske sove med bomull Fyll: altså, gjorde svalende arkene ikke angripe ørene.

Så, i skolen, fra amerikansk hjelp til studentene i pausene et glass melk og et stykke ost. Osten, hermetisk, er det lett å distribuere, ikke melkepulver, det kommer i store bokser og nøyaktig daglig oppvarming av vann i blekksprut, legge pulver og dose som antall studenter: 25 gram per porsjon. Ved første, nye, alle studenter ta den, men da alltid på å drikke melk, fordi alle har det friskt i sine hjem, og det er vanskelig å fullføre resten av månedlige del i gram av melkepulver. Vertinnen, som har en høne med kyllinger i pennen, ba meg om å selge ham noen leftover melk på skolen, fordi babyer ikke trives. Don Pepe, siste dagene hadde gitt ham en kilo pose av patron, bemerker forbedring av dyr og spør eieren som han har gitt melk til å ha vokst så mye, fordi hans kone uten hell stamfisk omsorg og ønsker bruker samme metode når folk drar på ferie. Esmeralda, slem, lukt lett bytte, utforsker han falsk ufarlige samtalen, utløser det og fant det svake punktet i den gamle, stikker den sin brodd. Han forklarer at, melk, varm, noe som gir hver kylling med en sprøyte like full. Han forstår ikke hvordan du kan få den for hver drink kylling rasjon bror. Esmeralda, slu, sier han at han må ta kyllingene én etter én, spørsmål uten å vente på svar: "Ser du ikke hull, et kort stykke på hver side av toppen? I en av dem blir nålen på sprøyten med sin rasjon av melk, har det allerede injisert og matet til en kylling. Så med alle. " Når du vender tilbake til landsbyen, klager Don Pepe at alle, alle kyllinger vil dø. Esmeralda feil betalingen: Det er svært enkelt å ha en infisert fjærkre. Don Pepe senker hodet, sukker og nikker som om å si "i alle er radmager hund lopper."

De to første årene av sin praksis han tilbrakte i stedet du var i en amen. Frykten for presten i Pozuelo forsvant. Esmeralda hadde fortalt ham at hvis han ønsket å leve uten overraskelser, bør ikke gruppen være verken prest eller lege støttespillere, som går til slakting, med alle og enhver, med dem selv i kaffen. Så han tok median skolen daglig og på søndager og helligdager, med unge i dans og vinprodusenter. Forbered spare motsetninger som la barneteater studier med eldre elever når de ikke kommer til å montere arket anbud til boot entrecocerla jara og ta en slags bitumen kalte stoffet. Ikke overse rides med Gaspar, mannen til Emerald Cañiza nær fold, samle sauene i innhegningen og levere pods og fôr under Tenada Cribs. Han er glad i landsbyen, som bare går på ferie. Godkjenner opposisjonen og provisoriske skolen velger. Av ledige stillinger konkurranse av Ribadelago vet bare i Sanabria, og velger. Men etter spørre, noen rådet til å fratre, er det å foretrekke at du trekker ned i en brønn før du tar

besittelse av et slikt folk, mistet og forlatt av Gud. Sjarmen av innsjøen tiltrekker ham og han kommer tilbake, ved valg.

Kapittel III: Dammen

Ribadelago Hamlet av rådhuset er Galende. Den lærer som fungerer som sekretær for Municipal Board, være nøyaktig liv i Market Bridge og strekker besittelse datert 15. september femten dager etter utnevnelsen til å ta rettslige omfang og reisearrangement. Når du er der, i stedet for å søke pensjon i byen, besøk Moncabril enheter og stabssjef, som forblir den samme, kan ta et rom på Town Hall singler rundt sentrale anlegg, administrative spise med å betale et lite stipend og nyte som en annen ansatt av fordelene med kommissær. Skolen, nye anlegget, bygget og utrustet av selskapet, ligger i utkanten av byen, like overfor krysset av veien til Zamora med den private veien til landsbyen. Avstanden til en kilometer mellom dem, er sti som går fire ganger om dagen, noe som gjør folk bare gikk på og samhandle med teknisk ansatte på anlegget, oppmuntre deg til å være forberedt på å arbeide på det som en kvalifisert elektriker . Når du arbeider rent og produserer en god lønn, etter råd fra Manolo, en elektriker som jobbet på anlegget, kjøpte samlingen av bøker Roberjot elektrisitet i fem bind, hvorav en er kjernen og distribusjonsnett, og hånden får til å fungere.

Gjenværende tid til jul, og i løpet utløpt lærer raskt de ulike tekniske egenskaper av komplekse elementer av selskapet. Dermed har Porto Dam kapasitet til 50 millioner kubikkmeter demningen Conde de Vega, som er komprimert jord, tolv millioner, Vega de Tera, hvis arbeid er nesten ferdig, bare ti, at flyten Vannet kommer fra dammer og faller fra høyt over kraftverkets turbiner er minimal takket være den teknikken som brukes i trykk rør, etc.. Snart regntiden begynte som ble forvandlet til snø storm i fjellet, slik at fra begynnelsen av desember allerede kuttet veien til Puebla. Med kald og konstant endring av temperatur i ryggen og tilbake til skolen boards er gjengitt i mandlene, høy feber og sår leges lepper som knapt satt bryllupet på ferie i slutten av desember. Augustine, har ansvaret for kommissær, klarte han å leie et hus i landsbyen for å leve i fremtiden ektefeller. Ha klar i en fjerdedel av skolens Roberjot kofferten din med tittelen fullført og andre eiendeler ut av stampeding ned feberen avtar over tid og åpen kommunikasjon. Men ingenting av dette skjer. Det er 22. desember har feberen sunket, mislykkes bilen linjen eller lastebiler. Sittende i en lenestol, ivrig, utålmodig vitner begynnelsen av det sveiv på telefonen med leder av Rhodium, underleverandør, vil du være tilkoblet for å snakke med Madrid. Er ikke høre, men lytte til samtalen stemmer fra denne siden av telefonen. "Nei, ikke normal flyt, altfor mange vassdrag. Ja, det har blitt injisert sement. Tonn, og akkurat sånn. Du trenger ikke se fremgang. Nei, Vega de Tera. Når du ankommer, vil vi snakke. Ja, jeg går nå.

Nei, den Sanglas ". Kjør med det. Takk til sykkelen og dyktighet av piloten, kom til Zamora on December 23, akkurat i tide til å fullføre forberedelsene til bryllupet.

Kapittel IV: The wedding

Bryllupsdagen er kulminasjonen av all glede og lykke, det sentrale landemerke av et liv av håp, den ubøyelige trekke av før og etter. Er 27 og i desember Søn gribb ripping band-teppebelagte gate Kirkeveien. Og nysgjerrige gjester, brudgom og forlover, avventer ankomsten av bruden ved inngangen til kirken San Vicente. Et par minutter til å gi tolv. Det kommer en bil med bruden og brudepike, nedstammet fra ham og dannet prosesjonen. Gå gjennom porten, kommer inn i kirken gjennom hele toktet: front, Angelita, bruden, arm av Mr. Fabri, sponsor og støttespiller lærer, etterfulgt Josephine er gudmor, en venn av Angelita, med kjæresten, Emilio , så den lille hender Anabel, ivrige etter å heve endene av den lange halen, ikke dra, lukke, Spies, med sin svarte pels rød piping, støy racing å okkupere en privilegert posisjon i enden av benken, og opp i refrenget, setter bandets musikk tempoet Nakor med noter og akkorder bryllup marsjere. Hvor fornøyd er bruden vakker, alt hvitt! Satin Satin monterte bodice strekker seg inn i skjørt med halen, sløret slør tyll illusjon, i henhold til dressing av tiara, en bukett hvite roser blomstre små, hvite hansker, hvite sko. Det er en jomfru hvit, blek og smiler. Det har aldri vært så vakker kjæreste. Det seremoni så romantisk! Ved siden av ord av en annen, blandet med utveksling av ringer og klirret av sølv innskuddet, hører du treblåsere og strykere og klang resonerer med ekko fusjonerte på toppen av hvelvet: Chopin Tristesse fylt med luft av søt melankoli Gounod, i hans Ave Maria, viftet premien fiolin, suspenderer sjelen og årsakene sukk, kommer kulminasjonen av drømmen med Reverie, Schumann, som gjennomsyrrer alt og heve ånden arroba uendelig regioner.

Etter bryllupsreisen, tilbringe dagen i Fermoselle Reyes med foreldre, familie. Neste dag tilbake til Zamora i bilen linje fordi de må sende møblene i lastebilen som vil Ribadelago og kan ikke ta mer fordi de har mottatt et notat fra ordføreren av kurset Galende å bli gjenopptatt uten forsinkelser eller unnskyldninger den 8. januar. Så dag 7, mangler kvart på åtte i går ut av bussen er i garasjen med bagasjen venter. Men her er en liten detalj som undergraver alle forventninger: nøkkelen til en av posene har blitt glemt. Morgenen er kald, veldig sterk frost. Som tiden tillater det, Emilio, foretrekker ikke å tvinge låsen, kommer hjem og går bringer svett fordi han har kjørt en kilometer. I bilen linjen, nådde blottet for varme, kulde og holder Zamora høy feber som krever sengeleie i to dager: mandlene er gjengitt.

Mandlene er kjent for å forebygge andre mer alvorlig sykdom fordi de sier at antistoffene som genereres ved å øke prosentandelen av kroppens forsvar: det dessert, er det fint å ha, sa han resignert. Men denne gangen var inopportune, produsert lidelse og pine bare fordi de må være sengeliggende, selv om med all den omsorg, når det er nødvendig for å løse flere problemer! Ingen kunne forutse at de mandlene var forutseende: han skulle redde alvorlig katastrofe.

Kapittel V: Flommen (januar - 1959)

Ved daggry den 9. dag, en høyt banke på døren til huset våken i det hele tatt. Magdalena, spurte Angelita tante, søster av hans mor, ivrig når nygifte har forlatt landsbyen. Han sier nei, de er i senga fordi Emilio er syk. Takk Gud, sier han. Det har vært en stor katastrofe i Ribadelago. 72 EAJ tune, radio Zamora: gjentar nyhetene. På natten på 8 til 9, på nøyaktig 0:05, har demningen av Vega de Tera vært en pause, og åtte av de ti millioner kubikkmeter vann i en stor flom, har jord og stein trukket feiing byen av Ribadelago og forårsaker mange dødsfall. Med flomvannet av innsjøen har steget nesten to meter høy. Samme ettermiddag, selv med feber, tar Emilio bussen og går til byen for å lære førstehånds situasjonen og tilby en første vurdering av skader på den overlegne utdanning. Ettersom bilen linje bare går opp til Mercado del Puente, fordi trafikken er kuttet derfra til Ribadelago tilbrakte natten i Bridge. Han lærte gjennom en vakt tjeneste, kjent, også bodde i kollektivet av byen Moncabril, at tilgang til Ribadelago var helt forbudt og kunne bare blandet med den gjengen av arbeidere til å jobbe for å fjerne rusk ved daggry Deretter pause i en lastebil. At Guard hjulpet transport opp som om det var en arbeider.

Når det gjelder Ribadelago, er det første du prøver å inspisere skolen. En vakt med røde hetten plate stenger veien: han sier han er i ferd med å treffe ministeren og skolen døren skal forbli lukket. Emilio insisterer og forteller henne om ikke å bekymre deg, som ikke vil sette i bevis, vet han andre innkommende tilgang. The Guard enig til slutt til besøket, hvis den er rask. Å ta en titt, skala en stein Emilio, ankommer skolen hall og gråte dør på leppene da han så bakken er dekket med poser fulle av tepper, er skolen forvandlet til et likhus. Ikke rart vekten ville ikke la ham gå. I en kort titt, fant at hans bag hadde forsvunnet, pulter, stoler, kateteret, var det ingen glass, hadde sidedøren blitt revet av og omgjort til et gap foran en annen på den motsatte veggen, og hun, mirakuløst, forble hang fra toppen, i uventede balanse, et alterskap av tre og lær preget representerer Immaculate Virgin.

Han forlot med sjelen i en neve og gikk gjennom gatene midt i ruinene, lytter til tragedien var høyere fordi rotvelter tilstoppet brua, forårsaker en bakevje som gjorde heve vannstanden inntil øyet bridge, endelig gav, og at mange hadde spart rådet å nå bell ligger på toppen av en høy ås, så bilen med rattet løsrevet fra skredet som hadde

kronet tårnet av kirken, busslinje , som dukket opp omtrent en kilometer unna garasjen, eieren av huset som Augustine, den kommissær, hadde tinget for ham var å leve i det står "her bør" siden flommen ikke respekt eller stiftelsen. Hans venn Manolo, elektriker, bøkene, som bodde på motsatt side av skolen, mistet både kone og datter. Han begynte å innse den forferdelige situasjonen at disse menneskene gikk om natten, i mørket, avbrutt hans søvn. Pass på at bildet er grusomme og ødeleggelse, total. Fyll den med gjørme og steiner alle ayees skrik og grynt blir hørt overalt. Under en jevn duskregn, returnerer ekkoet av fjellene navn på ettersøkte personer med falske håp og i dalen hvert funn av et objekt oppstår bekrefter hans forsvinning og dype kysset i plagget han bar kjære. En knute griper tak i halsen når du har tilfeller som venn som, da flommen kom, tar hans kone og datter, flykte til øverste etasje av hjemmet ditt, og hvordan en slag av vann skiller familien, er han frelst, hans kone er funnet livløs på døren pilaren og jenta er fortsatt søke. Fordi relativt få organer telles, men folk mangler mye. Den store håp i går, er i dag beskåret. Til slutt sier de totalt 144 ofre. Salige er de som har funnet og begravet sine døde, vil resten ikke se igjen: En enorm tunge lå under gjørme, sand og stein nordvest for innsjøen, ingen vet hvor dypt. Nervøs og hjelpeløs før katastrofen, neste dag tilbake til Zamora.

Hvorfor man vil forsøke å kjempe med naturen i stedet alliert sin og fortsette sammen med hver deres skjebne? Men nei. Eier ikke bare føles, men det er trodde Gud, og forsømmer grunnleggende lover begge er utsatt for. Irritert av slik overtredelse som om det skulle være klar, etter dikterer hans høyere selvtillit, bryter linjene og fører til nød og lidelse mann bevisstløs, ble han utsatt: vold tilbake etter forakt katastrofe kaster i bare betaling.

Inspektør Bedate Dona Petra gir et sukk av lettelse da han kom inn på kontoret hans sier han er glad for å se ham live, men har ikke dratt til byen den dagen jeg måtte. Han forklarer hva mandlene, er hun vantro, sa han, som har vært på skolen, sendte hun hjem, er tilgjengelig for Datatilsynet. Tre måneder senere bedt om bistand for klassen av studenter Ribadelago etablert i et klasserom på Hospice, nå en Parador de Turismo: læreren kjenner elevene trening, ikke deler av den forferdelige psykologiske slaget. En måned senere, var studenter og lærer som sendes til folk som opptar nye midlertidige anlegg bygd nylig. De besto av tre paviljonger malt grønt i skole og kirke og lave hus av murstein og sement for hjemløse familier, administratorer og lærere, stormet sistnevnte regningen, null service, kjøkken som gjør røyk, stue og soverom som krever dag og natt elektrisk komfyr, uten restriksjoner, tørke jordfuktighet bakken og vegger. De sier de vil bygge en ny by langs veien, det, ved kilden til skråningen av Rooster. Dette prosjektet ikke saken til naboene på madrasser i butikken fra pastoren, senger, deling av mat og penger, som Spania og verden har slått til for hjelp. Avslå flytting av sine familier på gårder av jorder med vanningsanlegg og tørt land langt herfra, gir regjeringen å Planen Badajoz. De håper hver dag at maskiner mudre innsjøen for å

finne restene av savnede familiemedlemmer hver morgen og kveld går til baren for å berolige sin utålmodighet med brandy. Tiden går og funnet noen organer, og når dette skjer, har alle helvetes rabalder ringer for alle familiene ikke funnet din. Sladder sier at søket vil ta slutt snart, og at, til slutt, for å unngå større onder, hvor de oppdager et lik begravd der selv. Ett hundre førtifire folk, enkle mennesker, folket, og ikke en eneste ingeniør!, Ha avtatt med livet av dyret på natten, drevet av inkompetanse av dårer. Hvil i fred og alltid.

I slutten av juni hadde diaspora (engineering, administrative, selskapet personale, leger og lærere) endte. Hvis bare en del av vannet lagret i Vega de Tera dam skjedde denne katastrofen, hva ville skje dersom demningen brøt Porto Bridge, fem ganger mer kapasitet, mer høyde som ligger mellom fjell med side feies som leder vannet mot kraftstasjonen? Emilio spør Flytt eiendom Ready, at av leire håndverkere, hvitt og teknikere i Mayaro land og fjern støvet å blåse i mai, med utforming pitchers, mugger, etc.. Mens i denne byen så fødselen av deres første barn i klinikken til Perpetual Help etter en pre-levering innen 36 timer.

En slik skjebne var et springbrett for ytterligere to år senere benyttet ved henvisning til en venn Angelita, opprinnelig fra den byen, som jobbet som sykepleier på klinikken Galache, som var kjent, men Don Manuel de Avila, fars jakt følgesvenn Dette motet fra start: Guarrate.

* * *

Guarrate et folk med spesielle egenskaper og spesielle. I begynnelsen var basert på liten landsby hvor innbyggerne levde bondegårder, leide dyrkere av omfattende dryland eiendommer Conde, rett til eiendommen etter en lang periode med deprivasjon, i den såkalte palasset til Greven bodde i kostnad, det var som samlet avgifter. Landsbyen ble brent en stor brann, nøyaktig samme dag som andre mennesker gjøre det samme med at av Ataquines. Da en del av eiendommen, betaling av Monte Toro, ble overført til National Institute of Colonization, ble innbyggerne bosettere fra Institute, og han til slutt ga dem tilhører etter tretti år med betaling av avgifter. Da arbeiderne gikk fra å være festet til grunneiere for å bli definert en ny livsstil. I tillegg er en flokk, stadig kraftigere, gav han nye vinger.

Ble fastboende i sentrum av en familie med barn, omgitt av den komfort som første lønnsjobb og la (vaskemaskin, tv), etter 36 år, delt i to mellom skolen enheten og skolen Guarrate Picavea Macias Valladolid, måtte bli fylt med aktivitet: det er ikke til å bli å se sin kone overbord et spill basert på klumper seng eller tålmodighet at hver tråd får å si filtiré vannmerke, gape i en serie endeløse vevd blonder strimler, se hvordan pinnene er fordelt på skjelettet av tegningen merket underlagt nålepute, eller

fortsette forbi fremdeles se shuttle små fingrene på nålen. Så jeg velger å gå med partneren sin D. Paco, kaffebaren Plaza eller Palace of gaten, enten: den første, velstående klientell, den andre av arbeidende mennesker. Jeg la merke til at den felles sett med bord og spilte kort mest kaffe på plassen utenfor trilling, så blir ofte satt til side og herder seg selv: det er en av de edleste spill. Elementene var tute bar eller domino.

I et spill, møtte Emilio en eldre mann, D. Juan, sekretær for rådet, som også var sekretariat for Brotherhood of Farmers. Kort tid etter at han pensjonerte seg og ble bedt om å fylle den ledige stillingen i mellomtiden, avtalt, og senere klarte eiendommen, etter noen tester effekten utført av Chief Offiserer LO. Den månedslønn nesten til Master (833 pts.) Så det var verdt, og da han var på kontoret om tolv år, til slutt fikk erstatning, for da var det akkumulert i ulike statlige tjenester. Arbeidet i sekretariatet i Brotherhood var lys og ble redusert til to deler: 1.-Simple regnskap i Journal og Cash Record av tonnasje på beite inntekter espigadero sommer, leide bønder brakker utenforstående, sto det for sterk inntektsvekst og leie av vinteren og våren beite, som ble distribuert rimelig lokale bønder betyr all inntekt, etter fradrag kontorkostnader og sekretærtjenester sparer, resten distribueres til hver bonde i forhold til areal i begrepet for bruk av deres beitemarker. 2 .- Book of innganger og utganger skrevet i hovedsak til to provinsielle etater, agrar Chamber og National Association of Wheat. I forhold til dette vesenet, kun ga jobb å gjøre C-1 av bøndene, og støtte dokumenter som trengs for planting og høsting levering av kornsiloer i fylket i National Wheat Fuentesauco.

Fordi de bygger nye boliger for lærere, passerte en god sesong pensjon huset kjent Angelita, mettende og gode mennesker som vi hadde store vennskap, slik at når bygget hus, tilbrakte kvelden med å se på tyrefekting som ble deretter sendt i svart og hvitt spansk fjernsyn. Vennskapet ble brutt av en datter gift med den eldste sønnen til en av bøndene: det hendte at en natt, bare åpne sekretariatet av Brotherhood, dukket faren veldig sint på en annen rancher det følte jukset med utdeling av bruk av brakkene vinteren og våren beite. Så mye at, å sette en pistol på bordet, sa den kvelden, dukket opp i den andre husdyr, skulle bryte åpne et par skudd en dårlig person. Unødvendig å si, og overtalte ham ut av sekretariatet, tok ham til å ta noen viner. Etter å ha advart barnet hvor farlig en slik holdning, hele familien forlot forholdet, antok vi at de ville ha trodd vi skulle fortelle den andre parten.

Noen ganger kan du bryte egoisme liggende alle concoct ordninger. Det skjedde at en venn tenkte at hvis bedt om hjelp til venner, fortrenge annen lærer, eier av sitt slag og en slik stilling adjudicarían det til kona, deretter i en annen plassering, slik at paret skulle møtes. Sett på denne måten, det synes prisverdig, var det ikke at for å bringe skyll effekten, var det nødvendig at piken var insolvent Master å ta klassen eller er

erklært lovlig kort av rettssaken, som ønsket av andre, oppfordret regissøren å signere et sertifikat i en av disse sansene. Da han nektet, ikke være ansvarlig ved å ikke være en lege, gjorde slik konflikt til Municipal Board of Education: poster ble instruert, tok uttalelser fra partene og til slutt til den enkle lærer tidlig pensjonering, men inspeksjonen ikke tillot Master consort med sin mann i landsbyen, flytting til et annet sted fjernere enn det var før.

Han hadde hele tiden i verden. Ser gjennom gamle publikasjoner av tidsskriftet Controls, kom til hobby å bygge radioapparater, og starter med det enkle Galena. Etter måleinstrumenter var: tester, vakuumrør tester, generator og analysator høye bølger og lav frekvens, motstand meter og evner, og til slutt, bygging og verifisering av en superheterodyne radio, jukebox inkludert, Etter å ha studert alle typer ventiler, fra de eldste i den røde serien til moderne serie oktale og noval. Så kom turen til å eksperimentere med trykte kretser, dioder og transistorer, sammen med TV, antenne installasjon og reparasjon av gamle TVer.

I Valladolid oppdaget et nytt felt: datamaskinen. Hans første skritt ga den gamle Spectrum, deretter med en 48-k Oric minne som lagres dataene i en kassett, deretter med en 58-Comodote k, og til slutt, med en 64-PC k av hukommelse, floppy 5 1 / 4 og OS 1.1. Det er på tide tidsplan: For det første batch, Basic, GWBASIC, Cobol, Pascal, C, C + + og Visual. Og lese bøker og flere bøker: kunst, er filosofi, vitenskap, og som besatt og rush å finne sted i vitenskap og sannhet, forent i ett, sammen. Hvor er du, egentlig? Hvorfor gjemmer du deg? Lys lommelykten, er åpenbar: Jeg leter etter, total sannhet. Skynd deg, jeg har ikke tid!

Det var da, etter en ferie til Alicante, besluttet vi å kjøpe en leilighet i byen, urbanisering Johannes XXIII.

Book VI: Journey to the Center of the soul

Kapittel I: Den første død

Ingen kan si at begynnelsen av alle selvbiografiske nødvendigvis å være den tiden som markerer begynnelsen på hva som skjedde siden motivet er født til sin død, som begynner med passende bakgrunn og slutter med refleksjoner som en moralsk, eller at deres forståelse presis logikk er en lineær, som om det var en annen historie. I løpet av vår eksistens er vi klar over at en situasjon vi har opplevd før, at en viss ukjent karakter vi har sett, eller følelsen av å ha vandret gjennom gatene i en by som vi besøkte for første gang. Er det alt liv, å være ekte, ikke en vei som går flat og rett, men kanskje sirkulære, måtte vasse gjennom studded med fjell fjellklatring å være atskilt med kløfter eller groper og det er ikke lett for noen å konkludere med hvilke av dem er nær toppen eller hvor du skal plassere i uttrykket hans. Man kan si at etter så mange ganger opp og ned på sidene av sirkelen av området ditt, det kommer en tid kan du ikke finne verken ordenstallrangering eller kardinal at hver og en, og hvis du tvinger en annen vri, en si mer: du får å forvirre du redusere daler og fjell til slettene Buttes, så vi kan bare huske på at i hvert fjell, et par byksende eller omkringliggende dalene. Dermed kan hver fortelling være startet av noen, som milepæler er og stå for noe viktig. Kanskje mest betydningsfulle er kulminasjonen og fikse bruddet, som skiller før etter. Dessuten, vi alle dypt innprentet at det endelige målet om å bli spist levende er gravlagt i en dyp dal, gjennomboret hans siste fjell, nær slutten. Fra begynnelsen må det ha satt øynene på den ultimate målet, målet er det kjent at i hvert slutt, for bedre eller verre, og ingenting mer endelig enn døden, er essensen og selve symbolet på et liv, har vært svært lange eller svært korte.

* * *

Litt personlig erfaring, eksperimentelle, hadde Emilio inntil da til døden. Hver gang han så gjerde var fordi de enten hadde skjedd i deres barndom blandet med frakoblet data, og da hennes bestemor kom hjem eller merkelig i alle fall alltid vært en

følgesvenn mer uformell seer av hver sørgmodige event. Dermed ville det ha fem år da hennes bestemor, Rosalia og sov hjemme hos the Road, som døende, hadde forlatt henne til å ta vare på og hvor han møtte sin død åtte dager før ham bort på grunn av lungebetennelse. Inntil da bar han sin mor og deretter hadde sitt første ansikt til ansikt med døden. Til tross for gjentatte moren, "ikke presse barnet til døden! Ikke la kysse! Da han drømt om det! "Ikke psykologisk påvirket ham i det hele tatt når barnet gjorde, som ikke passerer skam at ansiktet hans farget rosa å se at alle øyne på ham hvis han våget å sette eller ikke leppene på forsiden av de døde voks. Ikke når de ti årene hun hjalp med tre andre barn til å ta til kirkegården, for hånd, den lille hvite boksen med restene av datter Manuel, den Fault: ved å fjerne kroker av jern, ble reddet fra gropen, spikret som det var i gjørma, hvis mor hadde mistet armene i spranget henne inn i tomheten da han hoppet inn i brønnen, og som skaffet ham ingenting, først holdt tunge skjørt ham flytende som Når gjennomvåt, hjalp de seg for å synke ned i mudderet. Ikke engang da, som ung gutt, hjalp han til skulder boksen Manolo søster, det Birri, dans og kafé på torget. Ikke når han fikk vite at en gammel mann hengende fra en bjelke som henger i døråpningen til huset sitt nær Cross av Jail: tilnærmingen er at en mann prøver å angre løkka til lavere, uten å lykkes, verken kort eller lat tilbys, kuttet han tauet og hjulpet ned: bare husk hva dette lilla blodet var hans lange tunge fete halsen og det rømte gjennom munnen. Ikke engang berørt når nygift, andre juledag, rop om hjelp fra kona til Turner Square, dro til leiligheten hans, for en halv time var han gjør jungeltelegraf, inntil legen kom, Martinez som etter å sette et skudd til hjertet, forresten, fortalte deg å slutte, var det ingenting å gjøre, som blåste luft inn i munnen på et lik.

Slike situasjoner var forgjeves bagateller i forhold til hva som skjedde med ham i tiden før oss. Tidligere hadde han vært en tilskuers og glemsom: nå er det lidelse i kjøttet av en annen uforglemmelig opplevelse.

Egentlig begynner det viktigste knutepunktet for denne historien når hovedpersonen og hans kone bestemme at drømmen om hans liv, delte så lenge, blir endelig virkelighet. År før, tenker på alderdommen, hadde kjøpt en leilighet ved sjøen i Alicante. Området har milde klimaet og kan nyte sjø og sol, ikke bare i sommer, men har planlagt å tilbringe vintrene der når han pensjonist, unngå rigor av plataet. Det bunt av illusjoner som virket bundet og bandt det brøt tauet bryte den svake siden, helsevesen, at ingen kan kjøpe. Bare gjelde for pensjonering, tar en merkelig sykdom tak i sin mann. Først ble det diagnostisert så enkelt muskel belastning av en klemte nerve mellom to halsvirvler: Sannheten er at det forårsaker ryggsmerte så sterk at ikke lar deg puste. Snart forverret unrhymicity hjerte bankende i en kropp presset til grensen sensitivitet og løpsk stress, som fører til kontinuerlige angrep angst. Hvis det i løpet av dagen det går dårlig, referat av natten er en straff for ikke å få en avslappet søvn tid. Myograph er verdiløse fått skarp smerte piercing nerve, og øm, og den

påfølgende langvarig behandling på et rehabiliteringssenter klinikk: hver liten forbedring, er det alltid en lang periode med akutte smerter. Fail på beroligende midler, er null økter av massasje, varme og magneten, og enhver fysisk forbedring er flyktig. Du tenker på en psykologisk behandling og konsultasjon med psykiatere. Hvis internerte er at ditt hjerte er normal, kontraktur, sier de, ikke skal endres etter sedativa såret av sterkere enere, for psykologer er enkel stress fra overarbeid: leges med hvile og en avmålt inntak og Lexatin Mutabar. Alle ubrukelig. Over tid, forverrer sykdommen og fører til en alvorlig depresjon som krever at anmodningen om sykefravær.

Den situasjonen bryter alle sine ordninger. Antatt avgjørende for senteret, må forlate alt overlates subaltern, inkludert ledelsen. Han vet at på lur, er du forbereder en hyllest til han gikk av. Han hadde stiftet på slutten av året fest, sitt siste år på aktiv: Var planlagt iscenesettelse av Zarzuela Los Gavilanes for åttende klasse studenter, designet dekor, kostymer, utvalgte stemmene i koret og papirer forberedt og tolker. Likevel mener han, ingen tid hvis handlingen er gjort ved avspilling. Det er enklere, raskere og selv kan avslutte paraden med levende lydene fra triumferende marsj av en opera: Aida, uten å gå videre, vil du eller perler. Vil denne nedgangen, er. Hans kone, realistisk, mener at det er best å komme seg bort fra sin arbeidsplass, og familien flyttet til Zamora.

Til tross for vedtaket, sykdommen ikke bare ikke gi, men øker i mørket av soverommet, og det når sitt klimaks. Etter middag, sengeliggende, nerver spent, bekymret for at et trekk for å hindre stoke smerte, lei av varig samme stilling så lenge, gjør et nikk, og fra dypet av hjernen hans en kjedelig crunch resonerer whiplash. Legg inn en merkelig følelse, en slags sjokk økt, fra en intern sentral ukjent, sprer det over hele kroppen, ikke så mild bølge propagere i innsjøen bak steinen og kastet ut barnet når sin grense dim, men monsterbølgen kommer midt forferdelig tsunami, ivrige etter makt, lansering skip på bratte klipper, vrakene i dem, fjerner sovende dyp sand, skum og senere løftet, lei av brøl og knuse dør på en ensom strand og uhindret venstre, naken, kroppen hans i sanden. Det forferdelige lyn født i selve sentrum av hodet hans gikk gjennom kroppen hennes å dø på tåneglene. Dam av terror, åpne øyelokk for et øyeblikk. De fire hvite vegger rundt ham var døende av en sjelden rød, nei, vel, oransje.

Konsentrasjon på sjøen en dråpe hele dagen, spor historien om hans liv på et øyeblikk og bli klar over sin fortid. Han oppdager at hans tid er styrt av en ubarmhjertig klokke som timeviseren går raskere enn minuttviseren. Hans føtter, ikke fast, lappen ligger på plattformen av en merkelig ukjent stasjon. Passasjertog går gjennom korridorene på jakt etter sete for billetten hans, er hans klønete ben og ansikt destabilisert, lokomotivet, som tidligere gikk i slow motion skyting med sine enheter,

plutselig dobler hastigheten og bilene flyr så meningsløs, bak, sprø, rask og voldelig, i forkant av den første, uforståelig! og spolen. Bruk litt tid og kontrollere fly uten å bremse bremser forsinket. Til slutt stopper konvoi treg, lat.

Merk at dine sanser, en gang så følsom, mislykkes nå, er tungen tørr Tinder festet til gane, kjører en iskaldt fremmed hans ben: ikke en av musklene dine notat, hviler, mener høre skrikene, men ikke en eneste takt hørt i parietal opphører hans vilje og fred slapphet total fremmed invadere. Alle, uten fnugg av logikk, det renner over, det går utover. Nedre øyelokk, er trukket seg: alt dette kan bare være en forferdelig sannhet, de uunngåelige virkeligheten, den samlede ordren, den endelige død. Han er død! ...

* * *

En dødelig stillhet fylt forekomsten. Middagen samtalen langt er han hvisket. Når de oppdager deres tilstand, er stillheten i rommet knust og full av stemmer, kone, barn. Vi beveger oss, oppfordret ham til å snakke, til å åpne øynene dine. Ingen svar eller innebærer en gest. Vi har bygget ham opp. Knoklene støtter ikke, musklene ikke kontrakt, er kroppen din kald, uten kraft, rett. Alle ubrukelig vilt løp, ansikter redd angst av hjertet, fordekt tårer.

"Ingenting saker, og handler om".

Gud! En telefon! Moren ber om hjelp til den eldste sønnen. I nødsituasjoner, en lege på vakt. En ambulanse. Dette har alltid å skje på lørdag! Minutter på slutten. Ambulansen kommer, er innpakket i et teppe og klær med teppe. Snu sirene skrik og veien til sykehuset, kroppen på båren vengeja: under kroppen, er en arm flat på lerretet, det motsatte, hengende, svingende. Tegn en kurve ambulanse, hans hånd oppmerksom på kaldt metall stand. De ankommer ved inngangen, åpnet porten, åpner øynene med uendelig latskap. Skynd deg, må underoffiserene kjører gjennom gangen ankommer tidlig. Hvitt lys, hvit pels. En lege.

"Bones brutt på bredt bånd av lys og trekke rystet, hans forlove." "Det er tolv. Spies, innpakket i rød kanter svart cape, vent for bruden til kirken døren. Og nysgjerrige gjester, brudgom og forlover, vent. Det kommer en bil med brud og brudepike, stige ned og danner prosesjonen. Anabel minutt hendene er opptatt med å heve tampen: å bli tråkket. Crossing the bred gate. Prosesjon inn i kirken under den brede, avrundede buen på cruise før, Angelita, er brudens arm Fabri, sponsor, etterfulgt av Pepita, den gudmor, hans bestevenninne og kjæreste. Støy racing å okkupere en privilegert posisjon på slutten av en sentralbank. Opp i koret, setter bandet tempoet med noter og akkorder bryllup marsjere. Hvor fornøyd er bruden vakker, alt hvitt! Hvit sateng kjole sateng, montert bodice, lang hale, gasbind slør av tyll illusjon, tiara, bukett av oransje,

hvite roser, hvite hansker, hvite sko. Det er en jomfru hvit, blek og smiler. Det har aldri vært så vakker kjæreste. "

- Forgiftning ved massive inntak av medisiner, sier noen.
- Umulig, benekter kone.
- Avvist, raskt utbedret.
- Eller narkotika, noen foreslo en gang.
- Nei, pasienten er ikke avhengige, heter det direkte.
- Forebyggende intravenøs injeksjon, om noen, foreskrevet. Ikke tillit!

"En levende varme, bankende, reiser sakte hele kroppen din. Jeg merker at flammende ild i sin langsomme vei gjennom det iskalde årer! Feel flammen reiser hver millimeter av arterie og kroker av hjertet, og tar flere omveier, og stopper det der for hjem. Har livet igjen? Nasty stetoskop "

- Alle konstanter vises normalt, blir de overrasket.

De tilbyr et glass vann. Han nekter. Vi trenger å drikke. Vi påtar: en munnfull papo nedenfor. Spør mange spørsmål fulgte: finner ikke et eneste svar.

"Ord uforståelig. Spørsmål uten rim eller grunn. Hva sier de? ¿Madness? "

- Its vært nærliggende fare involvert. Du må logge inn. Hodet fylle ut skjemaet.

"De foreskriver isolasjon?"

- Hva vi gjør, roper den eldste sønnen kone: ansvar for et barn som veier skive.
- Pappa, du ta med hjem? Skal vi gå hjem, spør Ruben fremover. I alt venter ivrig, angst. Kun stillhet stikkende, skjærende, alt.

I suveren innsats klarer å bevege øyelokkene, øynene halvåpne. Se en gang. Han ser hans kone, ved siden av ham. Kan ikke snakke! Hun sender i resignasjon, en kjærlig tanke.

"Geli, se? Ingenting kan gjøres, intet botemiddel: det er slutt. Les mine øyne!

Hun ser, forstår ikke. Han blinker sakte, sakte. Hans øyne festet på et punkt vag luft umiddelbart ønsker å suge opp hele tiden fortsatt passer. Hans minne vag.

"Romantic seremoni! Sammen med de andre, blandet med utveksling av ringer og sølv tinkling av alvor, lyd tre og strengeinstrumenter. Dens klang resonerer med ekko fade på toppen av kuppelen. Chopin, med Tristesse fyller luften av mild melankoli, dvelende kyss av evigvarende allianse forener ektefellene for evigheten, med sin Ave Maria, Gounod Tremola premien på fiolin, og leder sjelen sukk suspendert, og på toppen av arpeggios drøm Reverie, Schumann, invasiv, oppløftende tegn og uendelig regioner ... "

Føler om seg selv i lys av all spenningen og pine andres knuse ham. Selv omringet, alene, hjelpeløs, beseiret. Hvis jeg kunne kjempe! For sent Guard Down! Lukk og øyelokkene. Senk hodet en gang for alle. Swing din Crazy Legs fra kanten av bordet, alternativer, limp, tam, håpløs. Man kan bare håpe for klokken å sluke deres siste korn, ofte av sand. Alle over. Nedsenket i en bunnløs avgrunn. Gud, at ... fred! "

"Spør igjen. For en glede det er! Å måtte komme ut av Tabor! "

- Skal vi hjem, Be for n'te gang.

Hvor merkelig! Hva? Han betingelser. Hey. Så han er i live. Loops av arket ikke fengsle armene. Plutselig tvinger en kilde, merkelig, utenkelige beveger deg, ham. Med stor besluttsomhet, ikke fantasy!, Off bordet med en start, overraskende alle, også seg selv.

- La den her i kveld eller i morgen blir nødt til å gå tilbake, Ruling legen!

Med håp gjenfødt for nye spray og fryktet at kulde frost kan bli definitive, forlater sykehuset støttet av våpen, tumbling, total zombie. De tar ham bort. Lytt til støy: høye lyder. I fet slag fylt med frykt, ser ut av vinduet: hvit lys, gult gatelys, crazy lys, verden av lys, blendende farger, gjenkjenner ikke veien. Er hjemme, tilbake, roligere. Sittende rundt bordet, ivrig etter å høre, høre deg pratsom. Tar litt tid og har styrke til å smile og selv le av legen. Look ønsker å låse ham opp! Han sier han skjønte alt, men kunne ikke snakke. Vet ikke hvordan det kom ut av trance, men utsikten er det vanskelig vunnet slaget. Den smil på deres ansikter. De tror, Zamora, bringer svært dårlige minner: Morning tilbake til Valladolid. Fred innpakket sove sent på kvelden. Den neste morgen, sinnet hans fortsatt låst i stjernetåken sitt, alt fra reise, skal han, underdanig, stille, at skjebnen til denne flyturen var ferdig i hjemmetjenesten, med keepere. Zamora og Palencia What?, Hvem bryr seg! For den saks skyld, er det ikke det samme? Har navnet på stedet der du låst opp, mann?

Hvem ville ha visst det vi vet nå! Nå ligger døde sikker på at er ikke å bli kastet inn i absolutt stillhet, for i den er døv og bor, er heller ikke mørket lukket, fordi blinde bor i den, eller den dypeste søvn, fordi essensen av livet strømmer på drømmer. I det, bringe i dødelig spenning, ingenting verdt selv saken til de døde: øynene hans stopper ikke fargen på veggene eller møblene av gravkammeret, eller kvaliteten på kjolen av liksvøpet, eller hvis boksen er valnøtt eller furu, eller i sort tyll blomster og sorg. Han flyttet tårer, skrik og jammer sine egne, men på den tiden, føler og merk at all menneskelig makt og den eneste sanne svikt er en tilstand av komplett ugyldigheten håpefulle med en ydmyk underkastelse, som soaks din folder, flommen og fullfører deg. Han vet hva som virkelig er løgn er ikke så klar atskillelse av deg, hengivenhet, hans berøring, lyden av hans ord, da, død, noen ide om besittelse eller korrespondanse mellom menneske ikke lenger forsvinner eller adjektiv; alle spor av det sansbare verden blir fjernere og forgjeves, ikke som tapt i minnet eller som om det aldri har eksistert, men på en slik måte at for en i denne trance, og ingenting verdslige saker, og fraskriver seg alt av alt er det blitt i og tilhører en annen sfære. Worm du var i livet, døden med fine tråder av dine kokong og arbeider i det nå i graven du ligge stille venter på å bli sluppet til sommerfugl fly borte for alltid. Bare da vil du forstå at Skaperen av livet og ta imot ham, og i rettfærdighet, gav han det enkelt, ikke noe mer. Nå vet du at barrieren for døden skala uten problemer og det er bare en annen milepæl i veien for eksistensen, og at med døden, vi bringer deg fred. Det er mer, følger noe viktig som, uten å være virkelig fred ikke få passere døden fordi en intim følelse av uro eller skyld invaderer deg, vedvarer og rir på den siste gjerde. Med rettssaken den følelsen begynner å definere et annet liv, helt annerledes, som vist er at døden ikke er slutten av livet. Åpenbart har tross alt det siste bare vært ett dødsfall flyttbar. Den virkelige død, til slutt, må være i kraft ellers. Han tenkte med seg selv: Vær advart!

Kapittel II: Verdict: Guilty!

Siden da oppstår usikre tider, er i intrikate veiskille, og vil, med forbehold om mulige beslutningen, ikke minst forståelsen av virkeligheten. Er du avhendet eller kanskje tilregnelig? Dødsfallet bringer bare galskap eller sinnssykdom er iboende tegn på døden? Bare drømte han døde, og alt skjedde eller drømmer hans liv å leve, og er en videreføring av en drøm? Eller hva som er ikke død, fordi han tror jeg lever, eller leve et annet liv, nettopp fordi han døde? Det er som å gå gale. Nok mest uegnet for opprulling. La spekulasjoner som fører ingensteds. Tilbake til virkeligheten, er å leve ut drømmen. Vent bare ett minutt! Kom til å tenke nøye, uten vitner, i reneste sannhet, som ville gi impulser for å komme ut av den siste tilstand av utmattelse og styrke til å kunne hoppe fra sykehuset Gurney i delstaten ugyldighet var , på grensen med den reneste ingenting?

Etter det falsk alarm, tåpelig takknemlighet, feil av sansene, kom fred i huset, ikke Emilio sykdom. Ingen søvn eller hvile: hans dårlige greener. Coconut frukt orm anbefaler ditt sinn: hodet, til å eksplodere, musklene stramme nerver, sluppet løs, er luften ikke nok; lat, stopper hjertet, eller minst blottet for rytme, beats gal. Å skade marginen av nerver, rails av smerte selv. For nye leger er ubrukelig potions og eksterne. Evil er ikke muskel, nerve eller tilbake inni. Ormen stikk mandel ben av hans liv og en bitter oser feiltoleranse blir født, vokser, det invaderer og slår varsellampe, rød, endelig. Hvis han flyktet verden av levende ikke atskilt fra favn tilregnelig, eller klostergård kroppen i riket av skygger, måtte ha skylden fordi han har ennå ikke ustraffet. Og du må betale bot! Hvem kunne leve rolig med samvittigheten! Fordi hun ikke sove eller sove, er et speil som profilene alle funksjoner, i hvitt, svart, grå, og bringer farge til hvor mye blekk du har, enten det er gule, røde eller lilla, med slør henne eller ikke verdt fold, er det klart lys som opplyser, går inn og ser ditt privatliv, ønsker du å sove, men vekker deg opp som en nidkjær verge. Nøyaktig bedømme deg: du, din egen stemme som kommer fra dypt, er det din egen dommer. Du frykter din feil, høyre, overhengende og, men ikke liker, gjentatt uten pause og oppfordrer dere, slitsomt, å sette deg en gang i fred.

* * *

Det solfylt ettermiddag i juni bar alle frustrasjon at for år, lenket hennes morsliv. Lukkeren på gløtt, dimme rommet, sitter ved bordet med rødt skjørt, hvor problemene mellom de to er alltid klare lys av skjulte sannheter, forlot paret, uten engang en mild kopp kaffe.

Hun gir sin kaffe potten, han fjerner bunnfall av hans sjel.

Hun dykker inn i øynene hans, han med begge hendene på hodet, slår spruter dette beløpet av fartøyene i sitt tempel.

Hun åsyn pasient til ham, hounding ham til slutt. Hun, som alltid, vent.

Egentlig er det han som snakker og avsky. Så mye tid har blitt flyttet!

Han åpner sin sjel, avslører hun straffer, den returnerer et smil, fornøyd.

Hurt ham mye skade, for et helt liv har vært ugudelige.

Hun foreslår en pouty ansiktet av nye omstendigheter.

Jeg har glemt i et hjørne av kjøkkenet har vært en ruin, ser hun vennlig.

Han har brukt livet sitt absorbert i arbeid, tjene penger.

Hun, arbeidsom, aldri bortkastet.

Det er innebygd i bøker det ødelagte beinet hjemme, husarbeid.

For én, fritid, underholdning og trivia, for en annen, omsorg for barna.

Det for alt han, bare for seg selv.

Hun skisserer en gest av hengiven hån: Er det alt? Bare helsetjenester.

Tiden er kort og følger sin utstilling: utrøstelig tårene trillet nedover kinnene hennes, fargen på duken er venene hans øyne. Underdanig, overvinne, alvor, på kne, tigge tilgivelse. Et tusen ganger gjentatt synd og påkallelse. Han mislyktes. Til henne, at han gav hele sitt liv, kropp og sjel!

Så merkelig spørsmål: Hva skjer? Jeg har aldri vært så ydmyket og bedende. Og han spør, mellom redd og venter: Er det en annen kvinne? Det og det sies: den første, kost, den andre kone.

Nei, nei, tusen ganger nei, svarer med en hes skrik som river sjelen.

Ikke sikker på hvordan å si hvor mye jeg føler at du har gjort for å lide i stedet gjøre henne lykkelig. Totalt beseiret, underdanig, stille. Ikke forstår! Eller, kanskje, ja, og stille. Jada, alene, har mye mer gråt og ba til Gud om å ha barmhjertighet og spade inn i kroppen din alt det onde som han lider. De ser i stillhet anbud. Tilbring et minutt, en evighet, en blanding av usikkerhet og kjærlighet i den andre.

Dørklokken ringer døren, kommer en besøkende: Det er Julia, Sekretær: dissembling, forespørsler rapporter om et dokument for å fullføre og tar muligheten til å spørre hvordan han er. Prøv å muntre ham opp, har å komme, er det bankett klar for å pensjonere seg. De sier farvel i døren, forblir han i rommet i dype tanker. Cherry tygger utvannede i tårer. Hun kommer tilbake. Den myke vev av hendene rene et spor av tårer og med et kjærlig kyss, ett badet i smiler, fornøyd, smeltet i øm omfavnelse, kjærlighet vingene og stillhet, kommer fred.

Da han innså realiteten at de to hadde snakket for litt tid på landing av døren vet ikke hvorfor. I dag minner om at ved en anledning, hadde Julia sa på sidelinjen av glade minne: Hva en stor vakt sitter ved siden av deg, Og i en annen, senere røpe en hemmelighet holdt skjult: Hvis du visste hva engel savnet!

* * *

For hvert øyeblikk av fred og kjærlighet, intime, levende, mye misforståelser og likegyldighet! Når du taper, veier: den store gaven er kjærlighet! Don sårbar, tenk å ha det, tro det hensiktsmessig den vant for innsatsen din og cornered ham så snart objekt for å komme i nær fremtid, på vil, uten å innse at det er vel som krever daglig omsorg og dyrket med forsiktighet i enkelt skole, nemlig troskap. At lojalitet er kjærlighet som saft til treet uten en, den andre døde som en rose uten vanning, men vakkert det er. Og kontinuerlig vanning, fordi kjærlighet er en gitt til en annen, uten ende, uten å forvente noe tilbake. Det er en følelse som forener og enheten blir brutt når en part bringer ingenting, for da ufruktbar sprer. Amador, jo mer du gir din kjærlighet, jo mer du får av den elskede: Det er dobbelt speil reflektert lys. Fordi kjærlighet er ikke bare delt forstand, men oppfordrer enhet med to hjerter i samme retning og perfekt fase, slik at deres amplituder legge opp og vi begge nytte. Kan det være så høyt som føler kjærlighet? Det er ingenting sammenlignbare, er det eneste som overlever, heller ikke er det språket som har ord for å uttrykke sin opphøyethet, eller maler kan fange opp alle tonene i sammenheng med et lerret med farge betyr dumper tatt grov lin. For en skjønnhet! Hvor fornøyd! Alle som besitter denne gaven ikke overse det fordi hvis to hjerter slå i samklang, de aller sublime legemliggjørelsen av begge i én Ånd og uendelig gleder beruset med fred og ro.

Hvis dette er sant i verdslig kjærlighet, donasjon ufullkommen løsrivelse flyktig, hva er den åndelige vurdering, hevet til høy, slik som å miste sitt liv for et annet, fordi de ikke lenger få noe får i retur? Det er lett å forstå! Det er sagt at Kristus døde for menneskenes synder. Ikke utlede av dette at synden har slik makt over Guds Sønn, men var kjærligheten til Skaperen i hans bilde, mann, som muliggjorde hans kom til verden bare for å redde den perverse makt alle menneskers synd, snu til den opprinnelige tilstand av skapelsen. Kan det være kjærlighet sånn?

Uten spørsmål, er det ingenting sammenlignes å elske en annen. Hvis det å ta et førerkort du må lese nøye, praksis forsiktig og hell gjennomføre eksamen, eller legge mye arbeid i noe så minimal, bør du ikke spørre: Hvordan tester du gjør livet mitt elske den andre? Fordi på slutten av livet, skal vi vurdere i et enkelt emne, det viktigste gjennomgang du elsker.

Kapittel III: Veien til Golgata.

Hans sjel var til behag for Herren.

Så fort du får fra det onde.

(Wisdom 4,14)

I denne verden, det flyktige minutter av lykke som gir deg flykter fra hånden din som et svakt disig sky feid av forferdelige orkanen som treffer tårn, søyler og vaklende ned alle vegger. Dermed hadde fred og styrke med bevis gitt av Angelita for mye, plutselig forsvant i et øyeblikk, for å informere deg om en alvorlig sykdom av sin yngste sønn vært innlagt på klinikken Corachán av Barcelona, og trengte en lunge mangel et presserende operasjon. Han hadde kjempet tappert med ektemannen. Mer nå, var dedikasjon og hengivenhet til å være delt i to forskjellige og fjernt, forent og atskilt av sin kjærlighet til kone og mor for hennes kjærlighet. Hvordan komme sin forpliktelse til moren uten å forlate din plikt som kone? Ektemann og sønn var i kritisk tilstand, og etterlot en umulig løpe til den andre. Innser at rettferdighet ligger i balansen av gjennomsnittet, bekjempe og overbeviser ektemannen til behovet for å reise sammen, alltid hevdet at fire øyne ser mer enn to for å gjøre noen beslutninger. Det vil ikke være alene som han vil! Turen er fast, og som han uttrykte usikkerhet å kjøre, er det bestemt at begge kommer til Barcelona i bilen til sønnen Juan Carlos. Hans ånd ble dermed bekreftet at avgjørelsen, ytre. Inne i hjertet blør for å se lidelsene til far og sønn involvert i bort fra behandling av en mor. Hans uro, inntil staten finner fraværende, ingen bevis på ansiktet hans, alltid med et smil om leppene, for å unngå å påvirke mannen, gitt hans tilstand. Hele turen varte forstillelse.

Allerede i klinikken må vente til operasjonen kan utføres, og deretter barnet å gjenopprette fra pneumothorax er sendt inn. Hans tid er det en prøvelse for alle: for barnet, postoperative smerter, for far, fordi hans mentale tilstand fører til endeløse dager av smerte, søvnløse netter og total rastløshet og mor, konstant kamp mellom hans plikt mor og en kone for sin mann oppfordret til rygg: sier han kan ikke ta det lenger. Så hold i klinikken ble minimert og som hun ga seg selv tillatelse til å flytte de syke, leide de en taxi og tok ham til Seo de Urgel, arbeidssted. Turen var humpete som passerer Cadi tunnel, stormet en ung kvinne til bilen hennes på taxi: alt var et sjokk og en taxi med noen skader. Til slutt ble Emilito innlagt på klinikken sosial trygghet og ektemenn retur med tog, fort. Kjærligheten til kona hadde slått plikt til mor.

Plutselig var hennes forbedring bemerkelsesverdig. Uthvilt, sov og la henne sove.

Stille igjen. Jeg måtte komme og det ville være best å ta det sommerferie for å tilbringe tid i Alicante, ved sjøen. De gjorde en første etappe av reisen hjem til Immaculate i Tudela del Duero, Valladolid. Angel, hennes ektemann, Politiet i byen, sa han hadde vært en dristig kjøring, syk der. Han sa han var fin, ikke trett kjøring. Er det ikke bedre å gå stillere, med buss? Gå sakte, løp som etter dem? Snakker av faren for reise i tilbakekallingen to øyeblikkene som gjorde retur av Baza til slutten av testen, og hans bror Angel Emilito: sitter fast i Madrid, midt kjørefelt av M-30, med rikelig men væske trafikk En Land Rover foran på høyre side og plutselig invaderer ditt kjørefelt, med ratt, uten kontroll. The Clash er sikkert: det skal ikke forringe etterfølgende biler ville treffe ham. Uten å nøle akselererende og passerer gjennom tomrommet etter skremt sjåførene gjennom venstre kjørefelt, veien videre. Alle hender er støpt i bly, farvel er lagret. Noen sa en kvinne kjørte og var redd for en bie som hadde inn gjennom vinduet hans. Den andre skjedde nær Villalba. Av de tre kjørefelt, kjør til høyre. Slope, prøver å kjøre forbi en langsommere kjøretøy, mer, halvparten av manøveren, invaderer en lastebil din kjørefelt og tvinger ham til å reise til venstre, lastebilen, som ikke har noen rett vei, sjekk den mot skinnen. Ingen stopp i sporet fordi biler er svært rask, og bestemmer seg for å akselerere å passere lastebilen. På toppen er det retention er rødt lys, er det utgang for Valley of the Fallen. Som venstre er overfylt, det krever en rask flytte loddrett, får stoppet trygt på skulderen til høyre: frykt gått, men alt endte godt. Kvelden ble tilbrakt snakket om forskjellige ting med sine barn. I morgen, gjenopptok de reisen.

* * *

Oppholdet på kysten var ny bryllupsreise. Bidratt, i løpet av minutter, hvert element: fordelaktige sollys faller på bleke skinn og forgylte, sand badehåndklær curd tatovert med ankere og seilbåter, frynser flytte havbrisen oppdateres ly paraplyer; visjon sylphs i brightly farget bikini, varme blå vann, bredde på horisonten brytes av damp Tabarca måte, turister i sandaler og shorts, dette kommer, at det å være, turist cap, kameraer og blitser, reise bag hang på tilbake. På avenue, smeltedigel, tunge-kronglete språk, uskarpt ansikter og en snackbar, øl, iskrem, tiger nut melk, mandel, kavalkade av maurere og kristne, bluss ising fløte fest og bål. Indre fred er det daglige brød og majestetisk lys, velsignelse av alle netter. En hel Mediterranean verden for hans føtter.

Paseo de las Palmeras er summende om natten. Selv om kvelden kjøles ned, noe som gir byrde gå, spesielt i midten korset: kommer fra stranden, venstre, opp hver ettermiddag med boder og suvenirbutikker pyntegjenstander, og like i nærheten av den gamle banen start, parallellport, rader av tre stoler, grønn og gul, der ligger de slitne forbigående. På begge sider, gamle, sove under hunden dagene sittende på sofaen

eller bak forhenget cucean, forlot sitt gjemmested, iført sine beste klær, kjoler, smykker. Sittende på bredden otean modellen for hver forbipasserende. Kveld Konsert: alle stopper og huddles ved teltet av orkesteret: pasienten, lytte score og få stemplet, men skallet utvider lyden og bedre oppfattes å være på trygg avstand.

Så munter og glad de er der, dagene flyr av og utvannet som en kort spiral av røyk. De vil huske resten av livet tilbrakte sammen i en flott tur i anledning den kommende gyldne jubileum. Men et notat i slutten av juli jeg tilbake til virkeligheten og knuste drømmer. De har gjennomført femten år av utsatt betaling fra gulvet: de må gå til notarius for boliglån og oppgjør av endelig å skrive, mot betaling av vederlag dette. Med det kulminerer sin drøm. Alt er i orden. Han har en lykke i intimitet, er godt, er euforisk, men en glorie av bekymring ubeskrivelige plager henne: hennes mor er gammel, alene. Han kom tilbake, å se deg. Forgjeves ønsker han å forlenge oppholdet og tiden av lykke, i hun det travelt. Han hastig tilbake motet: det er helg, både lørdag og søndag, vil trafikken være umulig. Mandag, 31 ender, fortsetter frem til ferien. De to dagene i begynnelsen av august og vei lunger vil bli sann flom. Det er best å la torsdag 3., senter rett i uken og rolig gate. Hun, underdanig, er enig, men flerårig gløden i ansiktet forpint, utstrålt lysstyrke bort og blir til tåke. Hva skjer? Er du redd? Å ja, kanskje redd for tett tåke gjorde tåken, som i kveld, der Zamora også skal besøke moren gjorde ham til å stoppe bilen av veien før det passerte en lastebil som fulgte bak ryggen gauge lysene dempet. Men i tiden vi er i, i midtsommer, er det ingenting å frykte fra den kanten.

De lever i en falsk følelse at alt forblir den samme: han forbereder seg på sykkelen fordi hun ønsker å ta barna liker det, er Valdi, før skuring fra huset og la en rodeón for rengjøring blinds tilbake, se til er grundig! i september stille tilbake og forbli en stund, ingen hast vil. Uvanlig tretthet og latskap har gjort dem lur tre siste dagene i sengen distinkte praetexta varme. Han har bedt om å sove hverandre. Hun har alltid foretrukket å smale senger. Det er på tide å venne seg til å sove alene! Han sa.

* * *

Å være nedsenket i sorg, hjelpeløs, hvor vanskelig er å følge den logiske tråden i tanken! Minnene er overfylt inn den trange døren til minne, i skyggene, kommer ut, ikke godt disponert trædd på snor, men bustete, uten bundet. Forholdene som spindelvev er vevd, viklet inn i mesh, utilgivelig. Det er som når du plukker bærene i en kurv. Strimler av en av halene, prøvde å skille ham fra hans situasjon med andre, undertrykke gal impuls av stolthet og breathy sukk pust i umerkelig: a go, kommer dere to, og hvis du kommer tre, må du ikke vil du falle! Selv postmannen hver dag som går ved døren din, gjør ikke mer, legger brevet i postkassen? Ikke ring på dørklokken for å la ham åpne portal og trykk den igjen, for informasjon som bærer nyheter? Nå er

predikanten som hevder: lytte til din side av autoritet. Hører du slår av trommelen ved piercing lyden av hornet hans? Med gjentar høyt den i firkanter og tårn for alle å høre, høyt og tydelig. Dette er fordi, kirsebær fast, gå sammen brev og gråte, den ene med de to.

Ved solnedgang dagen før kampen, barn leker i gatene i hagen. Terrassen er full av sang. Leapfrog hoppe, leke i hjulet King of the Monument: På den ene gjør muldyr til de to, klokken tre, små skritt fra San Andrés, en, to, tre. Det finnes ikke to uten tre! De spiller uten pause: Ved første, uberørt, til den andre, anslår som får deg ned i tredje, synker kneet mitt, aldri seil. Gammelt ordtak i munnen på barna. Selv om det ikke vil ha: tredje gang sin sjarm!

* * *

1995. 3 august. Alle seks av hennes myke varme morgen. Forberedelsene til turen tilbake de har tatt en time lang. Pakker er lagt i bagasjerommet på bilen med sykkelen ramme og hjul fjernet. Den veier for Alicante er stille og fortsatt tomme for biler og fotgjengere: bare sporadisk arbeidstaker går til arbeid i et støyende motorsykkel. På denne tiden, lysene er fortsatt ubrukelig skrot uttrykksløse monotone endring av lys. Den wisps av røyk Ducados utganger fra hjørnene av leppene til Emilio lag inne i Volvo, blandet med klassisk melodi notater spredt gjennom høyttalerne. Angelita, oppmerksom passasjer, se i mørke gater fulle av skygger og lys signaler tull. Derfor, for å forlate byen og være på veien.

Utenfor byen, bil ramper hill vind i kjølvannet av slange av røde lys og hvite øyne, gul, på den andre siden av linjen. På horisonten, til høyre, vevstoler en stor rød brød. Med den første stråler av sol i august, selvsikker, rolig, rolig, hun sover, hviler. Han strevde hele morgenen etterbehandling husarbeidet og reise. Rolig, ganghastighet, er fortært langstrakte tungen med tenner grenser hver kilometer stein. Ingen rush. De ankommer Albacete, og overgå komme den galopperende til Genet. Kjøre forbi en lastebil og klatre inn i en falsk fjellhulle. På landing, en gardin av tåke dekker solen, dekker alt. To rader av biler stoppet. Det er oppbevaring. Hva inntil da hadde vært stille, blir sikkerhet, fred, raskt hastverk, nerver. En tåke bank stanser dem. Han endrer sin vane hodestups rush for rolig, og bremsing. Når det gjelder kontakt med tåke notat, bedre, føler det, egentlig, han gjør ikke stasjonen, gjør ingenting, bare holde rattet, uten vilje. Noe opphever fullstendig fremmed: merk en merkelig følelse av fred og ro midt i tåken som skjuler alt. Virkningen er sikker, og ennå, i finalen meter igjen å gå, gir kontroll og bilen kjører alene, uten regjering, inntil den treffer og stopper.

Den lille sammenstøtet med bilen stående foran, gir ingen lys eller driver det for seg selv. Prøv reversen er plassert på kanten av veien, midt i skulder, null-risiko posisjon.

Alt er nytteløst. Utviklinga skjer raskt. Noe har påvirket veldig sterkt slag mot ryggen. For en brute! Hun sier rett og slett. En rekke nye hits, rister ham, ta ham og bære ham over veien. Dazzling frontlykter utstående øyne av andre som snart se dem i front og side. En tunge lastebiler har blitt slått og deretter en rekke biler vil nå overalt. Se til din rett til din kone, og en dråpe blod ser ut et av hullene fra nesen hans og en vedlikeholdslading på venstre side av munnviken hans. Hans hode lå på setet hans. Han har ikke hørt en eneste stemme for forebygging. Fremdeles sover. Kalt, ikke noe svar. Roper rop om hjelp. Prøv å åpne døren på hans side. Se skygger på asfalten og roper som ikke overlater bilen: den ene døde på veien. Palpa er hennes ansikt og briller. Et slør av blod clouded øynene. Rop om hjelp!, Bønnfallende. De kommer for å hjelpe fremmede. De ønsker å åpne passasjerdøren og kan ikke bety noe rush, racing. Aided brekkjern, åpne døren og ta bilen. Han prøver å løse, uten å bli, Nuco kjeden, hunden, som deretter er festet til kanten av en lastebil. Hjelpe deg å komme ut av bilen. Når jeg prøver å bli med du opplever sterke smerter i venstre side. Sitter bøyd over, lener seg på hjulet av lastebilen, venter på ambulansen kommer, noen har allerede kalt. Med tåke, uten briller, fallende blod i deres øyne, se skygger kjører mellom bilene pileup. De forklarer at hun er til stede. Etter lang ventetid, kommer ambulansen: noen sykepleiere vil stige på en bære, som jeg observere, omsorg for sin kone, anbefalte dem. Ingen trenger å bekymre deg, en annen venter på hennes team fagfolk. Ambulansen må ta en avstikker for å ta motorveien tilbake til Albacete. Spinn er uendelige. Vi Allegan General Hospital.

* * *

Trallen hjulet skyndte seg gjennom korridorer overfylt med fremmede og mates direkte inn i en heis. Når et overfylt rom, hjelpeutstyr medisinsk, grønne kjortler. Vi lytter, og som han forteller, blant dem si, krystaller i hodebunnen, venstre øyelokk kutt, ripe på høyre leggen. Han viser sterkt allergi lettelse medalje rundt halsen peiling. Hva er navnet ditt, spurte jeg mekanisk. Gi ditt navn. Hva er allergi? For et spørsmål! Hvis du er gravert på medalje! Gruppen rekkefølge. Er du på noen behandling, ta noen medisiner? Før det, ja. Mutabar Lexatin-3 og 2-25. Hvor gjør det vondt? På siden. Mye? Ja Notater noe annet? Manglende følelse i lillefingeren av hånden, den venstre. Tilbake bordet for å reise korridorer: Vi tar x. Etter en opptakt evig venting, hodet å skyte plater, nakke, bryst og hender, i smertefulle stillinger. Han spør nonstop: Hvordan er din kone, hvor er. Disse legene er uvitende: ikke i det anlegget. Det er diagnose, ingen pasienter. Være i en annen. De tar deg til et rom innhyllert i mørke. Det er uten briller. Det gjør vondt og trekker øyelokket og akutte smerter gjør deg bøyd over magen. Ventetiden er uutholdelig, den varme, trykkende. Vi legger i en egen seng i et skjerm bilde av gardiner laks. Unge sykepleiere i hvite frakker kommer og går i

rommet forsøkte å flytte skyve gardinene produsere ankere som forferdelig skrik. Jeg kler, dekke skuldrene med pyjamas jakke, blå. Jenta er mer dyktig og pent servert. Han stikker en nål inn i venen på baksiden av venstre hånd nås av bedøvelsen blandet med serum fra en plastpose hengende på en metall-støtte i T. Hver så ofte gi deg et skudd i tarmen som fører til en kort, skarp smerte, for vanning av blod, sier han. Tiden har stoppet. I behandlingsrommet gi såre flekker i huden revet fra hans venstre øyelokket. De ville gjøre kuttet med et glass av bilen å hoppe, med en av briller eller metall mount. Hennes hodebunnen blodig biter av glass fjernes. Han vendte tilbake til samme rom uten dører. Han er sliten, redd, overveldet. Døste i en fosterstilling og sove staten er skjermet i konvolutten av arket. Det er **orkan** av hans nye hiet.

"Kan ikke åpne øynene, ikke skille noe i den mørke skygger unna. Wanders, husokkupasjon. Walk barbent, naken. Det viser at du ønsker å dekke opp sine skitne skam, men den korte klær som dekker er utilstrekkelig. Ser på sin kone. Søket å se lengselsfullt etter hver gardin, på hver seng. Sansene som en gardin er tom seng. En gardin, en seng, en annen nyanse, en annen. Endelig teppefall, den siste sengen. Ikke funnet: dette på en annen etasje. Må gå til henne. I forsøket hans, snarere enn å gå, krabbe sløse utallige innsats. Dermed er alle dører som får overført en stor suksess, med hver får endeløse gangen framover, overvinne utfordringer, hvert trinn som oppnår skala, forbi lidelse. Never mind at trinnene skyve swing kle seg synke. Han må stå opp og ta tak i rekkverket med all sin styrke for ikke å falle, fungerer som støtte og hun slips. Han er svett og de siste gjenværende styrken han snart forlatt. Er det dag eller natt? Åpne øynene et øyeblikk og tror han ser håndbevegelser bak glasset. Du kan ikke mer. Vi veie øyelokkene. Hvile et øyeblikk. "

Hør en hvisken: Ikke flytt så mye!

En flankesmerter vekket ham. Fire sterke hender som klamrer seg til hjørnene i bunnen ark med sengen din vil stige som en fjær, lå jeg på bordet, legger du det inn i heisen og komme til radiografi. Prosessen gjentas, denne gangen raskere: sjekke noe. Back, plasserer en lege et kateter i ryggen som en wire og et rør for å introdusere smertestillende og medisiner, og punkterte mindre. Så boret mellom to ribben på venstre side og inn i hullet, satte inngangen til et rør å tømme lungene. Røret er koblet til en maskin, pneumo. Pneumothorax skal være lik Emilito klinikk i Barcelona. Deretter fyller med patcher tråd hode og bryst og plassere et rør klemme på nesens å inhalere oksygen. Det skjer som alltid, er når du blir roligere fordi, avslappet, begynner å slappe av når byttet klippet ved en plast maske der interiøret har en beholder med vann som kastet en kvelende stoff som produserer damp eller berører stikk filler. Det svikter aldri. Hvis dryppende stopper, er produksjon av oksygen ikke mellom disse grensene eller Neumo stopper, trykker buzzer på hånden. Spør en sykepleier og fortsatt kona og sier han ikke vet fordi hun nettopp startet sitt skift. Når den spør en annen, og

i samme forstand, sier vi det er rett og slett hjelpesystemer plante, spør legen. Se deg rundt: det er et annet rom. Knuser ham veldig søvnig. Og hvis det var ... Vær motstand. I en rollover, en underlig smak kommer fra magen tom, klatrer han til munnen, forårsaker impotens, krypende hjertet hans og tvinger deg til å bli veldig stille.

"Det er i en mørk passasje, lav, smal, grå steiner, vått, sebaceous. For han går inaktiv, slitsomt. Det kryper clutching hver outcrop, men skitt som dekker alle gjør slips, faller og mister mye av den måten oppnådd som sklir veggen spiral nedover. Med besluttsomhet og innsats går på, igjen og igjen du prøver, så mange som har lengst mistet oversikten over tid. Endelig, etter en utrolig kamp, klarer å nå en passasje utvider og blir en hule gulv. Det prestasjon løgner, halv huk, beskytter nyrene sår på styrken av et hard rock. Stedet er kjølig, fuktig, ubehagelig. Det er opplyst av sporadiske gjenskin. Flere unge snakker med hverandre, slitasje varme klær. Det virket rart har kommet til nordlige land. Gjentatte ganger, spurte han henne. Ikke avbryt samtalen, ikke noe svar. Hvile for en stund og bestemmer seg for å fortsette jakten på en annen passasje. Nå er han på en stein lang, skrånende, med cutting edge og toppunktet skarpe. Det tar lang tid på å prøve å krysse den uten å få frem hele tatt."

Når du ligge i ICU, hender tidsbegrensninger og skamslått. I løpet av dagen visitas noe distraheret mens bevissthet er gjennomsyret i dvale som produserer narkotika, mørket og stillheten. Absolutt ikke vet om det er dag eller natt, og heve øynene for gardinene dekker glasset. Fra tid til annen, mellom toppen av to palmer, så jeg et ansikt som skiller ikke, prøver å pierce mørket øynene dine og du ser en hånd synes å gjøre en hilsen. Du vet ikke hvem han er, men gest er verdsatt i sjelen fordi du ut av anonymitet og blind gjenforent med noen viser tegn til å elske deg. Det er en moral booster som utydeliggjør all den smerte og uutholdelig kjedelige masker i løpet av kort tid, bare for å finne slør teppet. Natten vil avta, lidelse, men du håper at morgenen lysene vinduet igjen.

Når du flytter plante og installert i et annet rom, er det første du legger merke til at solen trenger gjennom sprekker på blinds og du kan bestille det ved dem mer eller mindre lys, på vilje. Fortsatt knyttet til maskiner, seng og vegg, i midten av et nett av rør, men besøkende er ikke lenger bare spøkelser, men virkelige mennesker. Hver pasient har familie og venner rundt sengen hennes. Selvfølgelig plager det shouting

besøk, ikke prøve å snakke lavt: forstår ikke at å overse skiltet med "Silence", vet du hengende i midten av døren. Gjerne mye oppstyret kjedelig, kjedelig du fortelle sladder besøke naboen og selv støyen plager deg som produserer valutaen leie en film på TV. For du er film! Du lukker øynene og etter en første øyeblikk, innser du at du blant dem og dele sitt liv i tvang bank, hvor tålmodighet ambolt smie solidaritet spist, drukket din egen bitterhet fordi du alltid svare med tålmodighet og kompromiss. TV gir nyheter: stor flom i en leir i Huesca. Det er hundrevis døde.

Snart klapping lyd advarsel om at du besøker tid er over, og som de går bort i fotsporene ned i hallen, bringer vi deg fysisk lindring og ånden er tom av en blanding av giftstoff. La alle, og er med deg barnet ditt til å slå. Nå, Reuben Immaculate swap med Angel, hennes ektemann og hans Violeta, Juan Carlos, eller bytt om nødvendig Emilito. Sjelden to barn sammen som Albacete er langt fra kilder eller destinasjoner og alle har til å oppfylle sine oppgaver. Du gjenta det samme spørsmålet: Hvor er moren din? Er det bedre? Og du får det samme svaret: vel, hvile. Hva du må gjøre er å tenke på å forbedre og helbredelse. Men hvor er hun? Ovenpå, alle i kor, svarer de. Barna lyver ikke. Alle krav i samme retning. Lei av halv-søvn og dvale kommer over deg. Men bekymringen ikke lar gå og løpe vekk fra deg resten.

"Det fortsetter sin marsj mot krype gjennom hallene, gå til døren jambs, tre stripe i et forsøk på å flytte, åpne dører til ingen nytte. I en av hallene i mørket oppdager en kvinne sittende på en sofa. Jeg ser bare håret på hodet, nemlig toppen. Først synes er mer kobberfargede å se oppdager at han er svart, tilsvarende en brunette. Hans kone er en brunette. Som om de var enige om, blir en umiddelbar hodet mot ham. Det er henne, men det virker fjernt. Når jeg prøver å lukke, etter en utrolig innsats for å se inn i ansiktet, viser seg å være en annen person: Hun reiser seg fra stolen sin og forlater rommet. Det faller derfor på sin innsats. Igjen og igjen så etter mer, til tross for alle sine anstrengelser for å finne reiser plante etter plante, det var ubrukelig. Han hadde forsvunnet som om jorden hadde svelget."

Violet, på hodet, tørket svetten fra ansiktet hans og rører ved skulderen, mens du sier: ikke bevege seg så mye at du faller ut av sengen. Hvis slutt du slipper alle rørene. Sove, slappe av, slappe av. Han fortalte sin datter den merkelige møte med sin mor, vorter og alt. Hun svarte: enkle konfigurasjoner ditt: Det er toppetasjen. I mellomtiden hendene holder hans og strøk ham over pannen mens han tørker svetten.

Noen dager siden legen ikke vises: det har tatt en ferie helg. Ivrig venter på deg, vet at det er grundig og vurderer sannferdig. Vi ber for den sanne tilstand av sin kone. Hun gjorde ikke lyve. Tilbring morgenen på besøk, men dagene går og erstatte forskjellige

folk som vet ingenting, sykepleiere, teknikere, leger assistenter, vet du alt. Da han endelig dukker opp og spør respons sulten, hun viderekoblet hennes øyne, men øynene er satt på, tar notater av pasienten og svarene å være interessert og vil sende en med nyheten om sin egen stat. Sakte passerer timer, dager, og rommet fylles med nye leietakere. Det kommer en kvinne hvis mann sprayet med alkohol og deretter sette den på ilden han hadde funnet i seng med en annen. Han var alvorlig, fordi deres private deler, tilsynelatende ikke så edel, ble svidd, er stekt buk. Da de var hennes slektinger, skyldte alt på ham, og vice versa. Grunnene gitt stemmer plage ham for mye, og han hevet en slik hodepine og selv sverger at når han besøkte, så han dem der sammen å elske ansikter. Irritert på hjertet, var glad da de marsjerte. Det er en pratsom pasient som insisterer på å snakke hele dagen. Ikke motta besøk, galicisk: i Galicia er hans kone og familie vil snart være med dem fordi de kommer til å bli utladet. Han dekkene aldri å jobbe ut med en enhet som inneholder fargede baller. "Du må også øve mye før du får tak høyt over den røde ballen." Ingen gaten eller sove eller hvile eller rasteplasser. Den mannen røyker om natten: grillet ser sigarett gløder i mørket. Violet forsikrer ham om at piloten aldri slår av TV.

Han har vært innlagt flere dager, vil de bli tjue, og en sønn senere sa han ville be sin overføring fra Albacete: All denne tiden de har tilbrakt borte fra hjemmet i konstant reise og alt er forlatt. Det har vært det verste, og kan reise. Pasienten virket ikke dårlig fordi, selv om det ikke er bra, er villig til å forlate denne verden i panikk. Hans kone vil komme med det. I utgangspunktet nektet sykehuset direktøren fordi den anses risiko involvert, men ved insistering av barna, gå på to forhold: har at overføringen gjøres gjennom kontrollerte mobile enhet og mottakersiden sykehuset tilstrekkelig fasiliteter. De hadde allerede gjort avtaler med Zamora Medical Center, og når du sjekker, direktøren ga sin godkjenning. De ville forlate neste morgen.

Ventetiden var lang, da han forberedte for forsendelse av midt på ettermiddagen. De tar på båren i ambulansen for å installere den i hallen og se den legen som behandler deg går til en annen og gjør levering av legemidler som skal leveres på turen, og tidsplanen for gjennomføring av hver enkelt. Pasienten, oppmerksom, mentale notater. Legen sier farvel, introduserer en annen ung, skjegglose, som aldri har sett, og som legen merke til en gest av overraskelse, og han forklarer at han har instruert. Takk for din omsorg til i dag, og lover å komme tilbake en dag for å utvide dem til andre. Ved siden av bordet er deres barn. Spurte hvordan hans mor kommer tilbake. Det vil svare i en bil etter ambulansen tilbake.

Reisetiden mellom endeløse uhell. Smerten er produsert av kontinuerlig bevegelse av båren humper i veien, det er forferdelig: at enhet er vanskelig fjærer eller han er i svært dårlig forfatning. Reisen er evig: ambulansen må være gammel, altfor treg. Det er også festet til benken i ryggen kupé, alene: andre deler cab driver. Enten på grunn av

støt eller gjør noen merkelige bevegelser fordi det er sant at serum kort tid etter nålen ut venen, og bekymret, ring legen din. Dette, hvor mye innsats han ikke komme tilbake til sted. Det rookie utarbeidet i måneden der leger ta ferie. Det er tid for utskifting av medisiner: ja, vil legen prøve, men alle anstrengelser er ubrukelig. De syke, kjeder seg, foreslå at du ikke prøve det mer, når de ankommer Zamora og plassert den i klinikken. Umulig for du noensinne kjøre inn mer karse. De kommer til Madrid, parkerte ambulansen og forlatt alene. Det er varmt og mer i det, har gått til å ha en øl, på ingen hast med å komme tilbake, og det er konsumert. Det er verre uten deres medisiner og mangel på smertestillende øker smerte. Når du endelig kommer og gjenoppta reisen. Det er den endeløse historien: kjenner ruten, ba pasienten om det: Det informerer dem om at de drepte ham fordi de bare forbi Morales de Toro. De ankommer Zamora og be om adressen til klinikken. Live-improvisasjon! Pasienten gir. Når endelig ambulansen kommer, har lenge siden nedtonet.

Ruben forventet. Lenge siden det kom og spurte etter forsinkelsen. I samtalen, trer i heisen, til lyden av hjulene på bære korridorer og sykepleiere og støtte ordre, ikke vite om ambulansen har kommet med sin kone. Når programmet er installert i romslige rom og flyttet oksygenmaske, kateter og nål inn i venen, vasker en sykepleier hele kroppen uten å gi noen omsorg for å se deres intimitet: sphincter sett! Hemmes ved å vise sine kjønnsorganer til fremmede. Hvil i kveld og i morgen, er gjenstand for nye rapporter for posten, vanlig over-stråler og plater. Som sett, en ny lege, nye tester og annerledes eller ikke komme overens med dem, eller mistillit til hvite kollega. De sier at å oppdatere data, men han mener det er bare å gå utenom problemet. I dag, innsamling dag, i morgen, analytisk siste øyeblikk av beslutningen. De kjører dag og kommer potter, som er regningen betaling og sosial trygghet, men ikke ved en tilfeldighet: selskapet gjennom, mens det for ham, bundet og forbrukes med utålmodighet, stopper ikke å tilbringe timer! strekk i århundrer. Med utrolig treg, blir det tydelig forbedring. Tabellen er arrangert for å samle vev spytt og slim, er det farlig å svelge. Det bør drikke rikelig med vann for å myke opp slimhinnen for å fjerne en fast i bronkie. Det bør fylle munnen og puste dypt og rolig: En dag, når man minst ventet det, kommer til lyn skjøt ut en ball etter en litt hoste.

Den utålmodighet av å vente myker når besøk. Utsiden av sengen, hans foreldre er nå, i morgen, en bror som gikk opp i landsbyen der feriedager sammenfallende med august tyrefekting, alltid ved hans side en av hans sønner og alle interesserte i løpet av din helse. En morgen, som avtalt, satt sine fire barn på kanten av sengen, som i stor grad trøstet ham. Etter det øyeblikk de vanlige spørsmålene om hans helse, atmosfæren tynner, er det ubehag som regel anspente stillheten rår angst blir så håndgripelig at du kan kutte med kniv. Ruben, den eldste, ta min hånd fondly på hans egne og på vegne av alle, gjør en suveren innsats, og uten mer, sier han: Tilgi oss, vi har jukset. Mamma er død. Hvor vanskelig for et barn til foreldre rapportere dødsfallet til sin mor! Hva er

umulig å anta! Leger, fortsetter, og rådet ham hvor farlig siden staten. Han døde i ulykken. Men hvis du så henne uten en skramme! Død nakken var brukket, en uheldig slag mot baksiden av setet. Det nye blodet rant kaldt, ble lamslått, ingen tårer av lettelse furer i ansiktet: babyen å drikke i stillhet, huske hvert øyeblikk av hendelsen, vedlikeholdslading av blod rennende nedover nesen og stakk til slipp hjørnene av leppene. Hva så ofte hadde fryktet og foraktet av utenkelig i dag bekrefter det. Hvor, hvor han er begravet? I Fermoselle, i nisje som hun kjøpte for bestemor Transit. Hvorfor er skjebnen så grusom? Nå er hun avhengig av det! Og han, uten å gå til hans begravelse!, Stønn forpint. Tro det, var det alle gråt. Hvem var de? Dine barn, besteforeldre, søsken, Barcelona, foreldre og søsken som fulgte Ramonita fra Albacete, hele landsbyen. Han bare fraværende i det siste farvel! Nå er det bare ensomhet, for ikke å delta tårer. Å Gud, hvordan kan noe være mer håpløs? Hva reserverer jeg?

* * *

Trenger du å dra tidlig og besøke graven til sin kone. Peremptory forpliktelse som er nødvendig, og bare motsetning fire vegger. Lei av å være blant dem. For dagene utfører nå recovery øvelser med fysioterapeuten og gjøre korte turer ved å gi småbarn hallen. Så medisinske utflod fra kraft, slik at du er godt. Selv om legen anbefaler flere dager for en full gjenoppretting, hopper han og forespørsler endelig. Han finner snart seg ned trappen. Ingen bil eller taxi ønsker: den må vise at den er sterk, men gang på gaten, lente seg på armen av hennes barn, merker du at beina er bøyd, og ved ankomst i Santa Clara, krever en bank å hvile et øyeblikk . Mens i Yours og få sympati av en venn først, Revell. Har å overvinne ulykke. Livet går videre. Den ser på folk som går nedover gaten her og der som om ingenting hadde skjedd, uten bekymring på deres ansikter. Det du kanskje ikke har stoppet alt og holde liv normal rytme? Ikke noen skjønner hva som skjer? Alle utenfor ulykke hans, går alle frem og tilbake som om ingenting hadde skjedd, hver nedsenket i hans daglige spasertur. Ingen notater sorg eller sorg noen, men et sorgløst liv uten den minste tilknytning til naboen, kanskje bare forakt. Det gjør vondt i sjelen! Du må være. Livet går videre og du må gjøre om din, gjentok han. Han må leve med entusiasme, og vet at alt i den er ren fantasi som illusjon og elendighet alltid være avhengig av lokale forhold. Han er alene, vandrende i midten av dette tøvet ride, omgitt av støyende mengden av messen, og én mer, overhodet.

A Tramp: Hvis jeg var rik, bor i et hus som godt og Asao.

Hvor rik er å nyte solen på en enkelt dag, og stjernene på natten!

One, født av foten: Hvordan ville jeg tro at jeg var hendt meg!

Du tror du er laget av forskjellige leire enn andre?

En tjener: Hvis jeg var mesteren, ville ha en tusen tjenere mitt hjul.

Med hvor enkelt livet er støttet av noen som er avhengig!

One, var det for ull: Hvis jeg kunne skru tilbake!

Klippet, nå er du bare ligger: du er den rette til å protestere!

En bastard: Å, om fødselen var dobbelt ...

Er du i ditt rette sinn? Er du villig til å lide pangs av en annen fødsel?

En gammel, gjør jeg, med tjue og skjer, det? Jeg fjernet det bailao!

Hvorfor dette ønsket? Animal vanlig! Snuble på den samme steinen!

En bonde: Rainy day: morgen smie, kro senere.

Hvordan vil du tilbringe din ensomhet? ¿Piske en død hest eller druknet i vin?

Hukommelsen: I går, på stranden, oransje med hull.

Hvordan ville du like det nå sin sorte aguachirri smak av lapskaus!

I rykk og napp, uovertruffen kvaler i sjelen, med sitt virvar av minner, gjør det til sitt triste hus. Solo, fire grå vegger venter en lettelse rom gjennom et vindu. Kanskje det en stråle av lys i begynnelsen av den forferdelige natten da spøkelsene går til sengs lei overvelde deg.

Kapittel IV: Descent inn i Hades

"Denne generasjonen er en ond slekt;

ber om et tegn, og vil ikke bli gitt et annet tegn på at tegn på Jona. "

(Luk 11,19)

Hvorfor, Emilio, sover ikke komme? Kanskje minner og tidligere erfaringer, fremtid, viser sterk, overdreven, og gripende tankene dine. Kortpustethet er et tegn på trøbbel og vært trofast lengsel. Kanskje fysisk årsak til søvnløshet din over den dårlige tilstanden av lungene, skadet, ikke ventilert til hundre prosent. Tvil om pusting er ufrivillig handling, refleksjon, og blir styrt fra dypet av minne, eller er det frivillig og styrt hjernen fra et hemmelig sted og fjernkontroll. Sikker på at hvis en natt du glemmer å puste, ville du bli tilgitt død. Gjesping, hyppige og altfor mye tid avlaster deg, er et annet tegn peker årsak og virkning reell status: utilstrekkelig luften når lungene og i blodet til hjernen din er oppbrukt, uten oksygen. Hvis du kunne styre enkelte ufrivillig muskler, som tvinger pusten fortsatt sover, gjør pusteøvelser sakte, beholde luften for å få nok oksygen til kanten av hjernen, kunne styrer dine tanker, eller ingen i det hele tatt. Men det kan ikke være noen mangel på fysiologisk type, men livende redd som utløser frykt for fysiske døden at du har vært så nær, det vil si frykt for å stoppe å puste. Det er svært sannsynlig at den viktigste årsaken til denne frykten, er en skjult okkult kunnskap at døden uunngåelig følger betaling av fordømmelse og skyld. Vær sterk. Det første du bør gjøre er å glemme slike tanker, skadelig og uløst. Du må slutte å tenke. Du må være i stand til å slette alle tanker lærling og få til å sette tankene dine helt tom et par minutter til å sove og dermed få hvile.

Sikkert du vil ikke bli lett fordi det krever stor viljestyrke, maksimal konsentrasjon og gi det tid. Alt dette synes å være mot deg i denne tiden med stor svakhet og hast, da det er kjent at, alltid, mager hund, alle er lopper. Du må trekke styrke til å få en jernvilje, konsentrere dine tanker om ikke å være noe gress og ha mye tålmodighet, du, flyr hvem Tid som sand mellom tærne som barn. Selvoppholdelsesdriften vil stimulere deg i det harde arbeidet du trenger: Ikke gi opp! Slåss, men ikke få og holde liv i evig lys. Gradvis vil du se at du prøver å forme din smak svake krefter er som å prøve å få jern smir stål for sitt kupp hindre sprø obligasjon, sparking katastrofen, er det fortsatt det første skrittet av en god pott, er hemmeligheten skjult i pantry Alkymisten. Før du må gå gjennom det stadiet av falske frykt, umerkelig i begynnelsen og deretter vokse ukontrollert til det ekstreme, og du kan aldri kontrollere sin opprinnelse. Du vil tilbringe store problemer med å oppdage at det som skjer er at en av dine øyevipper børster i folden av arket. Vandre i timevis i endeløse netter cradled i stillhet din hengende øyelokk. Hvis en merkelig støy kommer plutselig, tvinger deg til å trykke

bryteren på lyset, blende dine øyne og, så ingen noe annet enn ensomhet, må du koble din falsk alarm og gå tilbake til forrige tilstand av utmattelse. Med det vi liker ved begynnelsen: stand til å sove uten et eneste øyeblikk. Når du har prøvd alt tenkelig og du har mislyktes i alle dine bestrebelser, har de gått alle mulige prosjekter, selv utenkelig, da i kraft av å kaste brensel på bålet palpate ditt tap og forstå at du virkelig opp, uten en eneste løsning, brennende i peisen før du til slutt ødelegge. Dette er når du har lært å moderate din gale impuls kontroll og innsats motsatte av enkle fyller slapphet. Bare hun vil nå hvile de lengtet etter.

Ett september fredag. Hans barn har belastet det pastoren i Mass Fermoselle etter en måned og varsle foreldrene. Selv om de sier at, gitt hennes tilstand, må hun delta unngå sterke følelser, svarer han at han er fint. Dessuten, hvordan skal ikke være til stede? Så bruker de helgen med besteforeldrene. Besøk kirkegården ved ankomst. Faren går nølende, synker gulvet ved føttene hans. Vi har en nisje uten navn eller brev. Bitter spytt fyller munnen, ettersmak ukjent, surrealistisk smaken. Hun er der. Hjertet blør innvendig, øynene er tørre, men holde marmor åsyn. Igjen og igjen fingrene rørte ved kald stein, deretter vri: det nekter å tro den triste virkeligheten, så sammenvevd, er laget bønn. Stillhet i den levende, døde stillhet. Hvisket bønn på leppene, kuling på toppen av cypress.

Mens alle mener at det ikke har påvirket besøket å unngå å gi signaler om det motsatte, går prosesjonen innsiden. Ikke bare er urolig, men bedrøvet. Ønsker du å motta nattverd i messen og må tilstå. Sterkt behov, ikke en felles bekjennelse, men en helt tom, full, til å innløse sine synder og returnere ønsket fred. En annen ny uro preger hennes overdreven med tanke på tiden som er gått siden siste bekjennelse, og at hensynet må være lang, uttømmende med makt. Det bør bli husket, isolert og synke inn i anger. Er tom tilbedere forlot kirken som rosenkransen, er tungsinn av kvelden spres av krysseren og forventer presten komme og gå inn i en skriftestol. Forlater sakristiet, adresser ham direkte, og sitter på en benk i sentrum av kirken, alene, uten vitner. Det bis bis, som i utgangspunktet forvirrer ham, har makt til å åpne brede ditt hjerte og viser alle elendigheten av sin sjel. Angret, bekjente sine synder åpent og med behovet for noen som er drukning, ser frem til løsningen. Øynene har druknet i tårer, grep hendene ivrige til å svare, komfort, har snakket med en slik vanvidd og repetisjon, at presten, kanskje beveget av medfølelse, å frikjenne ham før han er ferdig. Det er stille et par timer og mer urolig, uforklarlig, spøker han.

Med den massen er mindre enn fredag den freden han lengter for alltid må bruke litt tid etter utgangen av kampen for å helbrede sårene. Fredag var en dårlig smerte, bare følge din lidenskap, da, kort tid etter slutten på messen, må ligge: så mange følelser

sammen ikke har motstått. Han har ikke spist og ingenting verdt omsorg for sin mor. Delirious, tilbringer han resten av ettermiddagen i sengen med konstant uro, uopphørlig. Barna hans bestemte seg for å returnere til Zamora før mørket, aksepterer han villig ikke. Drunk, få i bilen: en følelse av fritt fall, vakuum, fylt med angst i gropen av magen, svimmel og gjør ham klamrer seg til legevakten grep døren, myk notat, inkonsekvent. På veien lukker han øynene. Husk at hvert øyeblikk av ulykken: det er kun med sine tanker stadig svelge munnfuller av nød. Mens tro at de sover, beveger bilen og tar deg til en ny destinasjon usikker. En uendelig om det invaderte å forlate landsbyen. Venstre bak er hennes egen, ledsaget av de døde. Slapp av, sier de. Hvilken er i hans siste og kaldt marmorgulv! Og en viss spørsmål, hatsk, garnityr og håndtak: Hvordan og hva vil erstatte den? Uferdige, unanswerable. Det er umulig å finne! Finne en tapt nåla i høystakken.

Secrets har den sjel som søker å finne årsaken, uten å nå som er låst med syv nøkler, uten å eie noe. Videre, hvis grunnen er skjult fordi verken bevissthet må eksistere, da sjelen er stengt og alle resonnement arken utenkelig. Spøkelsesaktig tåke næring og balanse er ikke bare tull fordi reglene. Hvis det dessuten en feil som hammer treff, er det ikke uvanlig og acorace inwhichthe seg for å unngå eventuelle forstyrrelser, enten selv eller noen andre som kan skjemme hans feil. Enten det løy eller sann hvis, til slutt, er skjult skyld. Uten trofast som en referanse, øker det absurde i trial og konsoliderer et offer for den mest komplette forvrengning, går du var en mann, er du nå bare marionett, uten hode eller føtter styrende opprettholde deg. Det er tilregnelig, aldri vil åpne hemmeligheter av sjelen så godt bevart at virksomheten kle dem feilet, for de mest hensynsløse av feil.

* * *

Når du kommer til å prøve å få ham til sengs Zamora, men motsetter og foretrekker å ligge på en sofa, uten avkledning, frykter at enhver endring vil produsere ny usikkerhet. Jeg har hodepine og mistenker deg den gamle ryggsmertor, hjerterytmor og derfor den gamle depresjon. Lyver, han innkvartert med puter plassert under den slik at du ikke har armlener vanskelig stilling, eller du kan forstyrre. Skjult fra alt som er dårlig og nervøs. Svekker kroppen, sansene av balanse. TV forblir på å underholde deg god tid, men han lukker øynene for å se det forvrengte tallene, hvert punkt på skjermbildet, er torget forvandlet til en annen farge økt tusenvis av ganger. Whispers hører om deres status som kraftig høyttaler og hans beats kan telle én etter én i venen av parietal på hver side av hodet, som å resonere på nettet og i Chamois pute av hype. Den cologne parfyme som fyller huset, negated hun. Dens duft minner luktende lilla blomster fioler hater å ikke vite hva som er hellig. Hennes datter sier at det alltid brukes. Du må spise og drikke, har du ikke spist. Han nekter, tilby å ta deg til tjenesten, dersom du har behov for: hvert barn holder armen, ryggen, presser

svigersønn. Pegote og mørtel helles på bakken bare er hans kropp og hans føtter dratt, uten styrke, med uendelig arbeid, er han beveger seg på, sakte. En følelse av verdighet tråkket går gjennom kroppen hver gang han presser sønnen siste deler. Det er for ham hån, spott. Se i speilet og ser reflektert skiftende ansikter som analyserer unnvikende stille her i sentrum, er han, en fremmed, der, til høyre, hennes datter kledd i svart, noen ganger med luciferin ansikt, noen ganger i tvungen smil og fornærmet svarer med en fremmed: "men, Dad" utover venstre, er sønnen, som han anerkjent som snart nå forvandlet til en velvillig Jesus, og en hanrei Belial, sammen med, Reuben som også står overfor endringer med få minutters mellomrom. Gul galle og urin tilbake i sofaen. Han sitter med hodet i begge hender mens han veier tungt: virkelig fokus på din situasjon. Serve makaroni, som forsøker å spise, men minimum følsomhet, skyv hjørner og falle rett på tallerkenen, innførte han et stykke Mutabar, som er på sine lepper fast til spytt henne, et glass vann til å svelge og oppdager at hver dråpe som passerer deres vev jern ball støt og suppe sølt på gulvet. Det viser helt uvesentlig. Hans ser ham gjennom kjøtt og bein av håndleddet hans og må plukke den opp i luften for å unngå å falle til fortauet. Gjette erta, gir det til Juan Carlos, med alliansen av bryllupet deres. Se hva kroppen din er bare et skjelett av tråder av fire primærfargene i ren stoff, uten annen innblanding, rag lang og løs tråd her i beina, korte og knotted der i barer, skjematisk utforming av robot mann tråddramme, enkle, klare, levende farger. Nei, dette er ikke et resultat av en spent fantasi, fevered, men sansene dine er i ferd med å eksplodere. Alt er så ekte! Håper og forventer at dette marerittet vil ende snart. Det må ha tålmodighet, tålmodighet og shuffle. Fremfor alt, stillhet. Det vil være hans store hemmelighet, holde det for seg selv. Hva ville tjene til å fortelle noen? Hvem ville tro ham? Hva ville de tenke? Vanligvis er det helt crazy. Fra neste rom kommer stemmen tydelig taler om Juan Carlos bekymret Violet: Du må informere Ruben. Hvordan er din far ...!

Kapittel V: Tiltalen

Voldelige vitner ble presentert:

beskyldte meg for ting som ikke engang vet,

grusomt hånte meg.

(Salme 34)

Det er godt å forlate apati ute av drift, slik at åpne steder å fordampe mareritt, å søke nye luft, tenke på enkle ting unnsnippe eksistensielle byrde. Så når Ruben midmorgning bedt om å forlate en tur med ham for Valori, ville lede ham dit med bil, virket det en idé eller perler. Alltid hjulpet av sin sønn, kom til skogen, parkerte til høyre for veien og ta en spasertur. Gå i små skritt, lener seg på armen til barnet. Plus, i en visning av om uavhengighet, er løslatt. Ruben, front, sakte, går han tilbake. Men han forråde sin noen styrker, drar føttene over land over promenaden og en hump høy frukt kolonnen bøyd med en umenneskelig byrde. Parken, tusen ganger besøkes av frodig, det er ukjent og øde sted. Gjennomgangen av hver pakke av skog er mystisk tegn, med sjeldne fugler og uforståelige tegn som, for enhver pris, forsøker Emilio å holde i tankene ikke er det, uansett grunn, vill i labyrinten. Han ser opp og ser sin bror Moses, som drikker øl i en bar i feltet. Han ler skjevt perverse og langvarig brutalitet. Bestem deg for å ignorere og sa brightening og peker:

- Ruben, det er din onkel Moses.

Barnet ditt vil ikke få ham. Konfigurasjoner egne. Frykt funn, ser ned den svingete veien. Ønsker ikke å se flere tall av spøkelser i stangen. Hva hans bror le så mye? Han snart lei av turen stedet for å gi lindring byrde, så han bestemmer seg for å vende tilbake. På den ene siden av veien, ser ham passere, venter på din mor og en bror. Han er anklaget, erte, kalle skamløs fornærme ham, sette ham å føde. Hva er årsaken? Hvordan beskyldte du? Vi forkaste som uren hund. Selv min egen mor gjør! Det er så rart! Men alt er ikke til å gå galt. Må ha alvorlige grunner som er holdt som godt. Og så mystisk at, til tross for iherdige anstrengelser, ikke gjette. Dine analytiske sinn er alltid så hjelpeløs nå, og posisjonen til sin egen sjø av uforståelig, er det umulig å dekryptere eller slutte. En alvorlig skyld, ukjente og gigantiske øker til uendelig proporsjoner til tider, slik at fullstendig overwhelms ditt vesen. Finne ingen grunn til å forkaste det, bare finne en vei ut: gå av. I sin sjel ydmykhet og ender hekker i den, som et siste tilfluktssted, teppe. Cree vil betale høy pris snart, i løpet av bare kompost, heller enn ignorert. Han har før ham en vanskelig situasjon, umiddelbar, løses personlig, raskt, nøyaktig, der staten er mest prekær. Hans minkende krefter, kan de

holde ut?

Sakte, over timer, er ideen om skyld tar form på ubestemt tid. Som den generelle fysiske og mentale slingre er nå de absolutte grenser, er sansene utløst og alle kontroll er borte. Forgjeves forsøk på å bruke lureri grunn, før en tusen ganger gyldig: dette uunngåelig mislykkes. I fortvilelse og hjelpeløshet, sluppet løs formidable, forferdelig storm. Begynn svever skyer av bomull villedende, deretter overskyet himmel og en fin tåke ser ut som gjennomsyrrer til beinet, du vil uanfektet regnet avtar, men regn vokser og finner ikke noe sted for ly, stormen raser, blir i storm, kommer en torden storm raser og legge frykten: coxless båten er i drift og flodbølger, ødelegger løypa. Og uten et minimum livline! I stedet for strand, klipper, bratte rev venter på deg: båten vil ikke være eller tabeller. Hvem hadde en livline! I horisonten er ikke et pust av lys. Den voldsom orkan, ivrige etter å blåse lungene, håper alle sine varme og lar iskrem, suger han på midten av hele hans gigantiske kjegle, trakk han, ute av stand til å løse noe, rundt og rundt på de sprø omdreininger på vortex som tørre blad hyped av sjansen for vind. Suspendert i luften, i sentrum av syklonen, hvordan holde føttene? Midt i vertigo, hvor du målet? Dras og offer for en slik vortex, hvor du finner grep? Lastet opp raskt og meget høy, også. Jo større fall!

Kapittel VI: Resurrection!

Alle lys plager deg, foretrekker mørket. Motsatte, på TV, uten pause, fortsetter sin programmering, crazy, full av forvrengninger forskjellig i hver og en av linjene på skjermen slik at selv de fargene skje for å være ute av fase. Øynene lukket, plasserer hånden din på pannen hans. Bli isolert, hver gang å fokusere på hva du skal gjøre for å unngå feil. Men stolen er myk og ertesuppe sted å bosette sine sanser og røre det. Forventet tid, din verste fiende, er oppbrukt. Trenger du å raskt utelukke falske resultater og raskt finne den virkelige løsningen, men, uanfektet, klokken fem meter kort av hodet hans, bemerket panisk tikker. Risiko har å dykke inn i det ukjente hav dypet av hans sinn, for at ikke en overdreven frykt for hans siste time myr deres grunn, og vil, som det er kjent at denne pakken er djevelens favoritt og hun nikker hennes falske og ekte løgner. Likevel, ikke mistenker at hvalen av Jonah er klar til å svelge og oppløse den i sitt hjerte som mat er enkel, sparsommelig. Tror ikke at i en slik situasjon, er det umulig å løse på grunn av sin status, søvnløse netter og senere konsekvenser. Bare ønsker å unnsnippe mareritt som er fanget mellom labbene, ser på hvert øyeblikk utgangen momentan fly raskt fremover. Da blir det tid til å utforske andre muligheter. Det vil ikke overgi seg uten kamp. Selv om lite krefter igjen, brenne

kampene, motstand på alle kostnader. Plassert i stolen, mener at den første er den dosen. Den drøfter ikke immaterialitet av kroppen din, eller det er allerede i tankene. På dette punktet analyserer ikke hvorvidt eller ikke skyldig, bare akseptere skylden, uten mer. Viktigste virksomhet er helt oppslukt ham, trenger en rask løsning. Hva blir utfallet av rettssaken etter hans død? Det må være fordi det er i et fremmed sted spesiell. Dermed han grunner: selskaper ikke har, så det er hans sjel som er fengslet der, lider forferdelig. Som en helt ukjent som var den setningen, ligger hennes sorg i usikkerheten i naturen på stedet. Hvis elendighet er et helvete, ingen løsning, men hvis, ved en tilfeldighet, var skjærsilden, så ville han bli frelst, er slik deres frykt for at ikke bryr seg altfor mye tid du kan bo i det. Spille russisk rulett med seks-shooter revolver lastet med tre kuler, kule ja, ingen kule, å risikere en evighet. Der hammer innvirkning? Så mye som er fast bestemt på å finne ut hvor det er, mislykkes det fordi de to statene har til felles ufattelige lidelser av sjelen. Og, hvordan fangen lider! Nå oppmerksom på at kroppen din har et bestemt sted uvesentlig. Han er bundet på hender og føtter til eksentriske hjul, spinning ustanselig, er tiltrukket av noe usynlig, som magnet, akkurat der hodet støtter. Når hjulet bort, opplever lettelse da det gir tid til å fylle lungene forkrøplet, men når det blir tettere til merket fatal, er smertene verre, sakte, gradvis, til det blir utholdelig, slik at det er umulig eller puste. Som din hastighet er aldri den samme, kan lengden på tidspunktet for hver passering ikke forutsies, fordi noen ganger bremses opp og andre hastigheten øker og ikke gitt et minimum pause. Hvis hver ny vending smerten mening rister ham, er skaden livredd fordi han vet at i skam, aldri se Guds ansikt og aldri bli gjenforent med sin kjære kone lengtet å feire sin gygne bryllup.

Åpne øynene dine, markerer ser på klokka på veggen de ti. Han må tåle. Merknader til tilfeldighetene til enheten som er fortøyd. Er syklisk, som klokke. Det nestles på puten, får du abort og fødsel smerter sammen. Første. Gud, drukning, det dødskamp! Deretter hundre. Se tilbake på klokka: løp et minutt. Endless minutt! Kanskje dette forferdelig, du aldri slutt? Blant sukk og sukk, tilbringe evigheten. Og så liten styrke overdøve! Sakte over tid og den nådeløse tredemølle av smerte og kvelning fortsetter, tilbakestill ikke tillater den minste kraft. Er oppbrukt, må gi opp alt håp. Er det ikke tid til å påberope. Til slutt innser at deres tid er gått, har klokken tilbrakt hele sin arena. Knowing stor synder, hvordan vil du tør å tigge? Og hvem andre? Har Forløser? Nå! Og fra her? Det er ikke mulig, som er godt og virkelig døde! Aldri finne en løsning. Eller, kanskje, ja. Variabelen intensitet at brann uslokkelig innvilget en ny tråd av håp. Sannsynligvis, deres status og bo i dette stedet er ikke entydige. Men for å snu? Hvem stoler så viktig sak? Hvis toppen ikke be om hjelp, dømte de du tør!, Det er bare de helliges samfunn, som tross alt godt og menn som ham. De er de siste bordet, setter hun sin tillit, mild, endelig. Men over tid, uten pusterom, uforstyrrelige, smerten utholdelig, tortur fortsetter, årsaken rømming og hele settet er ingenting kommer. Du kan ikke mer. Definitivt forlatt, overga seg. Avgrunnen vil velkommen, for sikkert.

Det når ikke det minste pust, blod, og vil være borte så mye å utnytte hans årer, flykter han den siste glimt av håp i hans medtatte høyre: eneste sjanse er fortsatt usikkert. Ingen kan si at kjempet helt til slutt, selv det umulige. Men du kan ikke over, kaste inn håndkleet. Endelig, har kampen vært forgjeves. Det er alt over. Det er hva Gud vil!

Faktisk kan ingen si at du har overgitt seg uten kamp, da det kom til et hode. Begge ønsket å binde tauet, og sterk, du er ute av tau, nå kan jeg ikke løse. En jevn, entall slag utkjempet krigen med din spesielle strategier uten å observere, eller forakt, som var ulik kamp mellom ulike mestere. I feltet gjorde deg falske ære, kjempe ansikt til ansikt ekte mester, utstyrt med hurtig lader og din beste våpen mot mesteren av kluten, motstår nebb og klør for å beseire, og vanvidd starter kampen, glemmer at de grunnleggende element: Føttene hans var begravet i sand inkonsekvent. På den ene siden, den Allmektige, den ene, de små, etterbehandling, dine på den andre. Du har alltid så cerebral, skulle ha forutsett resultatet: klærne er fillete, dine obligasjoner brutt, dekket med sår og blødninger, enkel søppel ved hans føtter, og bedende. Hans høyre hånd holder tveegget sverd som glitrende lyn, klar til å skjære hodet som en belønning for krigerske skjold armene, tull. Underdanig, stolte nakken lavt før, venter bare blåse nakken, om finalen: det vil utslette dere. Umulig at det kunne være en annen slutt.

Vet ikke hvor mye tid som har gått i utførelsen, i kvelende vente, fordi som sola steg. Se på klokka på veggen: de syv på søndag, etter en måned av en annen død. Olga Viza gir tidlig morgen nyheter. Den ser på TV, og sjokket er enorm fordi de ser og hører perfekt. Nå lyder, ord og musikk kan høres uten forvrengning, skjermen fargene er skarpe og utstillingen, dens konturer er innrammet, ikke se noe galt, alt er ryddig og trofast refleksjon av hverdag og virkelighet. Med betenkeligheter, først se hendene, så kroppen hans: som ved et trylleslag, har fått tilbake sin normale utseende. Se på rommet: det er som før, er alt på plass. Han står opp, er fortsatt svak. Engstelig, gå til badet, reflekterer speilet ansiktet. Verken erkjenner: må være til gamle, gamle. Ikke liker det og bestemmer seg for å barbere skjegget han hadde i flere tiår krøllete. Endring i utseende. I mellomtiden står Violet, som har hørt, skremt, først gjenkjenner ham ikke og spør om noe skjer. Han svarer at er greit. Hun forteller at i går kveld da han forlot, virket han dypt i søvn som tar tre dager veldig rart, ikke gjenkjenner noen: de var alle veldig bekymret. For å vise at nok er nok, spør vekten og dens allianse. De våkner opp og går glipp krysser seg selv og ber meg om å forklare hvorfor. Vel ville glede dem, men unnlater å forklare hva som har skjedd i løpet av de tre dagene. Hva skjedde den kvelden, og spesielt, og i nærheten av daggry, hvem kan beskrive det? Nei, ikke at det har vært en merkelig ondt varsel. Deretter understreker: Det var et utrolig mirakel! Er i sikte, er klar.

Acid ut av mørk og dyster avgrunn det shadowless lyset av daggry var som tilbake i verden fra de mest rabiante undergang, full av usikkerhet, en viktig sikkerhet gjenvekst av en ukjent lyse håpefull. Motivet eller grunn ikke var i stand til å finne det så mye han prøvde, men fant ut at, på samme måte som natts søvn er den oppvåkningen av en ny dag, for hver mørke avgrunn i stummende mørke om natten gir oss en ny daggry av lys, og konkluderte med at det er lurt å benytte anledningen, kanskje unik, ikke er at mørket ikke vil re-wrap og la ham vende tilbake.

Sannelig Guds veier er uransakelige. Herre over død og liv, når du ønsker å skade oss eller kurere oss, steg vi inn i avgrunnen dyp eller hever oss til den høyeste toppen, og alle uten grunn for å nå våre stakkars grunn. Men grunner nødt til å gjøre hva han gjør. Kanskje metoden av sin visdom til de fattige dødelige handling består for det første at den uttrykker en frykt for Gud for sine onde gjerninger, hvorav hans samvittighet anklager ham, så du følger et vendepunkt som forvandles til frykt frykt ukuelig mindre hørt av dommeren og dermed til å gi sikre evig fortapelse, utilgjengelig, rett og sant, da mann, fratatt alle personlige innbilskehet de mislyktes i sine forsøk på å finne løsningen selv, siden det ikke var en annen ressurs, bestemmer seg for å komme i hendene på Skaperen, og til slutt, behagelig opplyst i møte med lyset, gjenforening, endelig, den freden seg borte fra enhver form for frykt.

Du har vært i tarmen din, om enn i en mindre, hvilke konsekvenser som følger den onde synd, bare dine synder. Hvis de har lidd bare din, har du å lure, for menneskenes synder, for alle, Herren kommer dråper, ingen svette, men blod for hver av dine porer? Se selv utgjorde den mest foraktelige skitt. Men merk også: inntil betaling er garvet med frost om vinteren og varme er dermed forvandlet til nytt liv. Forventet, overhengende, at en rettferdig sverd skive hodet. Men se, Herren, O søt, ubeskrivelig rart!, The Mighty, den seiersæle kommer til en fiende, tar du det med ømhet i hans kjærlige armer venn, kjærlig rene svetten av ansiktet ditt, riste støv med kjærlighet klærne dine, du opp og kjærtegn, som et barn. Er det noen som kan forstå så mye nåde og barmhjertighet? Wanted pålitelig skilt, lys som lyse opp veien noe av livet ditt. Det du har det! Har du fortsatt tro på at lykken smiler til deg fordi du har berørt de dypeste mysterier død og liv, helvete og herlighet? Tror ikke at alle åpenbare dem, eller gi deg for dine pene ansiktet: Noen ønsker å vise dem til dere, for dere i høy aktelse. Du må gjenkjenne, forstå dens mening, fri og handle deretter. Visiona dine skritt forferdelig natt, minnet hver gang du trodde din død, må du huske din tilstand, husker nedstigning i avgrunnen, den tortur led, utmattet og din ånd helvete du var avvist. Så se nøye på denne morgenen: når armaturer av stjernene slutte å bli tydelig i det blå hvelv, det er en tid da verden er farget iridescence utenkelig som ankomsten av det første lys av morgengry vekker verden apati av nattens mørke. Nei, absolutt ikke. Dette er ingen tid til å stoppe opp og tenke på å gjøre arbeidet med å forstå det motsatte, er timen for følelsen, å åpne brede hjertet og nå innerste hjørnet gjør fibre mer delikat finnene

uten stans. Det er på tide å takke og kjærlighet uten grenser. Desperate for forferdelige natten, samlet en rekke ulykker puls gjennom hele livet kjedelig, aldri mistanke om at, i likhet med frø må dø slik at den kan bære frukt, kunne klarhet i rett tid, avgjørende: Når med ankomsten av lysstrålen of the Sun ødelegger mørket, livet kommer, bustles og oppfordret alle på samme måte som våren knopper briste. Det er at nettopp det, instant awesome, herlig, når det uutsigelige gave, dukket balsam av tro som sparer, stråle av lys egentlig ikke vet hvordan å montere kaoset av hele denne verden. Tune øret. At du har opplevd, alt som daggry, fantastiske og uforståelig samtidig, alle sammen, mystiske, utenkelige, er ikke den lykkeligste antyder at vitne morgen århundrer? Kom deg ut av stillheten din, glede, syng lovsanger, rope av all din makt og hele din sjel: Resurresit! Halleluja! Halleluja! Som et annet Lazarus, Kristus vil rope: Alma, Salt av graven! En ut! Live!

Kapittel VII: Live din nå

Barna diskuterte seg imellom om at denne freden kan være midlertidig, så du må være overbevist om å evakuere legebeseøk og langvarig behandling foreskrevet for å oppnå full restitusjon. Men han ser ikke ut til å fungere.

- Verken de eller jeg stoler på godhet concoctions at jeg vil foreskrive: best å la naturen gå sin gang.
- Det ville være klokt å rådføre seg med praktiske strekking av sener og lignende, fordi, til slutt, du er anspent, gjentar du.
- Du vet jeg alltid skeptisk til healere og sin kunst.
- Hva om det onde øyet? Hva noen som elsker deg galt? Besøk på et medium er løst.
- Hekseri og trolldom, som i middelalderen, ikke!
- En venn av meg, Dr. indremedisiner, bare reseptbelagte medisiner urter og eksotisk. Det homeopat og har mange kunder og berømmelse, minner Ruben påståelig.
- For testing, er ingenting tapt, mens andre insisterer godkjenning.

Så tung at barna blir satt endelig condescends. Vel, hva sier du vel, selvfølgelig ikke. Når ledsaget av Ruben, tar en tur rettet å konsultere lege, landet og dets jord

venirseles vises over de smale gatene, tilstøtende bygninger ham surround og føler at når som helst å kollapse på ham i hans vandrende det mørke smug. Når de ankommer huset, inn i portalen og klatre en stige der, ved å sette føttene senkingen hver av sine skritt som når du bøye bena nummen og ikke finne støtte. De tilbringer en landing og tilgang til heis. Dette, i stedet for stigende, virker det gale ned til kjelleren, som aldri kommer, mens en følelse av angst han stiger til magen. Den følelsen av svimmelhet er forverret når det stopper med en dunk og gjør ham svelge. De går inn legens kontor, ung, briller som ser dypt. Spør om familiens historie, personlige og hvordan han kom til denne situasjonen. Skriv ned alt, se en spesiell Formulary inneholder oppføringer for samsvarende med svarene som kommer fram i intervjuet. Til slutt sier at forbedringen vil komme, men presis tid: først ikke merke til og det vil kreve tålmodighet. Må be om en medisinsk apotek eksotisk, må bestille Av: blomst eller rose Betlehem, bestående av små hvite baller til å bryte under tungen: Etter en måned har å gå tilbake for å se forbedring, og vil gi råd om behandling har for å endre. Når de går ut, ser faren for å bli bedre og barnet fremdeles wears noen strappy sandaler, hva en tilfeldighet, lik de som brukes til Jerusalem Jesus Kristus.

Det skjedde akkurat som legen hadde forutsett: forbedringen var tregt, måtte gjenta behandlingen med ekstra doser av Betlehem rose, men fjernere. Som et par måneder passerer og forbedring var mindre med den hastigheten han trengte, ble lei og sluttet å ta dem. Han visste ikke om kuler av Rose of Betlehem hadde gjort noe godt eller var det tid før det leges den uhelbredelige sår.

Alma, hva dette beklager stat? Hva overvelder deg? Stilleste Hvorfor ikke? Hva er dine tanker? Har du skylden for hennes død? Jeg vet: at du ikke følger din vei, stopper du prøver å parkere på skulderen av veien og ulykken skjedde. Husk at du har sluttet å kjøre, erkjenner samtidig at verken for lite eller styrte alt og alt skjedde som det var besluttet. Så, når han ville, når du sender inn, kom til deg, anerkjente blomsten, ikke din, jo mer frisk og blomstrende i hagen din, og skjæring, stiger på vinger og glad, tok han henne . Kan det bli bedre skjebne? Selvfølgelig, du har ingen sikkerhet, nåværende oppholdssted ukjent, du føler deg skyldig hvis det av en mulig dødelig, ble dømt og ønsker å gjøre det umulig for henne og for deg. Har du ser, hvis for manglende omsorg på reisen din, så vel som hans død, bare på grunn av dere, hadde det verste som skjedde? Stadig spørsmål hvorfor: «Min kone, hvor er du?». Et tusen ganger brannen, lengsel, alpinanlegg han til tusen måter å finne bestemmelsesstedet uten respons og som bare tjener til å ta bort drømmen. Dårlig lure. Du, har du alltid hatt et svar for alt som ikke finner et svar du ikke vet at du kan tilby. Vet du ikke skjebnen til den du ringer kjæreste avtaler med sin eier, som også er kjærlighet? Kan du gi bedre mansion? Du, som alltid, mislyktes, ikke Ham Hun er i godt selskap. Dette inkluderer deg.

Husker dere ikke at du fikk så tung at til sist ga du forstår din skjebne? Hvis du har selv vært så heldig at din kjære drøm å gi deg sin kjærlige milde kysse farvel og fortalte deg at du har "andre bolig", stigende spir av røyk som smitter av! Borte, så du ubrukkelig spøkelser som holder deg fra å sove og likevel være ditt kors og vite at de er, ikke motstå, går gjennom ildprøven med dem, juble og går med hans minne. Ikke kast bort energi. Prøv, som struts, avlede dårlig oppmerksomhet og selv prøve å lære å ikke tenke. Du vet: det er ikke lovlig å glemme. Selv å bli helt blank ditt sinn, alltid anløpe tåken av usikkerhet som styrer skjebnene til mannen og forsøker å hindre søvn og hvile. Hva disse enestående innsats for å ønske å styre alt? Hvis verken du eier en eneste celle i hjernen din, hvordan kan du være herre over tankene dine? Hvor lenge vil du bo i denne tilstanden? La tiden gå, at han er en motgift til smerte og sorg. Husk at når det regnet, sluttet det å regne, bare tålmodighet i lidelse sårene leges. I tillegg har du nå for deg hele tiden i verden. Du får bare å møte ham. Han vil gi deg all den fred som du trenger.

Men pensjonert, uten glede, uten noe å gjøre, hvordan du skal fylle gapende tomrommet tid på rømmen mellom fingrene? I konstant roing i stormfullt hav, kontinuerlig rotasjon og virvel uendelig dratt inn i banen uten mål, er hvordan du kommer til å bryte og ødelegge web sprø tanker? Du kan forlate reiser den vide verden, med besøk til andre steder, møte andre mennesker. Men, akk! støtte personalet en gang der, er du mangler. Er nødvendig, innebygd i tumult av ansikter, alltid reise alene, og ikke tilfredsstill deg eller noe løst. Alltid pragmatiker, er det på tide å legge blomster på graven til din kone, men du sjekke snart visner, eller tenne et lys i hans minne fattige, men se hans brennende veke forbruker voks røyken spiraler forgjeves: for mer erstatte det vil aldri bli kjent med deg har møtt målet ditt, men minst holde liv i minnet ditt. Kanskje er det du trenger besluttsomhet og frykten for en annen tragedie kompleksbundet deg. Forny ditt liv ved å hoppe barrierene som omgir deg. Du må ha en ny bil som vil forenkle dine reiser. Sittende i den, men ser tusen ganger setet ved siden av håp om å finne ansiktet til din kjære, vil du aldri, ikke engang høres den samme gamle sangene som oppstår fra kassetten. Atmosfæren inne, før du fyller med skarpe toner og helligdager, har blitt et kongedømme sinus dø full av basslyder full av melankoli. Siden ingenting forblir like. Verken selv. Fra nå av vil hans minne besøke deg i hvert øyeblikk og det vil være umulig å leve uten den. Men livet er gjort hver dag, lever i minnet. Leve **med** minnene dine gi deg sublime øyeblikk av fortid kjærlighet, fred i nåtid og varig fred for fremtiden. Men ta ikke feil, ikke leve i minnet: vanligvis bare finnes spindelvev og skygger nye å mate spøkelser fra fortiden og uten en positiv verdi.

Reise, reise til Catalonia. Besøk din foreldre i Sabadell. La dem sine siste dager utholdelig. Din mor, lammet, rullestol brent av eksplosjonen av gass og butan flaske blåse infarkt, oppfordrer til kjærtegner av hans barn, og du er størst. De fattige sansene

og slutten av sine dager. Du har ikke tilgang til sine ønsker for rundt landsbyen, landet for hans fødsel, hun trenger spesiell omsorg, og mekanisk utstyr trengte mer enn én person for oppmerksomheten, og du er alene. Heller ikke kan det være skilt fra sin mann klamrer seg til livet for ham og din fars hender er festet limpet-lignende til henne hver time på dagen, venter tålmodig, sitter i lenestoler, sammen. Din fars liv languishes og dør i stillhet som en brennende lampe olje hvor det ender. Hva kan du gjøre hvis du kysse henne tårer og undertrykke din roper i ditt nærvær? Kan du gi dem håp? Til slutt vil foreldrene dine dø, vil deres skjebne: de var født til å leve og dø i selskapet sammen, og at de gjør. Og likevel, hvor kort var livet ditt! Jeg vet at du tror på det negative: Er det alt hun har å være en dårlig hukommelse et bilde innrammet i gult? Du vil dekke flekken med den doble død to, godt du kjenner den tid, den beste tyven, som satte dem i dine hender i går, i dag jeg tar den av, uten medfølelse. Alt du trodde du og, lite som du forlot!

Du er åtte barn, har fire barn og flere barnebarn. Visste du klage? Du har å velge mellom. Nå tilbringer litt tid med denne broren, i morgen med de andre, de alle tilbyr. Det er sant at alle har sin levemåte, husarbeid, og du vil hele tiden henvist til hjørnet av et soverom i huset sitt, men det kommer ned til å lære å leve sammen. Du kan besøke dine barn og barnebarn å finne trøst. Nå en, så en annen. Men husk at hver har til å bygge sitt liv og at besøket skal være tid-klok, som fersk frukt, fordi du vet at fisk stinker etter åtte dager. Vær realistisk. Du må leve og la leve, omgitt av sine kjære, i nær avstand, i en verden av ensomhet. Selv smertefullt, må du lære å gi slipp på vedlegg, som er ballast. Du må leve med minnene og bro til deg. Kun livet er læring workshop: du gi råd, kompetanse og hjelp. De mistet sin mor og fra i dag må du være for dem mor og far. Du, nå, uten far eller mor eller kone for å støtte deg, må du være hjelp og støtte av alle. Ikke bare klare seg selv, men krystalliserer din stein arenaer trygt for familien din. Du tror livet ditt er ikke verdt noe, men hun er alt du trenger: flaske skjult i levende essenser. Din fortid og din fremtid er vedlagt i den. Hvis du mediterer i linjene som skisserer historien din, sikkert du skal frembringe noen gode.

* * *

Husk du er aldri alene, er at noen våker over deg. Husker du turen til Valladolid, en julaften? Juan Carlos kjørte var mørk, med tåke og alle på veien i en hast for å komme til din destinasjon. Gå opp bakken av Toro, en bil som jeg kalte trinn. Da jeg var foran, plutselig, krysser en vill hest fra stien til venstre for veien, den i rett vinkel, uten rytter, til tross for deres innsats for å hindre det. Alt skjedde så fort at Juan Carlos kunne bare skilles til høyre, hoppet hesten over ryggen på bilen og kjørte bilen reiser bak. Nyheten kom på morgenen nyhetene dagen etter en mann døde som følge av slaget mottatt av en hest. Har du ikke se? Det er hvis det er sant: Selv om du vil ha noen som er permanent våken, for deg.

Valladolid er lagkamerater vil si en masse for kona hans og i hans minne. Alle elsket henne og gråte. For interne viktig plikt til tross for sine fysiske og psykiske. Immaculate følger barnet. Messen foregår på formiddagen i slutten av september ved kirken ligger nær skolen Picavea Macias, i St. Peter the Apostle. På exit, kondolanser, minner levende, kom tårene. Alle kommer og omgir deg med hilsener. Klapper, håndtrykk, klemmer eller kyss. Hver klapp på skulderen nærmere du, hver gang en litt mer, i kulde og plagsom virkelighet med hvert håndtrykk, svelge du din bitterhet bite ved bitt, sporer hver klem intime minner, komprimert jeg hjertet og åpner slusene okkludert øynene, kommer hver kysse innpakket i et tips:! trekke seg, en ekte skam, går livet på! Hvor mange drikker den samme koppen?

Disse øyeblikkene du ønsker å glemme, men etter en stund, du har en av deres spillere veldig mye på hjertet for minnet er den beste balsam å helbrede sår. Hvordan kan vi ikke være takknemlig at Doña Emilia, inspektøren forlater kontoroppgaver, tilnærminger og sørger? Hvordan kan vi glemme den omfavnelsen av Elizabeth, parvula, svømmer i tårer hverandre? Eller kiss of Victoria, spesialundervisning, i ord som trøst sjelen, for han sier det er på tide å be for Angelita, fra himmelen alltid hun våker over sine barn og meg. Eller de av Julia, i sukk av sorg: Hvis du visste at engelen er borte! Hvordan kan du glemme slike mennesker, og vil vibrere på et slikt øyeblikk? I kontrast, falters minne når du har tatt opp noe falskt eller annen grunn ikke ønsker å beholde. En annen parvula, og ikke vet hvorfor det aldri var min kopp te. Ditt navn og nå kommer til tankene. Faktum er at i en slik situasjon, praksis, fortalte meg at det å være pensjonert ville bruke tiden i sosialt arbeid, besøke de syke eller noe og at det var mange Onges formål. Jeg prøvde å skjule en grimase av avsmak for å ville kjøre mitt liv siden min tilstand, på det tidspunktet!, Og sinne kastet styret i sac av glemsel. Julia, sekretæren, som en side, ga meg en klokke gravert: minnet om følgesvennene av min avskjedsfest, under omstendighetene, aldri kom til å realiseres. Emilio, tørker en tåre ustoppelig med pekefingeren på hånden hans, mistenker han: dere er mange ting å se på så kort tid å leve!

Er vanlig å si at den gamle, Rådet, som vil tjene nyttig i daglig praksis fordi situasjoner ligner du bor, lenge siden han passerte dem og valgt. Og det er den faktiske opplevelsen som du tror bare fordi det er ditt, og veldig personlig, det er egentlig en ganske generell og nyter eller lider av mange av dine jevnaldrende, din egen tid, men inntil da du aldri har lagt merke til. Akkurat som hver situasjon skattlagt på erindringen sine i rent bord av individuell hukommelse, felles for alle, oppleves av etterfølgende generasjoner, er konsolidert i standard og til slutt blir en del av menneskehetens felles arv. Den gamle mannen, for år, og ingenting vil være gammel, men alltid i din hukommelse bord elefant.

Nei, det er uvanlig at du følger råd av noen ansett mindreverdige. Hvem har du i

sokkelen, trenger du ikke finner feil i den. Hvis det bare å etterligne hans dyder, vi fortsatt betingelsesløst, noen ganger ved å løfte, støvsuging opp omfanget av verdiene du har smidd og oppdaget i ham som i sammenligning med din idol, og alle kostnader, ønsker ikke annet enn ut undervurdert i sammenligning. Målet du må oppnå det ha pålagt, og forbedring. Mindre tid til å tenke tilbake og komme over det: aldri var idealet om målet ditt. Derfor er det veldig merkelig å holde i minnet mitt, eller som et vagt minne, ordene uttalt av at partneren som de var som bidrar til å glemme, og i hvilken sammenheng de fant sted. Ekte fjerner all angst og ensomhet dyp brønn hvor de bor og fra midten av swirl, ser frem til å lene seg fast grep. Så viktig og nødvendig er at du hånden din fiende, ofrecértelo, en assyrisk du varmt jern.

* * *

Det må gå ut, få distraheret, uansett hva. Søk selskapet av utenforstående og deres samtale å bryte monotonien og stillhet timer, men ingenting kommer i deres kamp mot drukkskap føles opp trappene av Casino eller prøve å spille av dominobrikker. Av ansiktene og holdningen til gamle venner får hjelp ekstremt sakte. På denne måten vil kreve lang tid vil ikke bli beregnet. Så husk råd fra Caty, de glemte parvula, men vet ikke hvor de skal gå å kontakte en av sosial organisasjon. Kanskje pastor i Cristo Rey, der han går til kirken, kan jeg rapportere. Han snur forvirret, ønsker å gjøre noe og ikke vet hvorfor. Presten forteller deg som kan hjelpe i arbeidet for Caritas prestegjeld som en del av gruppen. Access, er sammenkoblet med en annen enkemann, besøk hjemmene til trengende og kjenner solidaritet av arbeidet. Mens det, sier hans partner vil hjelpe noen kurs som formidles i San Torcuato, katekesen, på kveldene, som oppmuntrer og følger deg. Sett beklager, det er november, forlater sent og kirken er langt unna. Den samme vennen forteller deg at i Kristus Kongen også vil gi. Bestemmer han vil gå til Kristus Kongen. Det er nærmere hjemme hvis du er sent.

Et par dager som begynte katekesen. Der spør ingen hvorfor du kommer hit. Det begynner en ny Neocatechumenal Way i flere etapper. Initierer, er vanlige folk som deg, underviste. De sier at noen har mer enn tjue år på veien som begynte i Madrid en viss Kiko Arguello. Diskuter Bibelen avlesninger og gi personlige ekko. Det er godt og har godkjenning av Kirken. De prøver å konseptet allerede kjent, så det vil være å se hva som er hva. I alle fall, om ikke overbevist, ta tid til å gå og forlate den, starte et nytt søk.

Ingen forklaringer var kateketer som rammet ham, men tekstene til sangene som knuses med sine gitarer. Seem komponert spesielt for ham og kaller ham, velkommen ham i sin nød og berolige. Vet noe ivrig venter sublime, han, som for lengst mistet alt

håp. Talks gitt av kateketer har vært årsaken til endringen, da innholdet allerede visste for lenge siden. De selv sier de er døde og verdiløse. Men her er det en ubeskrivelig følelse. Dette er noe mystisk, spirituelt, som er sangen for klær, myke øyne ser på deg og tenne flammen i mørke sjelen din og går inn døren av håp for nye, myk og øm. Ordet, til tross for at kjente og gjentas hver gang du høres annerledes, ekko stadig søte og overbevisende: de sier at troen har forskjellig effekt på hver, som de sprer frøet: vannet som soaks feltene villmark, faller fra himmelen, alene, rikelig og passende til hvert behov.

I begynnelsen trodde han var engasjert i en illusjon, i hvem nøyaktig håndtere selv, men med tiden sin tvil borte og bestemmer seg for å prøve den veien blir presentert som den eneste og sanne. Så glad for å ha funnet det føles som en sky som er gjennomført på vinger som lagrer alle snuble. Men ikke tenk at alt som er. Noe spesielt er reservert for deg. Før du trenger for å vurdere om det er hva som passer deg, sette fri vilje til å arbeide, sikre din vilje og godt avgjøre ditt samtykke. Du må velge om du vil fortsette eller forlate fast og gå.

- Fast bestemt på å fortsette å overta Jerusalem Bibelen for å lese og meditere hjemme. Her vil du finne et adekvat svar på hvert spørsmål. Ordet sier klart: "Be og du skal motta" og ordet er alltid sant.

Den natten, den gamle sofaen i rødt skjørt, tviler banen til følge overhelms sin sjel og ikke sikker på hvilken å velge. Så bestemte blant engstelige og redde, bedende, ropte til Herren og ba om en klar, konkret: hva Banen bør velge å være sikker på å nå ham med henne? Nødt til å tenke på minnesmerket av sitt liv og følger Way, i lokalsamfunnet? Han tok Bibelen, åpnet den på måfå, helst side, og peker fingeren sin en av sine linjer, og hun vendte øynene. Umiddelbart kom svaret og lesing forlot ham lamslått.

"Det er godt å holde denne mens de av hånden,

fordi de fryktet Gud med alle utganger. "

(7 Forkynneren, 18)

Vers uten sidestykke! Ingen steder i Bibelen er det et svar. Unik løsning på ett sted, skrevet til ham direkte, lyse, klare så dagens lys.

Hvis Sage akutt behov for råd, spør du, og i å gi, du får det fra ham, ville du være tåpelig om ikke fulgt og det mest tåpelige ting av verden hvis du glemmer.

Har besluttet å spole tilbake, huske og tror ting vil bli den endelige prosjekt. Han viet all sin innsats, fram til siste åndedrag.

Deretter er det sant at ingen vakuum fylt pauser, begynte å revidere alle trinn, hvert øyeblikk av deres historie og se inn i den sin mystiske betydning. Som et høyt utkikkstårn, hadde en visjon av alle haugene av hans liv. Det var da han fant seg selv stepping gjennom sin unike ørkenen. Veide hvert stadium av sitt liv i særdeleshet, og alle sammen og det samlede resultatet forlot ham målløs. Han så slik alltid hadde vært, uten begynnelse eller ende, uten substans, uten substans, full av tørt høy, ufruktbar, og bare hvite ben spredt og begravet i sanddynene fanget og forræderske juvet dekket med spindellev blir tåpelig; tilbakekalt sin frostnetter i mørket, og svidd av sommerdagene, anerkjent hver av deres egne idoler, og endelig, gråt han å se at så mange anrop, hjelp og nåde så ufortjent, hadde betalt kaste bort tid, bortkastet. Hun gråt tårer av alle størrelser, i alle størrelser: tykk, hard is, for hans hjerte av flint montert hagl, medianer, kald eller varm frost og tårer petite uforståelig da tåken kan du ikke se solen og leve i mørket som forbrukes hans kjedelige dager.

Han erkjente dette var ille sentinel i stedet for stående, årvåken i stillingen, enten for å bli venner med den venn som kommer, eller å varsle vekten til fienden nærvær, tusen ganger falt han i søvn i komforten av boksen sin; og ennå, med så mange øyeblikk av glemsel og misforståelser, etter en stund, da jeg minst ventet det, fant han til slutt, hans egentlige tørst og rock fra som renner livets vann, lindring og true manna samle nøyaktige, vakker og ren mysterium!, før solen kommer flammende og gjøre det forsvinne for alltid ...

Book VII: Guds finger

*Jeg vet, Herre,
mannen er ikke av veien,
det er ikke hvem som er rett bak.*

(Jeremia, 10, 23)

Kapittel I: Pillars

I begynnelsen, før noen gang bli regnet var det en Skaper, den Høyeste Visdom, Gud, den Ene, forfatteren av som eksisterer, skaperen skaperen av et element, selv det utenkelige og utenkelige. Bibelen sier i tall, i den fantastiske historien om opprettelse: når og hvordan utføres slik at hver kreativ handling, forsvinner en annen preexisting kaos. Så vi vet at etter etableringen av domstolen av himmelske vesener, åndelige, rene, var det første akt av arroganse og trass av et vesen som handler i frihet, en første puls at ondskap Lucifer sjekk Guds godhet, definitivt etablert den evige kampen mellom godt og ondt. Enhver konkret Guds plan for mennesket, forteller oss at i tillegg til å skape deg kongen av skapelsen i hans bilde og likhet, naturlige gaver og tilskudd ham overnaturlig plassert langs sin lengde i Paradise, kommer historien om hans første fall synd og komme onde inn i verden, med alle dens konsekvenser: smerte, sykdom og død. Det er logisk å antyde at den fysiske stoffet i universet, sette et avgjørende moralsk aspekt. Opprettelsen av lys og separasjon fra mørket, etablering og separering av nedre øvre farvann, hav og land, dyr og planter samt intelligent mann, herre over hele det gir sin tilslutning til påstand, og kanskje det er godt til, dykke i havet materielle sansene gitt oss, klatrer vi høyere stadier uten å stoppe på hver lang. Ofte stirret apati eller bekvemmelighet gawk ved rutinemessig fysisk persepsjon, neste, det vil si raptly på den nærliggende treet og vi glemmer at bak det der er en frodig skog og ukjent.

Oppfatningen av den sansbare verden indikerer at det finnes fem grunnleggende elementer som direkte påvirker daglige liv å leve, og derfor av menn. Hans kosmiske posisjon er definert, differensiert innenfor en stor kule, endeløse. Den sentrale basen er **jorden**, som mennesket ble dannet, over som passerer et annet viktig element: **vann**. Å gjødsle vannet, må begge være i permanent kontakt. Fra mannen drikker hun og rengjøres. Puste **luft** som omgir og omslutter er subtile, er utenfor den fysiske sanser mennesket, men den kjølige brisen fra det svette ansiktet og nyte fylde av sin renhet, må den stige på vingene av fantasien, mener fuglefjær . **Brannen**, sår og brannså, kommer anfall fra bunnen av avgrunnen og flommende fra krateret til en vulkan

bakker sikling, mens den andre, Sears, styrker og renser flom kommer fra det høye rygger og daler med stråler permanent mild gunstig. Utsiden, er **himmelen** blå regionen, ufattelig hvelv, som mennesket streber etter å sette begrensninger på å sende sonder for å undersøke måter stjernene. Solen sender lyskilde strømmer av fotoner hvis lys corpuscles ukjente sorte hull, som i sin tur fôret utrettelig interstellar materie. Den andre typen av sol, lys, uvesentlig, ugjennomtrengelig for rare blikk, vel ikke utopisk, men savnet er lyn som mennesket håper hans tøffe flekker daglige virkelighet. Kort sagt: hvert element er ikke vanntett eller uavhengige, men viktig del av en stor krystallkule viser en væske som universell landskap, rolig, vakker, fredelig snø, som en gang forstyrret av en veldig enkel bevegelse av magikeren hånd, kommer svevende her og der bitte liten stjerner blinkende i fåtall flash: Dette er skjebnen til mannen: lys og harmonisere for et kort øyeblikk hele spraglete universet. Slik er skjebnen og letthet av deres liv dim flash.

* * *

Sannelig, det kan den sansbare verden bli utforsket av mennesket gjennom vinduene av kjemien deres sanser som du kommuniserer med utsiden. Vitenskap er bygget trinnvis takket være pågangsviljen av sine arbeidstakere med et øye til sine reagensglass eller andre måleinstrumenter opprettet for dette formålet, prøver å oppdage lover som regulerer formelle interaksjonsstudier av hvert materiale element i resten av kosmos, inkludert mannen selv. Dermed kan hver eiendom bli oppdaget av en intelligent observasjon og eksperimentering. Selv med logikk og abstraksjon, vitenskap og objekter er oppdaget, verdener fjernt eller nært, ikke synlig, teoretisk, selv invadere forskningsfeltet ideer med andre ideer. Men bare av ånden av vann og brannen er oppdaget den virkelige verden for det ukjente, det immaterielle, åndelige, og denne gangen, sakte men tenaciously, er den delen av landet, at mennesket er, gjennomvåt av sine gunstige . At ingen fysiske lover som styrer den materielle verden, slik den er minst uvesentlig regionen par excellence, eller ideer, som disse krever en grunnleggende substrat sensitive, eller tid og enheter, som hva det er tidløs, gjør det fornuftig og omfanget av evigheten eller en del av, for verken er eller kan være begrensninger på den. Hvis man ikke innser at føttene er på jorden og at det er en slave, er ethvert krav verdiløs. Han er kongen av skapelse, i bruksrett. Det har lært av vitenskap som kan føre til oppdagelse av at regionen unfading Wisdom av tid og krefter tatt.

I tillegg er opprettelsen en gåtefull virkelighet. Det faktum at mannen kvalifiserte til noe mystisk og fører ham til å lure om det. Eiendomspronomen av natur, slåss med all sin makt for å oppdage skjulte sannheten, og hvis det skulle komme, prøver å gripe det uten å ville dele med en annen om de mulige fordeler som kan rapportere dine funn. Fordi til slutt, vil det ikke få det fordi du ikke eier denne verden, selv om det kan være

gjenstand for grådighet, frykt og entrer hans samvittighet forteller deg at du vil motta et rungende straff. Deretter ønsker å bli bidrar til Skaperen, som i hemmelighet forsøkte å bedra, gjør amuletter, opp altere, ofre og tilbedelse av tribal guder, gir tittelen Chief guder til elementer som du kommandoen respekt: lyn, fjell eller avgrunn, deify mindreårige, vadmél, guden for vann, jobber, avlinger, og unnlater å forestille seg livet uten satyrer, nymfer og fauner. Mysteriet med den ukjente gjør for mye plot. Måtte nøye på å se hva du ser og tror at skapelsen er født, som er den levende.

Århundret vismannen streber etter å utvikle sin teori om dannelsen av universet som gjør bruk av sin kompetanse på prosjektering, bygg en spesiell X-ray maskin og magi hetteglass amalgam i fjern fortid og framtid scenarier dressing. Han ønsker å forklare hvordan og slutten. Den har for mye hastverk. Ikke stopp å tenke hva som er viktig er den eksisterende virkeligheten og at han er en komponent. Han spør henne hvorfor. Merknader spiral galakser, studere baner av stjerner, vet betydningen av rød eller oransje fjerne stjerner, ser så høyt og fjernt at jeg ikke ser at hans fot, her løpebaner kronen av en blomst, der signalene en forvirrende måte som visker maur sti som er avhengig av kompetansen deres, det blir øynene for den merkelige naboer nær og fjern som ble født død. Ble absorbert med øyet klistret til teleskopet om natten, under mikroskop om dagen, se uoppdagede skapning skaperverk. Ser videre, i slike detaljer, glemmer at nær, den neste åpenbare. Skapelsen er skjult for ham av en mystisk slør fordi ytre mysterier kan bare komme fra en grundig titt og ren.

Ligger bak glassvinduet i vinter, hvis ikke rense fuktigheten i pusten tåke det vil hindre se gjennom dine øyne. Er begrenset, du går blindt utføre suksessive tilnærmelser å ta det for sikkert, vil du legge inn deres domene og dens immensity og rømming deg, men sansene, overvelder deg og stopper. Så tenke og vet at ingenting er født av kaos og, sortert etter uforanderlige lover, det er skapelsen av universet kolossale verden med sine elementer av ubegrenset makt. Du tar et skritt videre og finner ut at dette arbeidet fortsetter, ikke kollapse, fordi noen holdt på den tiden. Du flytter og overraske deg en ny skapning: du selv er en del av den kontinuerlige skapelsen og at det er hva opprettholder livet ditt. Ikke lenger trenger å gå ut og bli vis: det er en ny evig skapelse hvis slør er brutt, absolutt ekte og sann mysterium: endelig, det har blitt lys. Du trenger ikke få til det, kommer fra toppen av et kors stråle av makeløse kjærlighet, unfading. Så gjett enhet. Alle tre kreasjoner blir registrert til en småkoke i historien til hver mann tre, universet, fødsel, frelse, skjulte mysterier, alle tre, som styrer alt liv. Men den varige kjærligheten følte i den daglige virkeligheten tvinger deg til å konkludere med at sistnevnte er den eneste virkelige skapelsen, som omfatter andre, sitt endelige mål. Forhenget er revet for å oppdage den tomme graven, for så mirakel blir kjøtt i deg, desvelándote mysteriet med skapelsen og neste som teller mest: kunst image laget i likhet med de aller Trinidad.

* * *

Gud, mann, historie og frihet. Fire navn som inkluderer alt stoffet i universet, tvunget fire fast søyler å eksistere for alltid. Ingen kan gå glipp av, eller vår grunn til å være borte. Hvis det er menneskeheten, både individuelt og kollektivt regnet er fordi, i den tidløse historien om Gud, dette var en tid da, takket være en handling av enestående kjærlighet, var glad for å skape den eksisterende begavet mann med makt over resten av skapninger med spesielle nådegaver, inkludert gave av frihet, og ga ham en bok med blanke sider der enkeltpersoner og folk, de kunne du skrive en personlig eller kollektiv historie og spesielt edle ønske om streben etter lykke. Men vi må understreke at ingen manns lykke avhenger forståelsen eksistensen av slike søyler, men deres innbyrdes forhold. Sammen fast montert, selve ryggraden i all eksistens, levendegjør en intern strøm helt fra margen: kjærlighet, drivende kraft av noen prestasjoner, utrettelig, alltid er i perfekt fase, på full kapasitet, er grunnlaget for alt, all-gjennomgripende og , plassert i hendene på mannen, blir tusen ganger falsk grunn av feil bruk eller misbruk av gratis gave av frihet, og som grim spot, bare få svart smudge i teksten i din egen historie. Historisk, Guds visdom forstått menneskets naturlige evne til å oppnå personlig tilfredsstillelse og kjærlighet faller velvillige, fungerende igjen og igjen uten pause, samtykker å gjøre seg en mann, ikke bare for livet hans som tjene som et eksempel, men å peke ut de retningslinjer er nødvendig for å oppnå ønsket lykke. Den ubeskrivelige lurer av hans kjærlighet, ikke ligger bare på det utenkelige i hans guddommelige nedstigningen til å bli en enkel mann, med alle deres virkelighet, herunder død, men også, at når oppstandne, strålende beløpene ikke unna uten mest å nyte fortjent belønning for hans lydighet av en tjener, men er fortsatt tålmodig, med alle mann, stadig venter, klar til å være nyttig, hvis, til tross for alle sorger og alle omstendigheter.

Det sies at historien er en lærer av livet. Men hvor lite vi har lært nasjonene i hans lære! Det er kjent at historien er gjentatt i ulike sykluser og ulike situasjoner, men selv så vi lære av våre tidligere feil. Er kjent for å være kjedelig og bedre concocted imperier faller, men politikeren er opptatt på et nytt prosjekt han kaller historiske og han innrammet sin egen biografi, at diktatorer bukke oppslukt av den friheten som ufrie og alltid er det en nye ideolog diktator mater, med kjønnsleppene, dazzles massene som anså uangripelig vegger, over tid, til slutt kollapse, men bygge vegger av misforståelser om smuldrer rusk, som fratricidal kriger forsvinner generasjoner, men oppfinne stadig mer dødelige våpen sikre utryddelse av fienden på rekordtid, og dermed avslutte krigen før, at leppene snakk om sosial rettferdighet og solidaritet, men de lage lover for mindretallet fest relatert, som den villfarelsen er felles valuta å skjule sannheten, er dobbelt slør som dekker øynene for rettferdighet og personlig egoisme det som teller. Så, urettferdighet råder, hviler hans virkelige hat forsvinner noen hint av Gud og godhet og ondskap hersker over hele verden.

Kapittel II: Vei

Det er lett å nå den naturlige kunnskap om eksistensen av en Gud! Ojea, bla gjennom bøker av vitenskap: hun vil dukke opp. Lovene som styrer universet utrolige og for hver planet, stjerne, stjernebilde eller stjernetåke, foreslår en kolossal kraft og visdom som har skapt slike enorme makrokosmos og opprettholder reglene på en suveren måte av fysiske lover for hver og en av de system elementer. Se rundt deg, observere naturlige lover som styrer livet: solen, med sin varme ved vannet, er kilden til energi, sollys, som stammer opprinnelsen til elementære kjemien i alt liv: som fotosyntesen i planter, bunnen av pyramiden av alle andre levende vesener. Ut til feltet: natten ser du lurer på stjernehimmelen, den dagen du finner en foss, en topp eller blomst seng hvor arbeiderne bier suge nektar eller forbedre sin skjønnhet tusen typer fargerike og skjøre sommerfugler. Dykk inn i deg. Du innser at alt du vet om verden og du skylder det til deg den informasjonen kommer gjennom sansene og retikulære floke av nerveceller og andre organer som annekterte ikke bare distribuerer informasjon, men reglene for både livet ditt frivillig eller ufrivillig. Hva sinn kunne organisere alt og med en slik visdom? Mannen, selv om det høye nivået på dyrelivet ikke kunne være: det er funnet at, science klyngen er satt til minste detalj, samt være av andre, bedre enn ham.

Hvor lett er innkvartert i den tro at Gud eksisterer, akkurat som det! Nekt sin eksistens, og hevder at aldri avslører, er dumt, fordi vi ville være å gi de samme grunnene forenklete blind, som benekter eksistensen av lys som opplyser andre ikke kan oppfatte det. At Gud, som vi antar langt, tillater oss å kjøpe vår private lille plott av lykke selv om den er basert på menneskelige lyster: makt, penger, eiendom eller sex, som samvittighetsfullt respektert, fremfor alt, vår handlefrihet.. Hver personlig prestasjon du får, øker ego autonomi da, om du har sviktet i ett av prosjektene dine, er livet langt og du tror det vil være tid til å få den neste. Så det kommer en tid da, som penger avler makt, gir det nok av berømmelse og bygger både roll du ønsker, og på toppen, tror du ikke bare selvforsynt, men kraftig. Du vet av erfaring at naboen som døde i går var ikke den pit ingenting som fikk i hans liv og kanskje tid til å ta skjegget i bløt. Men foretrekker å plassere et slør over saken der, tross alt, skjer det til andre, og du er i live og sparker, master av deg selv i din elfenbenstårnet. Dessuten, hva tenke på triste ting i dag? Har nok å tenke på virksomheten din og nyte dette øyeblikket av herlighet. Du kommer ikke til å bli forfatter av byttehandel din nåværende lykke ved en fremtid som vi nå må tenke ikke.

Hvor vanskelig er å få av esel! For den macho av reiser og kjøring er fremfor alt veldig din. Ektefødt barn født av dine søvnløse netter og kan ikke gi det opp for noe. Uansett hva andre går til fots. Hvis du ønsker å få salen til å slåss som deg og bygge sin fremtid. Ingen demontering av deg å heve den til andre fortjener det ikke for deres

mangel på dristighet. At livet er heldig og Fortune favoriserer fet skrift. I tillegg har hver sin candle stick. Du vil ikke være bra for noen, om nødvendig, å dra seg over deg stumping dine opptjente renter. Eller du dusjet kritikk, som i historien om far og sønn reise med et esel: montering faren heve barnet eller begge av ass, alltid kritisere faren til den stillingen du tar. Du skal ikke bekymre deg om andre. Ditt oppdrag er å nyte søte tid. Never mind at befall hverdagen rundt deg. Hvordan kan du stå å skjelne om det dulls din visjon for fremtiden? Yours er til stede. Høyre? Fremtiden for nonner, prester, spåmenn og åndemanere, som bor i den.

Det er lett å gå glipp av banen i labyrinten av livet! Fordi livet vårt er smal sti, og kronglete. Og vi gikk alle sammen i det. I vår kommer og går, tvunget til å velge, hvilke av deres måter å velge? Enten de alle ser like ut. Men, akk, at en retur til utgangspunktet og andre skjule utgangsdøren og plutselig er du møtt med en mur som hindrer deg fra å gå frem. Du kan ikke styres ved sin side som de hekken på hodet ditt, skåret i samme høyde, hindrer visjon. Er dens gater parallelle, vinkelrett, kvadrat, er tvillinger, sendte vi ham senteret og gjennom sin nådeløse virvelvind omslutter deg. Hver natt, laget for å sove, få deg inn i søvn av dagen og, dag, ser ikke opp stangen, vil du ikke se så mye som åpner øynene dine hvis det er overskyet eller nedleggelse som solen dazzles deg. Sant at polare peker i retning den beveger seg trofast og måten av stjerner. Men er en slik mann å se ned på stien du går! I tillegg går labyrinten, med gater sperret av for det samme mønsteret, noe som indikerer riktig retning? Vil dette, vinkelrett, eller at den parallelle? Selv når den nøyaktige adressen, du sikker på at har tatt riktig retning eller gå til det motsatte? Kom til et stopp, hva bussen å ta? Dette Visste du starte turen eller returnerer tilbake? Fordi, avhengig av hva du tar, velger du forskjellige reisemål. Prudente er at du ser nøye på polen på hvert stopp langs ruten din. Noen, proaktiv, høy, har innrullert i et kryss tegn, omrisset av veien stasjonene. Ta en titt på mellomliggende hvorfor bruker og avgjøre om dette er slutten, er at, ja, ønsker å gå.

Hvor lett er å erkjenne at vi alle dø! Ingen vet når, eller hvordan eller hvor. Men vissheten om døden er absolutt og generelt. Til dette er det faktisk et privilegium å tjene til å unngå og sjeldne frø. Vi vil alle bli målt med de samme standarder. På dette punktet, selv før Allmektige være ferdig, oppkjøpene er i nytteløs personlig prerogativer jobbet for lykke blir ulykkelig, engstelig, og vite at alt du eier er ute av hånden. Så hver mann kamp i livet til utmattelse på slutten til noe. Deres forventninger til lykke kan aldri bli oppfylt! Født til å være en slave, og alltid vil være, av naturen, for sikkert. Og det forferdelige ting er at du aldri kan forvente noe, så kanskje den veldig nær døden, en fjern Gud, som mistenkte uten nåde, lukker alle utganger om hans hjelpeløse hender febrilsk dundrende håndtakene tunge dører. Tenk på det. Hvis dette høres ut som et spill, prøv å spille gode kort i denne trilling, fire triks hvis du spiller mot, hvis du går bare en fattig, og husk at hvis du er sta, vil jeg knoke, sikkert.

Jeg kan forsikre dere dette er ikke et spill som sjakk der du kan velge mellom lang eller kort rokade å forsvare livet ditt, fordi du, kongen, er det at du blir utsatt for bakholdsangrep, eller du kan gi en sjekk, vil du ikke være verdt du vet alle åpninger, midt spillet, gambits og ofringer ikke lenger verdt at ofre en bonde, en stor bit eller dronning av dem, fordi enden spillet er alltid sjakk matt! Ulempen med livets spill er at du ikke kan erstatte igjen brikker på brettet. Spillet er ingen vei tilbake.

Hvordan forferdelig å tenke på at etter døden er det håp! Den en gang så mektige mannen er nå mindre enn en fattig djevel. Mindre enn den enkle kampestein, som til slutt brytes ned til sandkornene og dermed henter fremtidsutsikter. Mindre enn bush hvis den mister bladene om høsten, er det en fjær der han håper å puste ny gjenvekst og overlevelse. Ethvert dyr med mindre den har fullt og endelig oppgjør i å oppfylle ambisjonene sine primal instinkter. På grunn av den friskheten av en ung mann av gammel, til slutt slik at bare verdiløs uten blod og muskel lusterless hud, festet til en bøyd skjelett, sover det blå havet i sitt ungdommelige utseende nå i bassenger av lilla ringer under øynene og dyktige hender og føtter før de er ufølsomme lys arthritic knop, dro knapt. Sinnet fort i går, klare, tydelige, er spøkelse søvnig, kjedelig, disige, vil jern, redusert til ubrukelig senescence, uavhengig frihet, allerede i full tilbakegang, kanskje avhengig av basen, og indre følelser, vesentlig i som baserte sin fremtid, vennligst fortsatt full av uoppfylte ønsker. Hvis du har noe mer, et minimum underkastelse, et blad av kjærlighet, tro på en all-gode Gud, vil du aldri finne et svakt glimt av håp. Og håpet er essensen av livet!

Hvor viktig er å vite gjørme! Det er lurt å anerkjenne at, med prioritet til å være en mann, var du laget av leire marionett i hendene på pottemakeren. Har leire har på hånden til å lage vitenskap og kunst i seg selv? Hvor skal nåde for å bli fremtidige drøm motiv midten av rommet? Clay, har du ingen egne! Selv vann som lysere vekten din og gjør deg formbare, ikke din. Takk til alle, mai i hånd, tatt deg ut av anonymiteten av gruva, utsettes du for solen på en stein, du treffer med konsistens og delt inn sikten korn av stein og la se din essens, hva du er, støv , enkle akkumulering av flekker uten vekt eller verdi. Så añadiéndote desposeyéndote av ruhet og vann akkurat som pottemakeren ikke bare mugg deg og få deg et mesterverk klar til å pryde den indre hjørne, ikke bare vil leire innenfor uutslettelige avtrykk av hans kunnskap om kunstneren til glede for mange, men spesielt hans perfekte tålmodighet, som pottemakerens handlingen er ikke bare om deg, men varig, kunstnerisk, modulære, mottak brudd og pauser, tillegg, nye vasker og tusen komposisjoner til pottemakeren med sin siste mark fullføre perfekte skaperverk. Inntil da kan du bli konvertert til nytt arbeid, men når Potter er tilfreds med at hans arbeid er ferdig, vil leiren bli introdusert i ildovnen av kjærlighet, som renser og styrker arbeidet. Så vær takknemlig, selv stolt, da fingrene av forfatteren av Beauty har satt sitt preg på deg flerårig, dens gjørme. Videre oh elendig, foraktelig! Hvis han følte den tålmodighet som pottemakeren du

arbeider, den respekten som du har og den høye regioner som ønsker å heve ditt liv, holde det forresten, vil en annen hane synge!

Det er umulig, Emilio, som alene med deg selv, se uutslettelig preg at du lar Guds finger! Den er dyp og fra det høye, mystiske stien kom fra de høyeste mysterier, kjærlighet melding skrevet med usynlig blekk på papyrus sidene av historien din, som avslørte linje for linje, fra tid til annen, kan du gjette av en spesiell glorie på dager gir sin regn eller storm. Nyter pusten, hvis du stopper og stirrer på hver av sidene blank anta at du vil se at den tette mørket som søvn blir skjulte data i lys av fullkommen klarhet og er eksponert gjennom hele teksten, blir leselig, åpenbart for ånden hans magiske damp. Da vil alt bli forståelig takket være en slags kraftig X-stråler, og du vil oppdage nye skjulte betydninger i et ordforråd fullt av symbolikk. Du vil være klar over at de som engang trodde døde brevet kommer levende i historien din, er konkret og er avslørende. Hans nåværende lesing skiller seg vesentlig fra den tidligere grunn for å forstå, det er helt overkommelig og lett å følge. Bare da, som solstråle bryte skyer, soaks dugg din utspekulerte unike og gåtefulle pergament, det oversvømmet, Chiaroscuro bort fra alt og gjør den grå palett av vakre og levende farger, komponere din landskapet uten like. Så hver gang du ser dukker opp på toppen av en regnbue på himmelen, er et sikkert tegn, holder det forresten, at på den samme øyeblikk, Guds finger groove og skulpturerte en ny linje i din personlige Leaf Journal. Har du ikke sett regnet og solen skinner Pubens doble refleksjon lyser den blå hvelvingen? Uforanderlig signatur er at Gud seler i to eksemplarer hvert av kapitlene i livet ditt.

Kapittel III: Et hjørne av minne

Legend of the munk og nonne

Bestefar hadde en gammel og merkelig legenden om kjærlighet. Som bekymret og husker, og sier det. Han hadde hørt at århundrer siden, da sarasenerne herjet landsbyer og områder med konstant raid, bodde i byen Fermoselle, en beskjeden familie av arbeidere som hadde reist åtte barn og to tvillinger, som ble drept, foruten spedbarn som ble tatt til om ikke å måtte være underbygget.

Edelmiro, den førstefødte, en av hovedpersonene i denne historien, ble født på en kald desember natt, og som et barn, som mor breastfeeds brystene på grunn av mangel på melk, vokste opp med at av juret til en av geiter, på den tiden florerte i mange små flokker. Det virker som geitemelk var ikke veldig hendig fordi ofte kastet ormer og fylle sin buk. Ikke rart at barnet gråt dag og har ikke gitt et kyss til faren. Nor, pasienten mor, at hennes mann sov, for feltarbeid neste dag ville han hevder, måtte pasearle natten ved rocking de kalde gatene i armene fram, svak og hes, endelig kjeft .

Edelmiro tålt utallige angrep fra ormer og vokste høy. Det rubiales tynne knoklete hender elfenben hudfarge, da han var syv år gammel, moren vasket klærne til prest, ble han choirboy i sognekirken. Han lærte å ringe klokkene i alle anstrøk av bønner og resitere latinske fraser strung på rad fra Magnificat til Staba Mater, fra Introit til messen ITE est, Dies Irae gjennom begravelsen. Han var herre over klokketårnet og terror av guirlios eller seilerfugler hekker i hull igjen av blokker av granitt. På lur tid, etter den potensielle godt plassert reir, klatret de bratte trappene til tilgang, snike kroppen din gjennom et lite vindu, snudde på ham, klynget han til rekkverk og utgående, og nå ber den andre siden ønsket fjærene av de unge, noen ganger finne sin skarpe negler. Jeg foretrakk dette livet av følelser og noen småting til den vedvarende ærend gå og hente vann fra kilde eller går du få en bunt av tre på fjellet.

Nå var han fri hele tiden i verden, med mindre det var engasjert i å hjelpe messen, aftensang og compline berøre feie på lørdag og snubler i sine daglige stresset med noen andre kirkebenkene. Hans rastløse ånd fører ham til utrolige triks sånn at lørdag, feiende turen to ganger i den samme stolen med søsteren til en munk, tok ham til vrede, kjempejobb opp til toppen av klokketårn og derfra løslot ham. Da han kom ned og så at kirkestol hadde motstand fordi han var sterkere enn han hadde beregnet virksomheten igjen og gjentok bragden flere ganger før den var helt ødelagt. Dårlig, dårlig, dårlig er sagt, var det ikke. Men junk hadde alt man kan forestille seg og mer, var det en lang tid. Og også, var presten fast bestemt på å gjøre ham til en god bror, sender ham til et kloster i byen og begynte sine studier.

Mellom bøker, klasser og år gikk, og bønner, som anvendt, var presten fornøyd med det fordi, vel, var det emosjonelle og følsom. Selv om noen ganger, oppsto sinne ranger blowjob i melk hos geiter, som da han nektet å nyte produksjonen av resten i korte perioder på deres land. Og er det å leve med barndomsvenner og eventuelle nye chatte mens du nipper til en skål med farts og en krukke vin i en gammel taverna og vertshuset.

Eieren av vertshuset, kalt Prudenciana, tilbrakte timer å forberede kjøtt og dag senger for de få gjestene spiste og overnattet der. Få, reisende eller sporadisk rullator, men det var hun som holdt familien med et par kvartaler fortjeneste produsert. De sier at i sin ungdom var han en Lusty wench: men på den tiden, mest, lite igjen av den nåde av sin tidligere størrelse. Han var kjent som svært gode på nålen og stuinger krydret lærer hver med krydder sin. Fra det ingenting mer er sagt i legende, med mindre tilbringer fritiden lese alle slag: fra liv helgener til alle slags historier om kjærlighet, selv for leveranser. Hennes mann, en Antigenes, vi vet bare at han jobbet litt og tilbrakte altfor mye og ubrukelig, og det ble gitt og ukjente kontinuerlig reise.

Den Vertinnen hadde tre barn, en hann og to hunner. Den mannlige, forlot den andre en dag hjem etter fars fotspor og ble aldri hørt fra ham. Ingen husker navnet hans. De fleste, Magdalena, var morens favoritt, og den evige tigger, den som sto i spissen for sitt dødsleie og avkjølte nakken for evigheten med et stykke marmor stein. Jenta, Angelica, for hans mor alltid hatt en fremtredende hull i sitt hjerte, inntil den dagen hans tragiske død som endte hans beat, alt på en gang.

Angelica skrøt til navnet sitt, var han en sann engel utstråler glede, ømhet, kjærlighet. Det første inntrykket er utseendet på skjøre ung, høy, tynn, gjennomsliktig hud i ansiktet, perle, lange fingre, hender og gå anstendig organist. Men når du så tett du møtt et par dype sorte øyne, den enestående glatthet av hennes bleke hud, rett nese, fasthet på hans lepper, hake noble, den brune av hennes hår faller over hennes hvite skuldrene. Gawk på henne og det var ett. Det var umulig å skille mellom hvilken av sine dyder er oppdragsgiver. Har samme styrke, eller godhet? Har fidelity eller beskjedenhet? Er femininitet, eller ydmykhet? Kanskje var det en blanding av dem, og den mystiske sløret deres øyne ikke tillate noen å oppdage og, for enkelhet, uten, som unyttig etterligning av hans trofaste speil, kjærlig glise fra hans lepper og varme joyous resonans av stemmen hans.

Fordi englene sang som en engel! Stemmen hans var svært kraftig, søt og harmonisk, og hans sanger, salmer for ånden av høringen. Det er noen ganger ledsaget med vakre og ukjente arpeggios av en gammel maurisk gitar, ga en kjøpmann forelsket i stemmen hans ham og hevdet å ha kjøpt en antikk for en fabelaktig sum i en av sine turer til Saracen land, noen ganger en cappella, stresset Den tonefall av hans stemme

bøyninger av dyktige og medfølende en munter spetakkelet fra kastanjetter og lyd som ingen kjørte fingrene. Alltid skjult fra en visning, selv synger i rommet mer skjult, oversvømte sang av sangene deres på rommene, flyr ut av huset, stier og omkringliggende fjell og når den samme himmelen. Hans søt og sterk stemme, full av sjarm, reiser tilbake meldinger om fred og mot tapt, for den samme ære til den allmektige med hellige sanger i koret i kirken, som jubelropet forkrøplet, lemlestet og dårlig når de synger på fester til fordel .

Edelmiro hørt stemmen hans på vertshuset og var fjetret. Han gjorde ingenting for å komme ut av henrykkelse, men heller oftere med sine utgangsfrekvensen av klosteret, ble en hyppig gjest i huset og ikke trenger selskap av venner til å bo der i timevis. Han deltok feiringer, messer og novenaer, forventer hun å syng i koret, lærte gitar akkorder til å følge en sjofel narr av sangene deres, søkte hans vennskap, får å slutte seg til koret av sitt liv. Og når hun endelig avtalt, fastheten av hans karakter og finesse av behandlingen, med ydmykhet, renhet og uskyld på dine følelser, slutført spell.

Angelica likte været i ensomhet av en ås, ikke langt unna, som sluttet seg til baksiden av en edel hvit hest, som kjenner stier, blant steiner og knauser, utstyrt med en liten kurv med bestemmelser for en nøysom måltid. Sittende i skyggen av et solid eiketre som vokste nær toppen av bakken, tilbringe timer meditere og chanting, som historien om gjeterne som hørte. På kvelden tilbake, er han sett med en kurv full av ville blomster. Edelmiro kjente slike karuseller og etter kontinuerlig tvunget møter får være hans følgesvenn. Så kom dager med hverandre og ekte vennskap der de utvekslet synspunkter på alt guddommelig og menneskelig. Uten å vite det, var deres sjeler hekkende i flammen av kjærlighet, nå besvimer, senere sterk og energisk, stand til å bryte hver barriere av tid eller rom. På ettermiddagen av ensomhet, selv i dårlig vær, går Angelica til slottet tårnet, ser han til bakken og se etter den ensomme eik magi hastverk. Kun fazed når de ikke blir sett ut for bushen i et hav av tåke. Edelmiro besluttet i slutten pause ligation av klosteret og langs stammen av den gamle eika, sa han og sverget evig kjærlighet, ved å binde seg til det, for livet, i rite av hellige ekteskap. Det var et nydelig bryllup, intimt, nelliker og hvite roser, som gamber og andre strengeinstrumenter vied med orgelet å syng lovpriser og sanger av glede som ringte alle hvelvene i kirken. Det virket som om Gud er fornøyd med denne unionen og ta spillet og satse på det, fordi, som høyden viser utleie hjem på bredden av bekken, før paret bodde der, regnet flommen raste, kom flommen, som feide bredden og banker, uten å forlate huset eller foundation. På grunn av ektefellene, hundrevis av hus forsvant og det var stort mannefall i området, telle opp til 144 døde. Han sa at bare et mirakel av Providence kunne redde de nygifte. For så heldig, i henhold til skikk og dens skvett pepper som det kunne være minst folket ble døpt med alias sett, "munken og nonne."

For noen år kjent som et par og lykke at Gud gir gave til barn. En gjensidig kjærlighet uten grenser og rene tent opp sitt liv for fred og harmoni gjennomstrømmer timer av deres dager og netter. I sitt arbeid. Angelica ble elskerinne av husstanden flittig og trofast leder Edelmiro rom som ga henne klassen jeg å undervise. Men, akk, ingen glede som varer i hundre år, i tillegg til å alltid stripe fjellet geit og, virker det som verken latinerne eller børste grundig studere opprinnelige viltvoksende hår Edelmiro. Årsaken, synes det var fortsatt forsinkelser i å få hjem som forhindret tilbringe solfylte ettermiddager i landskapet med sin kone og barn. Sakte, varmen av home away: det er tid for avstanden etter vanlige konstant vanære. De gjentatte forsinkelser ble avgrunn separator. Stahet om persistente Edelmiro villedet til å viderekoble tid til å bruke, penger til å dekke deres arbeid skrustikker og senere som en endelig slutte å jobbe, og loitering klamrer seg å spesifisere egne, falt i hendene på en grådig jødisk pengeutlåner oppkalt Evaristo. Mange irettesettelser mottatt, alle. Men ikke så forandret.

* * *

På den tiden Saracen tropper ankom porten til slottet med ønske om å erobre den. Innbyggerne, først klarte å stoppe de få ledende krumsabler, men å gjøre sitt utseende vertene mesteparten av den mauriske hæren, forsvarerne måtte søke tilflukt hos ham. Det var beleiret i seks dager og den syvende, etter bitter trefninger og gigantiske motet av innbyggerne til å forsvare brystvernet, arabisk trengte den rake av Arc, tok han over, plyndret og brent Haciendas hus måfå. I sju dager og fanger prøvd eller vurdert dem som gissel for løsepenger, eller ble slaktet ved synet av mennesker. Som i sine undersøkelser oppdaget at byen var et tilfluktssted for en stor koloni av velstående jøder og ivrig etter å ta besittelse av all sin rikdom og juveler, til den best bevarte i skjult cacher, nådeløst torturert mange innsatte, nå anses uforsonlige fiender både ønsket for pengene søkt som forbudt av religion de vantro.

Da hans tur kom til Evaristo, vel vitende om de dødelige hater araberne var alltid jøder, å redde seg selv, tilsto at han hadde betrodd sine sparepenger, i god tro, rik Edelmiro munk, og han holdt det. Kravet om "rike" den afrikanske ansporet sin grådighet, men av "munken" lammet ham sin fanatiske ønske om grusomhet. Snart dårlig tjent sine woes og Klagesangene Edelmiro i tortur og mened ved sverge at han ikke hadde noen eiendeler. The Moor var god på språk frigjøre kunsten av sjakk, pishen og hjulet var ikke en del av kroppen til å skade og skade, ikke fossende blod rant, men ikke en slik ynkelig hit på låsen til hjertet av mauriske gudsfrykt. Men da det fant at det var rik, ikke løslatt uten å ha oppnådd noe nyttig og unnfanget et triks spille til deres status som en munk.

Dagen etter, på gårdsplassen som skiller inngangene til fangehull, reiste et alter,

utsmykket med tre kors. Av disse bunter hengende i små Golgata, likene av Angelica og Evaristo, med brutto merkevarer tortur av pisen. Edelmiro De tok en av fangehull og førte ham til det rommet, halter halsen, lenket hans føtter og satt på en krakk alene og kald, møtt med korsene. Bare en røykfylt fakler opplyst rommet med banen. Han følte at korset skal være forbeholdt forlatt ham. Overvåket nøye, med stor redsel, en rød, blant kull, som kan deles inn i kjøttet. For løgneren hans kom i hopetall alt han hadde lest, og det ble sagt at maurerne fryktelige ofrene utføres med Christian fanger. Etter lider av slaktet i går, siste natt i seiling og opptog foran øynene hans, snublet hans ånd. Det så dødt, ingen løsning.

Tilhenger av feller, skriker til meg hodet av den mauriske vakt ham, frowning Stern:

- Evaristo, hva du har å si om de alvorlige belaste at jøde har lansert mot deg?
- Det er en rå hevn for de pengene jeg lånte, og aldri funnet, men jeg kommer tilbake. I dag er jeg fattig, har jeg ingen der faller døde.
- Vil godta at du, som du sier, desperat fattige, som du så høytidelige løfter å ilegge gjorde. Men ikke ligge foran et kors, sier du ikke er kristen munk. Bare så jeg bestilte din død.

Edelmiro trodde det travelt. Hvorfor Er Moor ville rekkefølgen hans død? Hvorfor lyve eller å bli prest? Han tenkte tanken på å vite arabisk ville det være logisk at hans sinne kom til å bli en munk. Så svarte han:

- Jeg er ikke en munk, sir, jeg vil aldri fordi det er offentlig kjent som hang den første vaner å gifte seg med den søte kvinnen du må krysse.
- Men, Christian, hvis du er. Er det ikke sant? Jeg blir fortalt at ofte delta foredrag på kirker og synagoger.
- Aldri føttene mine tråkket på en synagoge eller hørt deres lære.

På slutten av uttale siste stavelse, anerkjent fellen. Et øyeblikk hadde han sett lyset som forlot ham i stummende mørke. Og det var for sent. Så kategorisk nekter å ha deltatt på jødisk synagoge, implisitt hevdes å være kristen og delta på deres kontorer. The Moor allerede har blitt informert om alle trinn og vet at Christian var vanlig. Hans død og hans kone var sanne. Hun så skremt appellerer til øynene til hans kone bundet til tre brann og en varm blodet rant nedover hans årer som en chill frøs beina og armene. Med så mye uopprettelig ulykke, følte seg ensom innbygger i verden, helt naken, hjelpeløs. Jeg kunne ikke mer, men ikke overga seg. I siste forsøk på å redde

livet hans, våget han å lyve:

- Til helvete med alt. Fortell sannheten. Ja, jeg var kristen, som du vet, jeg begynte studiene for munk, fordi min mor ville ha det slik. Jeg lærte latin, bøker og bønner, men innså snart at i stedet for helliggjørende som gjør andre, jeg avstand av hellige ting, uten å forstå årsaken. Skriften sier at Kristus går blant menn, men jeg har aldri sett ham. Derfor, ikke bare sluttet å tro på hva jeg lærte og lese i bøker, men de kristne jeg har for bitre fiender og hater av hele mitt hjerte. Nei, jeg er kristen!

En formidabel gråte, dyp, forferdelige og hjerteskjærende Angelica venstre bryst, rev luften i rommet, klatret opp i tårnet og oversvømte landsbyen og felt av svart og onde varslere. Så kom en ubeskrivelig mirakel: Han hørte buldringen av torden fulgt som om den mektige gråte gnisten var blitt en formidabel lyn zigzagging til himmelen og dumpet midt i bakken, bare stammen av solid eik, fyller atmosfæren av ozon og svovel, og hans skudd var så kraftig at en grop senket i midten fjellet og elva kursen, forming ved føttene hans to kolossale feil. Frykt fulgte og oversvømmet sentrum av alt som lever og anerkjent arrangement i den storslåtte Guds hånd. Skremte Moor av transe så opprørende, som utviklet og har funnet nåde for sine ektemenn, utgitt for dem å leve i fred. Men ikke så gjorde ikke rettferdighet til jøden Evaristo: i løpet av de tre siste dagene av oppholdet av Moor, hodet så høyt pica, som et flagg plassert på tårnet.

En merkelig sykdom Edelmiro tar da over og det var ikke en frisør eller lege som kan finne årsaken og fornuft. Han begynte sin onde gnager bein i ryggen og bena og fortsatte stikkende smerter i hver muskel og kjøtt. Hvis det i løpet av dagen tilbringer timer i ren gråte, netter full av smerte og seiling er et helvete. Ingenting rettsmidler: helbredende urter eller eksotiske eller sjeldne legemidler potions, selv kjærlig omsorg som hans kone tatt vare på. Var like stor som hans ubehag og smerte, hans ånd, til slutt, syke og på en slik måte, han fast antas å være døde. I nærheten av total galskap, gjør tungen ikke artikulere et ord og det kommer et øyeblikk mistet bevisstheten kan ikke skjelne hvorvidt tilregnelig eller sinnssyke, død eller levende. Først etter en stund kom til å forstå at deres innsats ikke er verdt noe. Så la kroppen, liv og sjel i hendene på lyset slapphet og skjebne, mens du sender underdanig øyne, ingen respons, hans kone, ba om unnskyldning for ikke å ha styrke til å kjempe: I sin ytterste hjelpeløshet, forlot han alt til fremtiden. De tok et øyeblikk av hvile i et kort glimt av klarhet lyser opp og knærne, bekjente sine synder til sin kone, hennes rolig og glad, returnerte smil full av ømhet og tilgivelse. Det er ukjent om de ømme blikk ble blandet kjærlig tilgivelse og medfølelse av Gud selv så mye lidelse til de som gjorde endringen. Faktum er at når venstre for å bestille Edelmiro alt, når rett og slett forlatt, lov til å ta sin selvfølgelig alle de mystiske sykdom, så vedvarende så lenge, forlot han like plutselig som den hadde kommet.

Igjen fred returnert til at familien, returnerte han til fred og ro og er satt opp hjemme for en tid et kongerike av lykke. Igjen, mislykkes utganger fornyede foten, til å bli ekstrem. Edelmiro bestemte seg for å fylle sitt liv i kjærlighet og vennskap av kona å gjøre henne lykkelig. Men, akk, enn noen rike i denne verden er flyktig og at av lykke som vi gjør med våre hender for å planlegge kvelden aldri blir fullført når dagen.

Akkurat som en enkel sko en gentleman mistet sin rike, Edelmiro, for en gi og ta (hvit hest, svart hest), mistet han hva han mest ønsket og elsket. Han følte at ryggen av edle hvite hest som var gammel og kunne ikke med vekten av kroppene til sine herrer. Han forsto ikke at den svarte hest på blokken kjenner veier og farene av fjellet og den dyrebare lasten betrodd ham i fare. Så da begge var mer begeistret da de returnerte fornøyd med den siste turneen, en tett tåke blindet transformere lys i mørket, gjemt farene ved fortauet. Dessverre trakk det svart hest på steinen sprø og det brast. Dyret snublet og skled ned skråningen etter dem bærer paret, som falt ned i avgrunnen dyp. Et par gjetere som var vitne til hendelsen, samtidig som hans omsorg til ofrene, sendte en gutt til åstedet med ordre om å rapportere hva som skjedde. Lite visste de gjør for Edelmiro, som var blodig, med ribben, brukket bein og meningsløs, men mindre av engler, ingen spor av noen sår, lå døde ved å treffe hodet på en stein fatal.

Levningene hans hvile i en grøft mot vest, hvor han vokste opp og døde solid eik, nedover veien av solen i vest, mot der han rettet blikket på sine turer til kanten av brystvernet på sin elskede slott. Dagens må-se for elskere og nysgjerrig.

Slutten på historien er enda mer dystre og skumle. Den ulykkelige Edelmiro tok måneder å lege sårene på kroppen hans, men har aldri klart å helbrede sjelen. Han var fortsatt i sengen med sine barn som sitter på den, da han ble informert om at Angelica hadde dødd (som legen hadde uttrykkelig forbudt, gitt deres tilstand), og tatt hellig grunn. De fattige bør venirsele Edelmiro over hele universet som en eneste tåre, som vil tjene som en veldig liten lettelse, slikket hennes tørre øyne. En måned etter tragiske hendelsen fant sted, preget av en gammel skikk, etter Mass måneden, inkludert besøk til graven. Og skulle dette være den siste dråpen som brøt kamel motstand hans, som ble styrtet inn i en depresjon og galskap total avlastning med korte øyeblikk av klarhet. I tre dager var han ute av denne verden holder sjokkerende opplevelser. Som ønsket å høre, fortalte han vemmelig stater, selv etter døden, med grusomme visjoner som gjorde sitt publikum gyse, spesielt for tre lange dager og netter led: trapper til å synke når den støtter føttene i dem og prøve å laste opp : støttes i et vakuum knyttede armbånd til håndleddet, gjennom kjøtt og bein som falt ned ved føttene hans, den ubeskrivelige å ha en uvesentlig karosseriet støttet av en svak tråd av lys wire, fire-farge, slik at å gi vann til å ta medisiner og concoctions blandet med muskler og bein skjærer lett som tung ball suppe, mor og brødre hånet opp feil som ikke gjenkjenner som sine egne, og å avvise som en hund eller ikke å kjenne sine egne barn, mistaking

dette med Jesus Kristus eller en med Lucifer. Men fremfor alt, hans spesielle skjærsilden.

Edelmiro ikke hadde hatt et dystert syn, døde spektral tror han føler sin sjel i pine, kanskje skjærsilden. Her tid vises satt for et mål som, roulette gal, stadig spinner og spinner ved høy hastighet og med nøyaktig presisjon. Vedlagt til slutten av en av sine radioer, er hans ånd. Rotasjonen av målet er mer enn rask, rasende, og i hver av hans svinger, kommer av en merkevare, en regnskapsfører og lojal, lider hans ånd straffer dødelige tunge kan aldri uttrykke. Ifølge Edelmiro, nærmet lidelsene øker etter hvert som sjelen merket og har bare et lite pusterom da bort fra den. Og han forklarte at, som i økende grad målet akselerert til å gå raskere og uten pause, tretthet og uro vokser, slik at sjelen ikke er mer oppmuntring enn tusen ganger ønsket håp om at den forferdelige prøvelsen ender i neste runde. Men målet snudde seg og vendte uten å stoppe i tre dager som papirmølle vinden blåst rasende storm, stoppet ikke før, i fortvilelse, foldet og forlatt deres motstand og likedannet med vilje og design av Gud, pasient i ultimate handling av ydmykhet.

Legenden ender med å påpeke at seks måneder uten søvn økt sin galskap. Senere ble han funnet noen lettelse i en medisin som kalles rosa perler i Betlehem, som kom fra fjerne land og produksjon ekspert leger, som smeltes ved å plassere dem under tungen. De sier at stadig klager om hans ulykkelige, men ikke lov til å delta i begravelsen av sin kone. I mange år var han å ta den samme banen og vandre langs forkastningen plukke ville blomster til å fylle en kurv som bærer med seg. På nådde sin kant synes å se med lengsel og håp silhuetten av en kjær, aldri funnet. Og lener seg over kanten, gir elven dens nostalgiske blomstene vannes med tårer. Når du blir spurt om hvor det går, svarer alltid til fjellet, komfort. Men for å vende tilbake, kom tilbake til henne kurv full av gamle røtter eikeløv eller unyttig.

På denne måten gikk en etter en av år med ensomhet og tristhet. Selv om lykke for alltid flyktet etter sin side mistet fjernt ekko av jublende sang av hans elskede, den uheldige husket og gjenkjent hver gang de ble utsatt for å miste sitt liv og at Gud nåde holdt den. Han sa at Gud måtte sende en engel med vingene for å unngå å falle fra høyder som barn fylt med sprø balanserer luften av tårnet og tverrskipet av kirken, en erkeengel, slik at Gud tjenestegjørende Neptune ham ut av dypet av hans rike, trakk ham til en rolig strand del Duero for ikke å drukne, til en ny Moses til å lede, åpne rampaging farvann som ikke forlate hjemmet fundament, ikke rørt en eneste en av deres hår, som i tilfelle flom. Den samme Gud grep inn direkte i tiden av tragedien, og sikkert, at det var all grunn til stadige samtaler Gud hadde ledet ham til å endre sitt liv uten mening og følte at selv aldri sluttet å anse det som sådan, til det var ubotelige. Med trist tone i stemmen, erkjenne den kjærlige behandlingen som Gud hadde gitt ham, og alltid sagt at stadig hyllet.

Så han tilbrakte sine siste år. Inntil en dag forsvant han, og ingen Edelmiro sett igjen. Er fall det eller kastes ned i avgrunnen? Ville de ha spist eller gjort unna ulver rovfugler? Ingen er sikker på noe og fortsetter mysteriet av hans død eller hans liv, fordi ingen har bein funnet. Så sier han leve med tapte og ser mot Angelica, dette, at det er funnet fred og som hevder å ha drept som ble funnet blant hans papirer et brev, og de føler at deres sanne og siste vilje. Dokumentet er en trist svane sang gråt skade fravær av hans store kjærlighet med uendelig ydmykhet forventet å komme seg etter hans død med det endelige håp om hans siste oppstandelse, han virkelig ønsker seg, og selv om målet sier spesifikt at direkte inngrep var i sin elendighet, folder han, og i ovennevnte brev ber om tilgivelse fra alle de forferdelige forsømmelse som frarøvet dem av den kjærlige companionship av Angelica.

Alle er enige om én ting: at hun var en helgen og at hans bolig i himmelen. Det er vanlig oppfatning at ved kjærlighetens kraft hadde hun, når du er ferdig med oppholdet i skjærsilden Edelmiro deres sjeler i livet så annerledes, nå Tomannsrom skal møtes. Og som alltid den sanne kjærligheten og urokkelig tro flyttet de høyeste fjellene, så et stort jordskjelv vil skje vil sjokkere felt, daler og åser, elva kjøre igjen for sin gamle seng og feil Fraile søstre og nonner, med glede for alle, vil stige og bli hill blir identisk med den gamle. På toppen vil vokse en annen solid eik: skyggen av koppen og dets grener vil være nye ly for fremtidige problemer av kjærlighet.

Send Det kan være ditt forslag til: atalayadelatorojon@gmail.com

Hovedsiden

Intent:	7
Book I:	11
Kapittel I. Retrospektiv	11
Kapittel II. Den ufullstendig historien	15
Kapittel III. Prolegomena	23
Book II. Barnslighet	31
Kapittel I. Den krukke med honning.	35
Kapittel II. Rumpetroll dammen.	39
Kapittel III. En dag med fiske.	43
Kapittel IV. I dypet.	47
Kapittel V. Altergutt.	49
Kapittel VI. Klokkene.	53
Kapittel VII. Ballene.	55
Kapittel VIII. Den guirlios	57
Kapittel IX. Sjelene.	61
Book III: The world of arbeid.	65
Kapittel I. Grisen.	67
Kapittel II. Brensel.	69
Kapittel III. Kurven med druer.	73
Kapittel IV. Den vannkrukke.	77

Kapittel V. I trillique.	79
Kapittel VI. Den bomull mill.	83
Book IV: De unge	87.
Kapittel I. Scholarship.	89
Kapittel II. Sosialhjelp.	93
Kapittel III. I Clown.	95
Book V: Mannen.	97
Kapittel I. Ribadelago.	97
Kapittel II. Faramontanos av Tabara.	101
Kapittel III. Demningen.	105
Kapittel IV. Bryllupet.	109
Kapittel V. Flommen (januar - 1959).	113
Book VI. Journey to the Center of sjelen.	123
Kapittel I. Den første død.	123
Kapittel II. Verdict: Guilty!	135
Kapittel III. Veien til Golgata.	141
Kapittel IV. Descent inn i Hades.	163
Kapittel V. Tiltalen.	171
Kapittel VI. Resurrection.	175
Kapittel VII. Lev i dag.	183
Book VII. Guds finger.	197

Kapittel I. Pillars.	197
Kapittel II. Vei.	205
Kapittel III. I minnet.	
Legenden om munk og nonne.	213